H. W. Prescott. 1921.

e dono Biancae.

CALLIMACHI

HYMNI ET EPIGRAMMATA

TERTIVM EDIDIT

VDALRICVS DE WILAMOWITZ-MOELLENDORFF

BEROLINI
APVD WEIDMANNOS
1907.

ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ

ΚΥΡΗΝΑΙΟΥ ΠΟΙΗΤΟΥ

ΥΜΝΟΙ

1882
ΒΑΤΤΙΑΔΗΝΦΙΛΟΜΩΜΙΧΙΔΗΣΕΡΜΗΣΙΑΝΑΚΤΟΙΝ
ΔΙΔΩΣΙΚΑΙΛΕΟΝΤΙΤΩΙΝΕΟΖΥΓΙ

1896
ΒΑΤΤΙΑΔΗΝΦΙΛΟΜΩΜΙΧΙΔΗΣΕΡΜΗΣΙΑΝΑΚΤΟΙΝ
ΛΕΟΝΤΙΘΩΣΕΔΩΚΕΝΩΣΔΙΔΩΣΙΝΥΝ

1907
ΒΑΤΤΙΑΔΗΝΦΙΛΟΜΩΜΙΧΙΔΗΣΕΡΜΗΣΙΑΝΑΞΙΝ
ΤΡΙΣΣΟΙΣΙΝ· ΕΣΘΛΩΝΘΑΝΑΤΟΣΟΥΦΘΙΝΕΙΜΕΝΟΣ

Ὑμνῶ τὸν ὑψίζυγον ἐν πρώτοις Δία,
Φοῖβον δ' ἔπειτα, καὶ τρίτην τὴν Ἄρτεμιν,
Δῆλον τετάρτην, εἶτα λουτρὰ Παλλάδος.
ἕκτην δὲ τὴν Δήμητρα τὴν παλαιτέραν.
5 μέλπω δὲ γραὸς τῆς φιλοξένου τρόπους
καὶ τὴν τελευτήν, Θησέως τε τὴν ἄγραν.
καὶ τῶν μεγίστων Αἰτίων τὴν τετράδα.
σκώπτω δ' ἐπαραῖς Ἶβιν Ἀπολλώνιον·
καὶ τὴν Ἀθηνᾶν ὕστατον μέλπω πάλιν
10 γρίφοισι βαθίστοισι καὶ δυσευρέτοις λόγοις.

Servavit p sub Homeri hymnis et anonymus Bernensis (Hermes 26, 308). 1—4 habent F et (ex Ambrosiano) Taur. v. 5 adfert Politianus misc. 24.

3 τέταρτον Bern. 5 τρόπους Pol.: τρόπη p, τρόπον Bern. 6 τελευτέαν τε τ. ἄ. p 8 ἐπ' ἀραῖς.

Anno 1882 Callimachi carmina edideram duplici consilio ductus, et ut in plurium manus venirent ex ingentibus quibus inclusa erant voluminibus soluta, et ut legerentur a doctis Meinekii et Schneideri interpolationibus purgata. utrumque mihi videor effecisse. tamen cum exhaustis fere MD exemplis iteranda esset editio, opus a fundamentis instaurandum erat. novis enim subsidiis repertis evenit ut et unicus codex, ad quem hymni exigendi sunt, multo tutius restitui posset, et omnis Callimacheorum carminum memoria rectius aestimari. quodsi neque in ipsis versibus multa novata sunt (antiqua vero haud pauca postliminio restituta), neque archetypi species in adnotatione alia apparet, intellegentes quidem iudices aliud expectaturos fuisse non existimo. quippe nulla esset ars nostra, si auctis recensionis subsidiis tantum erroris convinceremur. neque antiquum consilium mutare placuit, etsi aliter agendum esset, quo facetior viderer et scire plus quam ceteri. profecto, si more saeculi pro philologia colerem mataeoponiam, cui deae paleis et scorea fit, ingentem rursus componerem librum, gloriarer numero codicum ad recensionem adhibitorum, stemmata necterem etiam editionum, artem typographi apices litterarum a librariis deformatos imitari iuberem, disceptarem quis quid primus secundus tertius vidisset praetervidisset grammaticorum: sic efficerem ut ne Momus quidem *μέγα κακόν* non laudaturus esset. at enim Callimachus Momum abire iussit ubi Invidia habitat, neque ego umquam tam iniquorum numinum morsus timui, timeo laudes. utinam Homerus tandem aliquando hymnos suos videat a mataeoponia vindicatos.

Callimachum carmina ut quodque composuerat singula in publicum emisisse consentaneum est. utrum vero ipse eadem collecta et in libros digesta ediderit, an diu post auctoris mortem ab aliis collecta sint (quod veteribus lyricis et inter Alexan-

drinos poetas Theocrito accidit) ignoramus. sed quo tempore grammatica studia noviciis quoque poetis admoveri videmus, certus est carminum ordo per genera in libros digestorum, ita tamen ut non numeris sed generibus significentur libri, ex. gr. ἐπιγράμματα, μέλη, ἴαμβοι (Aetiorum tantum plures libri sunt, incertum an ab ipso poeta dispositi); subinde etiam proprio nomine singula carmina appellantur, haud aliter atque Pindari Simonidisve εἴδη aut Theocriti εἰδύλλια. qua in editione primus locus hymnis datus erat, sicut veterum lyricorum τὰ πρὸς θεοὺς carmina in editionibus agmen ducere solent. neque dubitandum est quin Theo Epaphroditus alii, quos in nobilioribus Callimachi carminibus illustrandis operam collocasse constat, hymnos quoque tractaverint. vergente aetate, exolescente sensim et poesi et eruditione, magis etiam Alexandrinorum poetarum, qui e noviciis classici tum facti erant, studium colebatur. princeps Christianae poeseos Gregorius, schola Nonniana, epigrammatographi aetatis Iustinianeae vix quemquam studiosius lectitare aut imitari solent quam Callimachum.[1]) tum fere, quarto quintove opinor saeculo, cum alii velut Astyages, tum Sallustius grammaticus editionem paravit Callimachi, et haec fatalia litteris saecula superavit. eidem Sallustio Sophoclis quam tenemus editionem debemus, in cuis scholiis studium Callimachi apertum est. hominem fuisse compilatorem nec nisi pro saeculi more eruditum consentaneum est. saeculo nono cum bona studia paene intermortua inter Graecos renovarentur, poesis non tanta quidem fecit incrementa quam philosophia rhetorica historia, emergebat tamen etiam Callimachus, atque editionem Sallustianam Hecalae, fortasse etiam Aetiorum, Suidas et Etymologici auctor usurpaverunt. quod cum iam exploratum sit[2]), omnis illorum temporum memoria diligenter excutienda est, ecquid Callimachei nobis subministrare possit.[3]) cuius multa adeo carmina superstitia fuisse epi-

---

1) Ita factum est ut multi versus etiam hymnorum in scriptis grammaticis laudati ad nos pervenirent. quorum usus in emendatione perexiguus est: unde discendum, quam lubricum sit fragmenta emendare. aliquotiens etiam imitatorum versus testimonii loco erant laudandi, quod multo saepius faciendum fuisset, si traditam lectionem firmare in animo fuisset; quod perraro feci, maxime ut proprium errorem castigarem.

2) Cf. R. Reitzenstein Ind. lect. Rostoch. 1890/91, 91/92. Götting. Nachr. 1893, 731.

3) Habuit Callimachum Arethas; nam excerpta ex Aetiis Pausaniae codici quem possidebat ipse videtur adscripsisse, cf. Herm. 29, 244 et Fr. Spiro, *Festschrift für Vahlen* 136. nec ad aliam biblio-

gramma docet huic etiam libro praefixum, quod ars metrica ad illa fere tempora referri iubet.

Quod carmen is homo transcripsit cui debemus, quod primus certe Callimachi liber non interiit. composuit ille hymnorum syllogam Homeri Callimachi Orphei Procli, atque cum sex Callimachi hymnis etiam scholiorum Sallustianorum quamvis exilia collectioni suae inseruit excerpta. omnis Orphei Proclique hymnorum memoria non tantum ex hac sylloga pendere videtur tota, sed etiam ex eodem eius exemplo, quod in Callimacho certo recuperamus. Orphei memoria adhuc parum explorata est; sed constans videtur et fide omnino digna. Proclum a. 1897 edidit A. Ludwich ea adnotandi ratione usus quam quanti aestimarem supra exposui. textus quem vocamus historiam plane neglexit, constituit autem in praefatione codicum familias tres, e quibus prima archetypi Callimacheorum continet prosapiam, tertia omnino abicienda ad eundem redit, altera vero, a qua Callimachus abest, pauca quidem habet emendatiora, nec tamen quidquam quin sollertia Byzantinorum excogitare potuerit. Homeri hymnos continuit etiam Mosquensis ille Iliadis codex, e quo fraude Christiani de Matthaei evulsi Lugudunum Batavorum devenerunt. Iliadem codicis Mosquensis commentario BT instructam esse constat, hymni grammaticorum curae nullum tenent vestigium. qui cum in multo antiquioribus locupletioribusque editionis BT libris non legantur, in Mosquensem recepti esse videntur ex hymnorum sylloga etiamtum integriore.

Huius igitur syllogae seris temporibus factae is codex ad quem unum Callimachi omnis, Homeri praeter Mosquensem omnis memoria redit compluribus locis tantum damnum perpessus erat, ut versus versuumve partes legi non iam possent. quarum lacunarum ope effectum est Homeri versus in quaque pagina fuisse XXXVI; Callimachi eae quae solae in censum veniunt lacunae 4, 177, 199 versibus tantum XXIII distant, sed

---

thecam referendum quod Hecalae versus (fg. 66[h]) in margine cod. Parisini 451 est ab Aretha correcti. Aetia noverat qui Anth. Pal. 7, 154 scholion addidit (fg. 13[b]). f. 419 traditur inter rara scholia in margine Thucydidis Vaticani (Cur. Thucyd. 4). scholio Gregorii Nazianzeni genuina lectio hymn. 2, 112 debetur. f. 422 cum poetae nomine apud Simocattam et inter recentissima Euripidis Vaticani scholia (ad Hipp. 402) legitur. quid quod Reitzenstein in censura huius libelli (*Deutsche Litt. Zeit.* 1898 225) vel Michaelem Acominatum Hecala usum esse docuit. constat igitur Callimachi carmina impio illo barbarorum cruce signatorum latrocinio perisse, quod etiam Constantinopoli vastata gravius bonis litteris damnum intulit quam omnes Arabum Turcorumque invasiones.

in eadem pagina scholium omnium amplissimum fuit de Galatarum interitu. apparet haec haud male conspirare, sed inepte ludere censendus esset siquis archetypi paginas dimetiri conaretur. codex non solum scriptus erat minusculis litteris sed e tali codice descriptus. 4, 138 ν in ι abiit, 4, 30 in principio η in χ, 1, 87 ρ in ο. ni mirum rho capite magno cauda praelonga infra versum ad proximam litteram producta exaratum erat.[1]) item 4, 10 cum in codice nostrorum archetypo litterae evanidae essent, alii καυρι, alii καυθι, alii καυθι legerunt, quod non nisi in minusculis litteris fieri poterat. tam recenti aetati convenit, quod iota mutum modo in versu locum suum tenebat (vix e mente librarii, qui 6, 61 ἀναγκαίαι circumflexo accentu e dativo singularis nominativum pluralis reddidit), modo infra versum reiciebatur, modo omittebatur. qualia cum nihil omnino docere possint neglexi. neque adeo stultus sum ut mera vitia, velut *Κράθιν*, aut adiaphora, velut *μὴ δέ*, curem. sed orthographia atque prosodia cum ad Sallustium, h. e. ad probam grammaticorum *παράδοσιν* redeat, minime fuit neglegenda. Callimachus quidem neque vocabula distinxerat neque prosodiam legentibus praescripserat, quod utinam memoria tenerent critici. itaque nos in omni vocabulo scribendo grammaticorum doctrinam sectamur, quibus servire quidem ignavum est, sed eosdem deserere, antequam falsi damnati sint, parum cautum. reliqui igitur ρ ut vocalem produceret geminatum, *ἔδδεισαν, αὖ ἐρύοντες*. pagum Atticum a salinis *Ἁλὰς* denominatum esse constat: sed *Ἀλάς* 3, 173 non tantum archetypus aut Sallustius pronuntiari voluerunt, sed pronuntiare didicerat Statius Theb. 12, 620, atque grammatici *δασύνειν* iubentes alterum usum fuisse ultro testantur (Steph. Byz. s. v.); fuerint qui ad *ἀλᾶσθαι* nomen referrent sicut *Ἄλον* Pthiotidis urbem, neque Callimachus tam docte errare non poterat. *ἵν'* autem spiritu aspero eum protulisse et testatur Sallustius 2, 21 et originatio interiectionis 2, 103. non concluderem ubivis ita pronuntiasse Callimachum: neque enim ea scribendi constantia, quae pueris nostris inculcatur nec tantum ludimagistris liberalis eruditionis summa videtur, Graecis tanto opere cordi erat. multoque minus nos nisi ipsis verba damus in omnibus Alexandrinorum usum definire possumus. veluti *Εἰλείθυια* an *Εἰλήθυια* Callimacho magis placuerit nemo scit; quid quod scribere ei licebat modo hoc modo illud, ut alterum

---

1) Similiter apographi A scriba 3, 59 γερραιστῆρας quod in archetypo erat γεοραιστῆρας scripsit.

in calamum veniret. itaque archetypum secutus sum. notum est *ηι* et *ει* saeculo tertio promiscue scribi; vereor igitur, ut Callimacho ipsi Homerica, h. e. antiquior, orthographia debeatur, quam archetypus offert; cum tamen nullis artibus ultra Sallustium ascendere possimus, unum quod obstrepebat exemplum (4, 7) mutavi. nam 4, 234 Callimachus *ὅτε* cum futuro coniungere studebat Homerice haud secus quam 4, 229, 3, 170. cui nostra aoristi Homerici cognitio non est obtrudenda.[1]) omnino arduum est vetustae linguae imitationi terminos circumscribere, et quamquam istos facile ridemus, qui Callimachum vapulare iubent, quia nostras sermonis Homerici grammaticas non legit (etiamsi enim legere potuisset, libertatem poetae non debebat prodere), est sane ubi in edendis carminibus haesites quae obsoleti sermonis sonos reddere studeant. veluti secundae declinationis plurativos dativos in *οις* exire, nisi longiorem formam versus postulat, satis certo colligitur, item primae declinationis legitimam formam esse -*ηισι* et saepe ante vocalem elidi, binis dativis coniunctis *αις* admitti, admitti etiam in exitu versus. sed ne *αις* quidem solitarium excludi corruptela maxime docet 4, 298; -*ηις*, quod in Homerum sensim gliscens linguae mutatio invexit (constat nunc Thasi quidem re vera fuisse hanc formam) expellere non licere videbit qui 3, 100 recte perpenderit. itaque quam cautissime poteram egi, sed verum me in omnibus assecutum esse minime spondeo. difficilior etiam Doris[2]), quam restituere iam Politianus coepit, qui ex. gr. 5, 5 *ποκ' Ἀθαναία* iam dedit, sed inane erat talia ad certum referre auctorem. accedit quod in archetypo valde obscurata traditur, neque Callimachus fortasse sibi constitit, neque ipsa lingua ad certam formam in litteris fuerat deducta. itaque nonnulla ad arbitrium necessario constituenda sunt: utrum *Ποσειδάωνα* an *Ποτείδαωνα* aut Callimachus aut Sallustius dederint, me ignorare fateor; praetuli nunc *Ποσ.* et

---

1) 4, 135 cum *βαλέειν* et *ἀποκρύψαι* iungit, discendum est *βαλέειν* ei fuisse aoristum, neque ad eum pertinet, quod nos futurum praelaturi essemus. magis mirabile vitium *εἰσόκε ἐκέκλετο* 4, 150 confusis dorico *ὄκα* = *ὅτε* et Homerico *ὅ κε* = *ὅ ἄν* = *ὅ κα.* quod tolli vetant imitatores.

2) Epigrammatum memoria omnino parum certa est, maxime in eis carminibus (sunt autem, pace Reitzensteinii dicam, permulta) quae Callimachus composuit ut tumulis aut donariis inscriberentur. sed etiam in elegidiis praeter legitimam dialectum subinde Doris admissa est, neque semper causam perspicimus. adde quod dialectos ad arbitrium temperare atque adeo miscere saeculum tertium coepit. itaque multa semper incerta manebunt. prospiciendum tamen, ne aures legentium sonis confusis laedantur.

quia traditum est (quamquam nulla haec est auctoritas) et quia vere doricum tantum *Ποτειδᾶνα* esset. accentus dedi quos monstrabat archetypus, Sallustianos nimirum: Callimacheos non quaeret nisi ignorantissimus quisque. haec atque talia editori potius quam lectori taedium facessunt; quae diligenter tractavi, sicut grammaticum docet, sed velim ne obliviscamur tantum non *ἀδιάφορα* esse, quod quidem ad Callimachum. hoc loco de eis multa verba feci, ut appareret, quantum fidei unico libro tribuenda esset, qui nobis hymnos tradidit.

At periit hic archetypus, perierunt omnia ex eo ipso descripta exempla. hoc olim dixi, aliter plerique senserunt in Homero, hoc nunc liquido constat. nam quattuor optimos codices, in quibus Homeri etiam magis quam Callimachi salus posita est, non fratres esse, sed binos duorum fratrum filios de Homero recte exposuit Ericus Bethe Herm. 28, 535. auctor huius stirpis in Homero quidem videri potest fuisse ipse archetypus; in Callimacho vero tam saepe quattuor librorum archetypus a duabus quas statim tractabo familiis dissidet, ut proclive sit pro archetypo apographon archetypi longe optimum eum dicere. quod tamen non facio. probabilius enim duco fuisse archetypum in manibus viri docti qui describendis vendendisque libris Graecis quaestum faceret, hunc duo aut etiam plura apographa confecisse, modo inter se, modo cum archetypo collata, atque ita accidisse ut ex hac officina compluria prodirent exempla inter se cognata, conspirantia etiam in vitiis quibusdam levioribus, dissidentia in lacunosis maxime locis, quos ut cum achetypo identidem conferret ipsa difficultas scribam cogebat. itaque in gravissimis quidem locis codices superstites antestari necesse est, ceteroquin vero vetere signo E communem eorum archetypum significavi tamquam ab archetypis ceterarum familiarum diversum, cuius tamen longe maior auctoritas sit quam illarum alterius utrius. quattuor autem quos dixi codices, quorum ope E restituitur, hi sunt.

Matritensis bibl. nation. N 24 (*m*), quem Constantinus Lascaris Mediolani peritissime exaravit anno 1464, glossasque partim nunc evanidas intra versus minio pinxit, dum scripta sua relegit, paucas emendationes sive ex exemplari suo sive e coniectura addidit. mihi hunc librum contulit Ricardus Wuensch ita et de Callimacho et de me bene meritus.

Gemellus huius libri est Mutinensis bibl. Est. III E 11 (*q*), quem annis 1873. 74 contuli. scripsit Georgius Valla Placentinus († 1499), fideliter, sed non tam perite quam Lascaris Matritensem.

Gemelli rursus sunt qui his duobus auctoritate non cedunt

et *d*. *p* Parisinus est suppl. Gr. 1095, olim S. Petri Perunus [1]), in quo hymnorum sylloga Iliadem excipit, cui Ps. Plurchi de Homero libellus prolegomenorum loco additus est. riba, quem Graecum non fuisse *Τροεζῆνος* ostendit, quod scholio 4, 41 semel ei excidit, laudem elegantiae et probitis unam quaesivit. doctus nec erat nec videri volebat; itae ab emendando se continuit, glossas parvas una cum textu scripsit, longiora scholia pleraque omisit, calami errores perro correxit. interierunt folio uno evulso 3, 66—145. contuli codim spectata bibliothecae Parisinae liberalitate Gottingam missum.

Huius igitur codicis gemellus Laurentianus 32, 45 (*d*) est, i Callimachum anno 1495 etiamtum continere dicebatur, o tempore inter libros bibliothecae Mediceae privatae erat 111, tea 53 (Piccolomini *condizioni e vicende della biblioteca Medicea ivata* p. 72). sed probabile est eo ipso tempore iam evulm fuisse Callimachum (direpta scilicet per turbas et sedinem populi a fratre Savonarola excitati Mediceorum bibliooca) et prelis traditum, ut describeretur editio princeps a no Lascari, ut ferunt, anno 1494 parata. quo factum est, codex periret, editio autem eius loco habenda esset.[2]) quod lgatae lectionis semper mansit fundamentum nec per se inmum et multis Lascaris emendationibus ornatum, quas nunc ctoris nomine efferre aequum mihi visum est.

Fuerant, uti par est, olim etiam plura libri E apographa, orum unum Angelus Politianus in principe hymni quinti itione reddidit, quam a. 1489 primum Miscellaneis suis inruit.[3]) qui codex eqigramma hymnis praefixum continebat, que emendatius quam Parisinus, in quo solo nunc legitur. m ad E redit Parisinus 2763 (*e*), cui Pohlius Meinekius hneiderus multum necessario tribuebant, nunc propter solas endationes aliquot commemorandus.[4])

Alterum apographon archetypi (A) id est quod plurimi fecit to Schneider, cui compluria exempla contulerat H. Keilius, er quae unus eminet Vaticanus 1691 (*a*). librarius e sylloga

---

1) Codicem gravissimum primus ad Callimachum emendandum vocavit Constantinus comes Nigra (*Inni di Callimaco su Diana ui Lavacri di Pallade, Torino* 1892), vir etiam aliis nominibus de llimachi memoria optime meritus.

2) Cf. Nigra p. 46. ipse hanc editionem non vidi, sufficiebant im quae olim Blomfield, nuper Nigra excerpserunt, praestoque t apographi Taurinensis collatio.

3) Cf. Nigra p. 42.

4) Multum ei etiamnunc debetur in scholiis, quorum recensionem o facere nolui. *p* et *q* Nigra proposuit, et *p* ego quoque contuli.

hymnorum Callimachum tantum et Orpheum sumpsit et cum Apollonio Rhodio (qui ad Laurent. 32, 9 redit) coniunxit. invenerat autem archetypum lectu iam multo difficiliorem, ita ut permulta omitteret, solus unam litteram *π* 6, 23 servaret. est sane huic apographo sua virtus, sed cum E nequaquam comparanda.

Contra spem sed gratissimum mihi accidit, ut tertio apographo invento multo certius iam liceret de ipso archetypo referre. huius (F) exempla duo sunt gemella, codex Athous Laurae 587 (*r*), cuius conlationem industriae Caroli Fredrich debeo, qui mea gratia montem sacrum adiit, comi patrum venerabilium hospitio acceptus; alter codex Ambrosianus est B 98 (*f*), a Keilio in Schneideri usum conlatus. ego olim Ambrosianum reieceram tamquam mixtis E et A lectionibus contaminatum, neque aliter in Homero sensit G. Hollander. aliter sentiendum esse liquido constaret, si Athous re vera saeculo XIV scriptus esset, sicut fertur. quod ex unius versus imagine quam Fredrich delineavit neque negare neque affirmare audeo. at pater certe qui huic cum Ambrosiano communis est iam ante E, quamquam ab homine neque religioso neque docto, ex archetypo descriptus est, eoque nomine magni habendus. quod ut appareret atque omnino reçensionis meae rationes examinari possent, de eis versibus hoc loco explicatius agere constitui, quorum lectio in archetypo maxime obscura erat. 4, 255 *ἄεισαν* F: *ἤεισαν pd, ἔβησαν mq,* om. *A*. 5, 78 *θεμιτά* F: *θέμιδες* E, om. A *q*. 107 *πόσσα* F Lascaris: *ὅσσα* pm² Politianus, *πᾶσσα* qm¹ om. A. 108 *πόσσα* F *pd*: *ὅσσα m*² Politianus, *πάσσα q*, om. A *m*¹. 128 *δωσῶ καὶ βιότου τέρμα πολυχρόνιον* F Lascaris Politianus: *δ. δὲ βοιωτοῦ τ. π. p, δωσῶ καὶ . . . . πολυχρόνιον q*¹, *δὲ βιότου τέρμα q*², *. . . καὶ . . . πολυχρόνιον m*¹, supplet *m*²; tantum *πολυχρόνιον* A. 136 *ψεύδεα . . . . αι θυγάτηρ* F (*αἵ r* deteriores, *ἅ f*); nihil nisi *θυγάτηρ* E, om. A *m*¹ *q*¹. 6, 13 *διέβας* F: *διέβενεν p, διέβαινεν* Lasc., *δὴ m*, om. *q*, *δι*

---

verendum est, ne in libris vilibus, e quibus Schneiderus multa sumpsit, interpolationes insint. veluti 1, 10 si fidem haberet *ὄρος Ἀρκαδίας τὸ Παρράσιον*, corruptela codicis *Παρνασίη* scholio esset recentior: at in *p q* est *ὄρος Ἀρκαδίας ὁ Παρνασσός*. Ambrosiana nonnulla 1906 edidit A. Castiglioni *Stud. Ital. di fil. cl.* XIV 166: ne *f* quidem quidquam boni habet. futuro editori praeterea colligenda sunt scholia Sallustii et antiquiorum grammaticorum in lexicis dispersa. qui de scholiis Callimacheis dissertationem edidit H. Reineke (Halis 1888) diligentiae laude non privandus est, sed parum praestitit, cum nemo eum docuisset, qua via et ratione talia tractanda essent.

omisso reliquo versu *A*. 15 τρὶς δ' ἐπι καλλιχόροιο χαμάδις ἐκαθίσσαο φρητί F dett.: in καλλι exit *Adp*, in ἐπί *mq*, καλλίχορον φρέαρ ἐκαλεῖτο ἐν Ἐλευσῖνι Schol. 6, 17 δηοῖ F Lascaris: διῇ *p*, δηοῦς *mq*, δ . . *A*. 18 ἑάνδοτα (*f*, ἐὰν δότα *r*, ἑαδότα Draco Strat. p. 43) τέθμια δῶκε F: ἑαδό — *d* ἑ — *p*, ἑα q^2, om. A mq^1. 22 ὑπερβασίας ἀλεείνηι F Schol. *q*: ὑπερβασίας *pd*, ὑπερβα-A, ὑπερ-q^2, om. mq^1, 23 initio π A: om. EF, in fine ἰδέσθαι *pd* dett.: om. AE *mq*. 86 ἀμιθρεῖ Ruhnken, ἀριθμεῖ Lascaris: ἀμι *Ap*, ἀμ-*q*, m^2 in rasura ἔβοσκεν, ἀμέλγει F. 118 ἄσατε F: om. AE. plurimos locos, in quibus EF verba servant ab A omissa praetereo. sed haec opinor sufficiunt, ut F recte aestimetur. minime liber est interpolatione; ego certe regium puerum Erysicthonem numerasse non mulsisse greges suos credo, 6, 86. sed etiam E interpolavit θέμιδες 5, 78. alia facile poterant suppleri, sed mirum quod nulla ceteroquin ex F recipienda est emendatio, atque ἄισατε 6, 118, quod olim sprevi meo ἄρχετε propter tempus praestat, cum ἐπιφθέγξασθε sequatur. neque displicere potest quod virgines cantu salutare deam iubentur, nuptae χαῖρε tantum clamare. cardo autem vertitur in versu 6, 15, quem item tamquam interpolatum contempseram. quod me fecisse nunc erubesco. nam φρητί dativus non interpolatorem, sed Callimachum prodit auctorem, quippe qui propria inventa repetere soleat. laudatur enim in Clementis scholiis versus item de Cerere compositus Καλλιχόρωι δ' ἐπὶ φρητὶ καθέζετο παιδὸς ἄπυστος (fgm. 403), quem frustra hic inserebat Naekius. scholia autem Clementis, servata in uno Apologetarum codice Parisino eiusque apographo Mutinensi, vix poterat excribere interpolator. porro tribreve χαμάδις ultimam in arsi producere a vera Callimachi arte non recedit (cf. 2, 19, 4, 83, de quarto pede 4, 263). denique ἐκαθίσσαο, *consedisti*, a grammatica non potest vituperari; transitivum ἐκαθίσσατο eodem versus loco est 3, 233. quae cum ita esse animadvertissem, et restitui quae praeiudicio ductus abieceram et ad reconcinnandum archetypum apographon F constanter advocavi.

Huius quoque recensionis plura olim fuerunt exempla, neque infitior fieri posse ut quartum adeo apographon ex ipso fuerit sumptum archetypo. nam in libris recentissimis, quales sunt Vaticanus 1379 (I a Schneidero signatus), Vindobonensis 318 (G), qui Meinekium decepit, Vossianus 49, aegre definitur utrum e duabus familiis contaminati sint, an adeo ad quartum redeant apographum. neque vero si definiri posset, ulli usui foret. addo

tamen e codice Vaticani simili anonymum Bernensem, de quo Ricardus Reitzenstein Herm. 26, 308 rettulit, Byzantinum de scriptis Callimachi epigramma sumpsisse. alii libri manuscripti plane abiciendi sunt, cum ex editione Florentina pendeant. e quibus unum, qui Augustae Taurinorum adservabatur (nunc enim incendio absumptus est) n. 281 insignitus, ut conferret ab I. Graeven impetravi: sunt enim in margine adscriptae emendationes haud paucae, quibus patefit, quanta fuerit saec. xvi et artis vere Graecae cognitio et inveniendi sollertia.

Meum erat codicum sordes iterum perquirere: legentibus easdem proponere nefas duco. at de archetypo, libro minime sordido, plene referre et debui et volui. quod plerumque facillimum erat, dissentiente uno apographo, consentientibus duobus, sive complurium singula exempla idem peccaverant. ubicumque haesitabam, ut legentes ipsi iudicare possent curavi, sed nugas procul habendas duxi, quae prudentem non iuvant, imprudenti nocent. dico itacismos potissimum et sigma semel vel bis scriptum, quae neque ad intellegendam sententiam neque ad pronuntianda verba pertinere scribis iure videbantur. cuius generis pauca exempla hoc loco proponere e re visum est. 1, 87 *νοήσῃ* Lasc. aliquot exempla *A*, *νοήσει F*, *a*, *mp*, utrumque *q*. 88 *νοήσῃ* et *ει q* dett. fieri igitur potest ut 87 in archetypo aliquid fuerit, fortasse ab ipso scriba, correctum. 2, 48 *Ἀμφρυσσῷ E*, *Ἀμφρυσῷ F* Lascar., *Ἀμβρυσσῷ A*. 2, 91 *Μυρτούσσης pqmf*: *μυρτούσης A* Lasc. *r*. 3, 61 *μοχθήσειαν F* Lasc.: *μοχθίσειαν A*, *μοχθίσσειαν E*. 4, 15 *ἐννάσσαντο q*: *ἐνάσσ. m*. *ἐννάσαντο F A p d*. 4, 33 *ὤχλισσε E*: *ὤχλισε AF*. *κύλισε F*: *κύλισσε AE*. 4, 246 *ἐχαρίσσατο mqdr*: *ἐχαρίσατο Apf*. 4, 262 *ἐκόμησε A*: *ἐκόμισε F*, *ἐκόμισσε E*. 5, 70 *λυσαμ. Fa*; *λυσσαμ. E*, alia exempla apogr. *A*. 5, 121 *ἐσσομ. F* Lasc.: *ἐσομ. AE*. addo nonulla alius generis, sed non minus pusilla. 1, 82 *πολίεσσι mpdr*; *πτολ. Aqf*. 2, 80 *πολύλλιτε Am* Lasc.: *πολύλλιστε Fqp*. 3, 161 *ἀροτριόωντι Amr*: *ἀροτριῶντι pqf*, *ἀροτριάοντι* Lasc. (h. e. *ἀροτριῶντι d*). 6, 12 *πουλυμ. Ar* Lasc.: *πολυμ. Ef*. exhausta esse credo quaecumque quispiam in adnotatione commemoranda fuisse possit dicere: ad Callimachum quidquam pertinere nemo sanus opinabitur.

O. Schneider cum comperisset Ioannem Aurispam 1423 hymnorum syllogam e Graecia Venetias asportasse[1]), Fr. Philelphum paullo post item Callimachi Orpheique hymnos possedisse, A fuisse Aurispae, E Philelphi coniecit. quam coniecturam cum frustra sperassem tacite me posse de medio tollere, nunc aio et omnino

in mera opinatione sitam esse et manifesto falsam, siquidem E integram syllogam, A Orpheum Callimachumque continet. et A manifesto in Italia demum Apollonii Argonautica addidit, unde sequitur archetypum ipsum in Italiam venisse. iam cum Aurispa primus totam syllogam se habere professus sit, apparet veri simillimam esse coniecturam, qua hunc dixi hymnorum sospitatorem; conveniunt quae nunc de E libris exponere potui. at F, antiquissimum apographon, cuius unum in Atho monte adservatur exemplum, si quis statuere mavult in oriente iam antequam ab Aurispa tolleretur archetypus descriptum esse, non potest refutari. quod examinata codicum litteratura, excussa saeculi XV historia litteraria explorent quibus illa cordi sunt. de Callimachi recensione ne novis quidem apographis repertis quidquam quod momentum faciat credo explorari posse.

Emendatione perraro opus est, et bona pleraque iam saeculo XVI dextre administrata sunt. quod ut rectius etiam quam antea intellexerim multasque e paucis quas protuleram coniecturis eiecerim, debeo etiam meis studiis, sed gratias ex animo ago Iohanni Vahlen, qui cum alibi tum in lectionum Berolinensium duobus prooemiis (1889 et 89/90) et in actis academicis (1895. 96) de his carminibus egit, rogatosque volo lectores, ut etiam ea diligenter perpendant, quibus ut obtemperarem a me non impetravi. contra ex eis quae complures de re metrica Callimachi disputaverunt, nihil fateor me didicisse. sciebam enim, quod isti inviti docent, tamquam in re et incerta et levissima in augmento syllabico distinguendo paradosin sequendam esse. unum quem admiseram errorem, quod vocalem ante vocalem corripi posse in trochaeo primo pentametri negaveram, refutarunt G. Wentzel (Genethliac. Gott. 22) et I. Lucas (Studia Theognidea 59); idem ipse intellexeram. de verborum usu diligenter egit F. de Ian (de Callimacho Homeri interprete Argentorati 1893) unumque adeo versum luculenter emendavit; neque plane inutilia mihi erant F. Kuiperi Studia Callimachea. quid autem hymnis suis Callimachus efficere voluisset, quo tempore, quibus sacris singula carmina scripsisset, multi eruditissime simul et audacissime demonstratum ierunt. e quibus honoris causa nomino Br. Ehrlich *de Call. hymnis*

---

1) Non fuit ullum iter quod codicum coemendorum causa in Graeciam susceptum esset magis felix. attulit Athenaei unicum codicem, Laurentianum Aeschyli Sophoclis Apollonii, Venetos Homeri (*A*), Cassii Dionis, Xenophontis (511?), Platonis (*T*?) alia. cf. van Heusde in praef. Agamemnonis Aeschyleae, Dindorf. praef. Aesch. ed. 5. Schneider Call. I p. VII. opus est ut in librorum Aurispae fata peculiariter inquiratur.

quaest. chronol. Vratisl. 1879, et quae Ph. Legrand de hymnis disputavit (*Annales de la faculté des lettres de Bordeaux* 1901) de quibus rebus mihi quoque suavissimum esset disputare; habere me quae dicam sciunt qui scholis interfuerunt quibus artem Callimachi illustrare saepius conatus sum. quae ne perscriberem aut in publicum ederem aliis negotiis adhuc praepeditus sum, neque quicquam promittere audeo.

Epigrammata cum alibi tum in Anthologia servata hymnis addi solent. quem morem secutus sum, ne ordine quidem quamvis perverso mutato, adscriptis Meinekii numeris. qui cum carmina recentiorum erroribus ad Callimachum relata expulisset, mihi duo tantum erant reicienda in libro Palatino perperam lemmate *τοῦ αὐτοῦ* instructa (3 = AP VII 318, quod Hegesippum 320 exprimit, et 36 = AP VII 454, de quo dixi Herm. XII 346).

Hanc alterius editionis praefationem, quam Gottingae a. d. XII Kal. Ian. 1897 dederam, paucis mutatis repetere commodissimum duxi, cum editio repetenda esset mutatis vel paucioribus, in quibus aut proprio iudicio parui aut eorum monitis qui de Callimacho meo verba fecerunt, e quibus honoris causa nomino Danielsonis Callimachea (Eranos IV, Upsaliae 1901) et ea quae M. Rannow cum de me tum de Danielsone scripit (*Wochenschrift f. kl. Philol.* 1898 N. 50 et *Berl. Philol. Wochenschr.* 1903 N. 38. 39). sed ne consensui quidem tam doctorum virorum manus do in gravioribus locis; imo eum qui concesserit 1, 79 contorta, 6, 92 absurda tradi concedere arbitror tradi corrupta. nova e terrae gremio resurrexerunt pauca quae huc faciant. scholiorum hymni tertii reliquias continet papyr. Amherst. 20; sed errores quos propter testis antiquitatem in adnotatione proposui ut rursus eiciat suadeo ei qui post obitum meum hanc editionem repetet. traditam unius nominis formam (ep. 37) vindicavit metricus Oxyrynchita; idem tituli antea docere poterant. grave est quod titulus Cyrenensis docuit e Fourmonti schedis a M. Fraenkelio in Actis Acad. Berol. 1903, 83 editus. constat enim nunc, Callimachum in hymnis 5. et 6. patrio sermone usum esse leviter tantum ad Homeri usum temperato, siquidem Aeolismi qui videbantur in titulo illo comparent. suave esset persequi quae iam concludere licet et de arte et studiis Callimachi et de Cyrenarum originibus (cf. Gercke Herm. XLI, quocum non consentio); sed hymnorum editor in eo se continere debet, ut profiteatur emendandi rationes titulo illo confirmari.

Scribebam Berolini non. Febr. 1907.

I.

ΕΙΣ ΔΙΑ.

Ζηνὸς ἔοι τί κεν ἄλλο παρὰ σπονδῇσιν ἀείδειν
λώιον ἢ θεὸν αὐτόν, ἀεὶ μέγαν, αἰὲν ἄνακτα,
Πηλαγόνων ἐλατῆρα, δικασπόλον οὐρανίδῃσι;
πῶς καί μιν, Δικταῖον ἀείσομεν ἠὲ Λυκαῖον;
5 ἐν δοιῇ μάλα θυμός, ἐπεὶ γένος ἀμφήριστον.
Ζεῦ σὲ μὲν Ἰδαίοισιν ἐν οὔρεσί φασι γενέσθαι,
Ζεῦ σὲ δ' ἐν Ἀρκαδίῃ· πότεροι, πάτερ, ἐψεύσαντο;
„Κρῆτες ἀεὶ ψεῦσται“· καὶ γὰρ τάφον, ὦ ἄνα, σεῖο
Κρῆτες ἐτεκτήναντο· σὺ δ' οὐ θάνες, ἐσσὶ γὰρ αἰεί.
10 ἐν δέ σε Παρρασίῃ Ῥείη τέκεν, ἧχι μάλιστα
ἔσκεν ὄρος θάμνοισι περισκεπές· ἔνθεν ὁ χῶρος
ἱερός, οὐδέ τί μιν κεχρημένον Εἰλειθυίης
ἑρπετὸν οὐδὲ γυνὴ ἐπιμίσγεται, ἀλλά ἑ Ῥείης
ὠγύγιον καλέουσι λεχώιον Ἀπιδανῆες.
15 ἔνθα σ' ἐπεὶ μήτηρ μεγάλων ἀπεθήκατο κόλπων,
αὐτίκα δίζητο ῥόον ὕδατος, ᾧ κε τόκοιο
λύματα χυτλώσαιτο, τεὸν δ' ἐνὶ χρῶτα λοέσσαι.
Λάδων ἀλλ' οὔπω μέγας ἔρρεεν οὐδ' Ἐρύμανθος,
λευκότατος ποταμῶν, ἔτι δ' ἄβροχος ἦεν ἅπασα
Ἀρκαδίη· μέλλεν δὲ μάλ' εὔυδρος καλέεσθαι
αὖτις· ἐπεὶ τημόσδε, Ῥέη ὅτ' ἐλύσατο μίτρην,
ἦ πολλὰς ἐφύπερθε σαρωνίδας ὑγρὸς Ἰάων
ἤειρεν, πολλὰς δὲ Μέλας ὤκχησεν ἁμάξας,
πολλὰ δὲ Καρίωνος ἄνω διεροῦ περ ἐόντος
ἰλυοὺς ἐβάλοντο κινώπετα, νίσσετο δ' ἀνήρ

3 πηλαγόνων, scholion h. l. in Etym. genuino s. v.; Herodian. ad Φ 141: πηλογόνων ‖ 4 νιν ‖ 10 Παρνασίῃ: corr. Lascaris (e schol. ?).

πεζὸς ὑπὲρ Κρᾶθίν τε πολύστιόν τε Μετώπην
διψαλέος· τὸ δὲ πολλὸν ὕδωρ ὑπὸ ποσσὶν ἔκειτο.
καί ῥ' ὑπ' ἀμηχανίης σχομένη φάτο πότνια Ῥείη
'Γαῖα φίλη τέκε καὶ σύ· τεαὶ δ' ὠδῖνες ἐλαφραί.'
30 εἶπε καὶ ἀντανύσασα θεὴ μέγαν ὑψόθι πῆχυν
πλῆξεν ὄρος σκήπτρωι· τὸ δέ οἱ δίχα πουλὺ διέστη,
ἐκ δ' ἔχεεν μέγα χεῦμα· τόθι χρόα φαιδρύνασα
ὦνα τεὸν σπείρωσε, Νέδηι δέ σε δῶκε κομίζειν
κευθμὸν ἔσω Κρηταῖον, ἵνα κρύφα παιδεύοιο,
35 πρεσβυτάτηι Νυμφέων, αἵ μιν τότε μαιώσαντο
πρωτίστη γενεὴ μετά γε Στύγα τε Φιλύρην τε.
οὐδ' ἁλίην ἀπέτεισε θεὴ χάριν, ἀλλὰ τὸ χεῦμα
κεῖνο Νέδην ὀνόμηνε· τὸ μέν ποθι πουλὺ κατ' αὐτό
Καυκώνων πτολίεθρον, ὃ Λέπρειον πεφάτισται,
40 συμφέρεται Νηρῆι, παλαιότατον δέ μιν ὕδωρ
υἱωνοὶ πίνουσι Λυκαονίης ἄρκτοιο.
εὖτε Θενὰς ἀπέλειπεν ἐπὶ Κνωσοῖο φέρουσα
Ζεῦ πάτερ ἡ Νύμφη σε (Θεναὶ δ' ἔσαν ἐγγύθι Κνωσοῦ),
τουτάκι τοι πέσε δαῖμον ἄπ' ὀμφαλός· ἔνθεν ἐκεῖνο
45 Ὀμφάλιον μετέπειτα πέδον καλέουσι Κύδωνες.
Ζεῦ σὲ δὲ Κυρβάντων ἑτάραι προσεπηχύναντο
Δικταῖαι Μελίαι, σὲ δ' ἐκοίμισεν Ἀδρήστεια
λίκνωι ἐνὶ χρυσέωι, σὺ δ' ἐθήσαο πίονα μαζόν
αἰγὸς Ἀμαλθείης, ἐπὶ δὲ γλυκὺ κηρίον ἔβρως.
50 γέντο γὰρ ἐξαπιναῖα Πανακρίδος ἔργα μελίσσης
Ἰδαίοις ἐν ὄρεσσι, τά τε κλείουσι Πάνακρα.
οὖλα δὲ Κούρητές σε περὶ πρύλιν ὠρχήσαντο
τεύχεα πεπλήγοντες, ἵνα Κρόνος οὔασιν ἠχήν
ἀσπίδος εἰσαΐοι καὶ μή σεο κουρίζοντος.
55 καλὰ μὲν ἠέξευ, καλὰ δ' ἔτραφες οὐράνιε Ζεῦ,
ὀξὺ δ' ἀνήβησας, ταχινοὶ δέ τοι ἦλθον ἴουλοι.

---

26 *πολύστιον* schol. Apoll. 2, 1172 (cf. *Στίαξ* Epidaurius): *πολύστειον* ‖ 30 *θεὰ* ‖ 33 v. l. *κομίσσαι* (utrumque *p q*, *κομίζειν A*, *κομίσσαι F m d*) cf. *ν* 68 ‖ 36 *πρωτίστῃ γενεῇ*: corr. Schneider | *μετά τε*: corr. *a* ‖ 37 *ἀπέτισε* ‖ 39 *Λέπριον* ‖ 41 *γυιωνοὶ* ‖ 48 *λείκνῳ* ‖ 53 *πεπληγότες*: corr. Lascar. (Nonn. 28, 327).

λλ᾽ ἔτι παιδνὸς ἐὼν ἐφράσσαο πάντα τέλεια·
ῶι τοι καὶ γνωτοὶ προτερηγενέες περ ἐόντες
ὐρανὸν οὐκ ἐμέγηραν ἔχειν ἐπιδαίσιον οἶκον.
ηναιοὶ δ᾽ οὐ πάμπαν ἀληθέες ἦσαν ἀοιδοί·
ἀντο πάλον Κρονίδηισι διάτριχα δώματα νεῖμαι·
ίς δέ κ᾽ ἐπ᾽ οὐλύμπωι τε καὶ ἄιδι κλῆρον ἐρύσσαι,
ς μάλα μὴ νενίηλος; ἐπ᾽ ἰσαίηι γὰρ ἔοικε
ήλασθαι· τὰ δὲ τόσσον ὅσον διὰ πλεῖστον ἔχουσι.
ευδοίμην ἀίοντος ἅ κεν πεπίθοιεν ἀκουήν.
ὔ σε θεῶν ἐσσῆνα πάλοι θέσαν, ἔργα δὲ χειρῶν,
ἥ τε βίη τό τε κάρτος, ὃ καὶ πέλας εἵσαο δίφρου.
ήκαο δ᾽ οἰωνῶν μέγ᾽ ὑπείροχον ἀγγελιώτην
ῶν τεράων· ἅ τ᾽ ἐμοῖσι φίλοις ἐνδέξια φαίνοις.
ἵλεο δ᾽ αἰζηῶν ὅ τι φέρτατον· οὐ σύ γε νηῶν
μπεράμους, οὐκ ἄνδρα σακέσπαλον, οὐ μὲν ἀοιδόν·
λλὰ τὰ μὲν μακάρεσσιν ὀλίζοσιν αὖθι παρῆκας
ἄλλα μέλειν ἑτέροισι, σὺ δ᾽ ἐξέλεο πτολιάρχους
ὐτούς, ὧν ὑπὸ χεῖρα γεωμόρος, ὧν ἴδρις αἰχμῆς,
ὃν ἐρέτης, ὧν πάντα· τί δ᾽ οὐ κρατέοντος ὑπ᾽ ἰσχύν;
αὐτίκα χαλκῆας μὲν ὑδείομεν Ἡφαίστοιο,
τευχηστὰς δ᾽ Ἄρηος, ἐπακτῆρας δὲ Χιτώνης
Ἀρτέμιδος, Φοίβου δὲ λύρης εὖ εἰδότας οἴμους·
„ἐκ δὲ Διὸς βασιλῆες" · ἐπὶ χθονὸς οὐδὲν ἀνάκτων
θειότερον· τῶι καί σφε τεὴν ἐκρίναο λάξιν.
δῶκας δὲ πτολίεθρα φυλασσέμεν, ἵζεο δ᾽ αὐτός
ἄκρηισ᾽ ἐν πολίεσσιν, ἐπόψιος οἵ τε δίκηισι
λαὸν ὑπὸ σκολιῆισ᾽ οἵ τ᾽ ἔμπαλιν ἰθύνουσιν·
ἐν δὲ ῥυηφενίην ἔβαλές σφισιν, ἐν δ᾽ ἅλις ὄλβον·
πᾶσι μέν, οὐ μάλα δ᾽ ἶσον. ἔοικε δὲ τεκμήρασθαι
ἡμετέρωι μεδέοντι· περιπρὸ γὰρ εὐρὺ βέβηκεν.
ἑσπέριος κεῖνός γε τελεῖ τά κεν ἦρι νοήσηι·
ἑσπέριος τὰ μέγιστα, τὰ μείονα δ᾽, εὖτε νοήσηι.
οἳ δὲ τὰ μὲν πλειῶνι, τὰ δ᾽ οὐχ ἑνί, τῶν δ᾽ ἀπὸ πάμπαν

---

68 *οἰωνόν*: corr. Stephanus ‖ 79 *ἐπὶ χθονὸς* scripsi: *ἐπεὶ Διός*
80 *σφε* Bentley: *σφι* ‖ 87 *ἠοῖ*: corr. marg. *m* (?), marg. Taur.

90 *αὐτὸς ἄνην ἐκόλουσας, ἐνέκλασσας δὲ μενοινήν.*
χαῖρε μέγα Κρονίδη πανυπέρτατε, δῶτορ ἐάων,
δῶτορ ἀπημονίης. τεὰ δ' ἔργματα τίς κεν ἀείδοι;
οὐ γένετ', οὐκ ἔσται· τίς καὶ Διὸς ἔργματ' ἀείσει;
χαῖρε πάτερ, χαῖρ' αὖθι· δίδου δ' ἀρετήν τ' ἄφενός τε.
95 *οὔτ' ἀρετῆς ἄτερ ὄλβος ἐπίσταται ἄνδρας ἀέξειν*
οὔτ' ἀρετὴ ἀφένοιο· δίδου δ' ἀρετήν τε καὶ ὄλβον.

---

90 ***ἐνέκλασας***: corr. Vatic. 36 ‖ 93 ***καὶ*** scripsi: ***κεν*** ‖ ***ἀείσει*** ***F*** a sc.: ***ἀείσοι*** ***AE***

II.

ΕΙΣ ΑΠΟΛΛΩΝΑ.

Οἷον ὁ τὠπόλλωνος ἐσείσατο δάφνινος ὄρπηξ,
οἷα δ' ὅλον τὸ μέλαθρον· ἑκὰς ἑκὰς ὅστις ἀλιτρός.
καὶ δή που τὰ θύρετρα καλῶι ποδὶ Φοῖβος ἀράσσει·
οὐχ ὁράαις; ἐπένευσεν ὁ Δήλιος ἡδύ τι φοῖνιξ
5 *ἐξαπίνης, ὁ δὲ κύκνος ἐν ἠέρι καλὸν ἀείδει.*
αὐτοὶ νῦν κατοχῆες ἀνακλίνεσθε πυλάων,
αὐταὶ δὲ κληῖδες· ὁ γὰρ θεὸς οὐκέτι μακρήν.
οἱ δὲ νέοι μολπήν τε καὶ ἐς χορὸν ἐντύνεσθε.

ὡπόλλων οὐ παντὶ φαείνεται, ἀλλ' ὅ τις ἐσθλός·
10 *ὅς μιν ἴδηι, μέγας οὗτος, ὃς οὐκ ἴδε, λιτὸς ἐκεῖνος.*
ὀψόμεθ', ὦ Ἑκάεργε, καὶ ἐσσόμεθ' οὔποτε λιτοί.
μήτε σιωπηλὴν κίθαριν μήτ' ἄψοφον ἴχνος
τοῦ Φοίβου τοὺς παῖδας ἔχειν ἐπιδημήσαντος,
εἰ τελέειν μέλλουσι γάμον πολιήν τε κερεῖσθαι,
15 *ἑστήξειν δὲ τὸ τεῖχος ἐπ' ἀρχαίοισι θεμέθλοις.*
ἠγασάμην τοὺς παῖδας, ἐπεὶ χέλυς οὐκέτ' ἀεργός.

εὐφημεῖτ' ἀίοντες ἐπ' Ἀπόλλωνος ἀοιδῆι.
εὐφημεῖ καὶ πόντος, ὅτε κλείουσιν ἀοιδοὶ
ἢ κίθαριν ἢ τόξα, Λυκωρέος ἔντεα Φοίβου.
20 *οὐδὲ Θέτις Ἀχιλῆα κινύρεται αἴλινα μήτηρ,*
ὁππόθ' ἰὴ παιῆον ἰὴ παιῆον ἀκούσηι.
καὶ μὲν ὁ δακρυόεις ἀναβάλλεται ἄλγεα πέτρος,
ὅστις ἐνὶ Φρυγίηι διερὸς λίθος ἐστήρικται,
μάρμαρον ἀντὶ γυναικὸς ὀιζυρόν τι χανούσης.

---

2 *οἶο*: corr. Lasc. ‖ 7 *μακράν*

25 ἱὴ ἱὴ φθέγγεσθε· κακὸν μακάρεσσιν ἐρίζειν.
ὃς μάχεται μακάρεσσιν, ἐμῶι βασιλῆι μάχοιτο·
ὅστις ἐμῶι βασιλῆι, καὶ Ἀπόλλωνι μάχοιτο.
τὸν χορὸν ὡπόλλων, ὅ τι οἱ κατὰ θυμὸν ἀείδει,
τιμήσει· δύναται γάρ, ἐπεὶ Διὶ δεξιὸς ἧσται.
30 οὐδ' ὁ χορὸς τὸν Φοῖβον ἐφ' ἓν μόνον ἦμαρ ἀείσει,
ἔστι γὰρ εὔυμνος· τίς ἂν οὐ ῥέα Φοῖβον ἀείδοι;
χρύσεα τὠπόλλωνι τό τ' ἐνδυτὸν ἥ τ' ἐπιπορπίς
ἥ τε λύρη τό τ' ἄεμμα τὸ Λύκτιον ἥ τε φαρέτρη,
χρύσεα καὶ τὰ πέδιλα· πολύχρυσος γὰρ Ἀπόλλων.
35 καὶ δὲ πολυκτέανος· Πυθῶνί κε τεκμήραιο.
καὶ μὲν ἀεὶ καλὸς καὶ ἀεὶ νέος· οὔποτε Φοίβου
θηλείηισ' οὐδ' ὅσσον ἐπὶ χνόος ἦλθε παρειαῖς.
αἱ δὲ κόμαι θυόεντα πέδωι λείβουσιν ἔλαια.
οὐ λίπος Ἀπόλλωνος ἀποστάζουσιν ἔθειραι,
40 ἀλλ' αὐτὴν πανάκειαν· ἐν ἄστει δ' ὧι κεν ἐκεῖναι
πρῶκες ἔραζε πέσωσιν ἀκήρια πάντ' ἐγένοντο·
τέχνηι δ' ἀμφιλαφὴς οὔ τις τόσον ὅσσον Ἀπόλλων·
κεῖνος διστευτὴν ἔλαχ' ἀνέρα, κεῖνος ἀοιδόν
(Φοίβωι γὰρ καὶ τόξον ἐπιτρέπεται καὶ ἀοιδή),
45 κείνου δὲ θριαὶ καὶ μάντιες· ἐκ δέ νυ Φοίβου
ἰητροὶ δεδάασιν ἀνάβλησιν θανάτοιο.
Φοῖβον καὶ Νόμιον κικλήσκομεν ἐξέτι κείνου,
ἐξότ' ἐπ' Ἀμφρυσσῶι ζευγίτιδας ἔτρεφεν ἵππους
ἠιθέου ὑπ' ἔρωτι κεκαυμένος Ἀδμήτοιο.
50 ῥεῖά κε βουβόσιον τελέθοι πλέον, οὐδέ κεν αἶγες
δεύοιντο βρεφέων ἐπιμηλάδες ἧισιν Ἀπόλλων
βοσκομένηισ' ὀφθαλμὸν ἐπήγαγεν· οὐδ' ἀγάλακτες
οἴιες οὐδ' ἄκυθοι, πᾶσαι δέ κεν εἶεν ὕπαρνοι,
ἡ δέ κε μουνοτόκος διδυμητόκος αἶψα γένοιτο.
55 Φοίβωι δ' ἑσπόμενοι πόλιας διεμετρήσαντο
ἄνθρωποι· Φοῖβος γὰρ ἀεὶ πολίεσσι φιληδεῖ
κτιζομένηισ', αὐτὸς δὲ θεμείλια Φοῖβος ὑφαίνει.

31 ἀν' οὔρεα: ῥέα dist. marg. Taur. ‖ 35 καί τε: corr. Schneider ‖ 36 καί κεν: corr. e ‖ 37 θηλείαις | 51 μενεμηλάδες (h. e. ἐμμηλάδες cf. Hesych.) v. l. in scholiis ‖ 54 διδυμοτόκος (διδυματόκος a): corr. Blomfield

τετραέτης τὰ πρῶτα θεμείλια Φοῖβος ἔπηξε
καλῆι ἐν Ὀρτυγίηι περιηγέος ἐγγύθι λίμνης.
60 Ἄρτεμις ἀγρώσσουσα καρήατα συνεχὲς αἰγῶν
Κυνθιάδων φορέεσκεν, ὁ δ' ἔπλεκε βωμὸν Ἀπόλλων.
δείματο μὲν κεράεσσιν ἐδέθλια, πῆξε δὲ βωμόν
ἐκ κεράων, κεραοὺς δὲ πέριξ ὑπεβάλλετο τοίχους.
ὧδ' ἔμαθεν τὰ πρῶτα θεμείλια Φοῖβος ἐγείρειν.
65 Φοῖβος καὶ βαθύγειον ἐμὴν πόλιν ἔφρασε Βάττωι
καὶ Λιβύην ἐσιόντι κόραξ ἡγήσατο λαῶι
δεξιὸς οἰκιστῆρι καὶ ὤμοσε τείχεα δώσειν
ἡμετέροις βασιλεῦσιν· ἀεὶ δ' εὔορκος Ἀπόλλων.
ὤπολλον, πολλοί σε Βοηδρόμιον καλέουσι,
70 πολλοὶ δὲ Κλάριον, πάντη δέ τοι οὔνομα πουλύ·
αὐτὰρ ἐγὼ Καρνεῖον· ἐμοὶ πατρώιον οὕτω.
Σπάρτη τοι Καρνεῖε τὸ δὴ πρώτιστον ἕδεθλον,
δεύτερον αὖ Θήρη, τρίτατόν γε μὲν ἄστυ Κυρήνης.
ἐκ μέν σε Σπάρτης ἕκτον γένος Οἰδιπόδαο
75 ἤγαγε Θηραίην ἐς ἀπόκτισιν· ἐκ δέ σε Θήρης
οὖλος Ἀριστοτέλης Ἀσβυστίδι πάρθετο γαίηι,
δεῖμε δέ τοι μάλα καλὸν ἀνάκτορον, ἐν δὲ πόληι
θῆκε τελεσφορίην ἐπετήσιον, ἧι ἐνὶ πολλοί
ὑστάτιον πίπτουσιν ἐπ' ἰσχίον, ὦ ἄνα, ταῦροι.
80 ἰὴ ἰὴ Καρνεῖε πολύλλιτε, σεῖο δὲ βωμοί
ἄνθεα μὲν φορέουσιν ἐν εἴαρι τόσσα περ Ὧραι
ποικίλ' ἀγινεῦσι ζεφύρου πνείοντος ἐέρσην,
χείματι δὲ κρόκον ἡδύν· ἀεὶ δέ τοι ἀέναον πῦρ,
οὐδέ ποτε χθιζὸν περιβόσκεται ἄνθρακα τέφρη.
85 ἦ ῥ' ἐχάρη μέγα Φοῖβος, ὅτε ζωστῆρες Ἐνυοῦς
ἀνέρες ὠρχήσαντο μετὰ ξανθῆισι Λιβύσσαις,
τέθμιαι εὖτέ σφιν Καρνειάδες ἤλυθον ὧραι.
οἱ δ' οὔπω πηγῆισι Κύρης ἐδύναντο πελάσσαι
Δωριέες, πυκινὴν δὲ νάπαις Ἄζιλιν ἔναιον.
90 τοὺς μὲν ἄναξ ἴδεν αὐτός, ἔηι δ' ἐπεδείξατο νύμφηι

---

67 οἰκιστήρ: corr. Bentley | 72 δὴ Kaibel: δὲ || 86 Λιβύσσῃς |
88 πηγαῖσι Schol. Pindar. Pyth. 4, 523: πηγῆς

στὰς ἐπὶ Μυρτούσσης κερατώδεος, ἧχι λέοντα
Ὑψηὶς κατέπεφνε βοῶν σίνιν Εὐρυπύλοιο.
οὐ κεῖνου χορὸν εἶδε θεώτερον ἄλλον Ἀπόλλων,
οὐδὲ πόλει τόσ' ἔνειμεν ὀφέλσιμα, τόσσα Κυρήνῃ,
95 *μνωόμενος προτέρης ἁρπακτύος. οὐδὲ μὲν αὐτοὶ*
Βαττιάδαι Φοίβοιο πλέον θεὸν ἄλλον ἔτεισαν.

ἰὴ ἰὴ παιῆον ἀκούομεν, οὕνεκα τοῦτο
Δελφός τοι πρώτιστον ἐφύμνιον εὕρετο λαός,
ἦμος ἑκηβολίην χρυσέων ἐπεδείκνυσο τόξων.
100 *Πυθώ τοι κατιόντι συνήντετο δαιμόνιος θήρ,*
αἰνὸς ὄφις. τὸν μὲν σὺ κατήναρες ἄλλον ἐπ' ἄλλῳ
βάλλων ὠκὺν ὀιστόν, ἐπηύτησε δὲ λαός,
'ἰὴ ἰὴ παιῆον, ἵει βέλος, εὐθύ σε μήτηρ
γείνατ' ἀοσσητῆρα'· τὸ δ' ἐξέτι κεῖθεν ἀείδῃ.

105 *ὁ Φθόνος Ἀπόλλωνος ἐπ' οὔατα λάθριος εἶπεν*
'οὐκ ἄγαμαι τὸν ἀοιδὸν ὃς οὐδ' ὅσα πόντος ἀείδει.
τὸν Φθόνον ὡπόλλων ποδί τ' ἤλασεν ὧδέ τ' ἔειπεν·
'Ἀσσυρίου ποταμοῖο μέγας ῥόος, ἀλλὰ τὰ πολλά
λύματα γῆς καὶ πολλὸν ἐφ' ὕδατι συρφετὸν ἕλκει.
110 *Δηοῖ δ' οὐκ ἀπὸ παντὸς ὕδωρ φορέουσι μέλισσαι,*
ἀλλ' ἥτις καθαρή τε καὶ ἀχράαντος ἀνέρπει
πίδακος ἐξ ἱερῆς ὀλίγη λιβὰς ἄκρον ἄωτον'.

χαῖρε ἄναξ· ὁ δὲ Μῶμος, ἵν' ὁ Φθόνος, ἔνθα νέοιτο.

---

93 *εἶδε F*: *ἴδε AE* ‖ 94 *ἔνειμε A* Lasc.: *ἔδειμε EF* ‖ 96 *ἔτισαν* ‖ 113 schol. mutilum Gregor. Naz. codicis Clark. 12 f. 3[a] (contulit Graeven) *ὃν γὰρ φ⟨θονεῖ⟩τις καὶ βασκαίνει μ⟨έμ⟩φεται καὶ σκώπτει, ⟨κα⟩θώς φησι καί τις τῶν σοφ⟨ῶν· βα⟩σκανίης μνη⟨μεῖον ἀρι⟩φραδές ἐστιν ὁ μῶμ⟨ος⟩· καὶ ὁ καλλίμαχος. ⟨ὁ⟩ δὲ μῶμος ἵν' ὁ φθόνος ἔνθα νεύοιτο.*: *φθόρος.* invenerant verum etiam deteriores codd.

90 *αὐτὸς ἄνην ἐκόλουσας, ἐνέκλασσας δὲ μενοινήν.*
χαῖρε μέγα Κρονίδη παννπέρτατε, δῶτορ ἐάων,
δῶτορ ἀπημονίης. τεὰ δ' ἔργματα τίς κεν ἀείδοι;
οὐ γένετ', οὐκ ἔσται· τίς καὶ Διὸς ἔργματ' ἀείσει;
χαῖρε πάτερ, χαῖρ' αὖθι· δίδου δ' ἀρετήν τ' ἄφενός τε.
95 *οὔτ' ἀρετῆς ἄτερ ὄλβος ἐπίσταται ἄνδρας ἀέξειν*
οὔτ' ἀρετὴ ἀφένοιο· δίδου δ' ἀρετήν τε καὶ ὄλβον.

---

90 *ἐνέκλασας*: corr. Vatic. 36 ‖ 93 *καὶ* scripsi: *κεν* ‖ *ἀείσει F* a sc.: *ἀείσοι AE*

II.

ΕΙΣ ΑΠΟΛΛΩΝΑ.

Οἷον ὁ τὠπόλλωνος ἐσείσατο δάφνινος ὅρπηξ,
οἷα δ' ὅλον τὸ μέλαθρον· ἑκὰς ἑκὰς ὅστις ἀλιτρός.
καὶ δή που τὰ θύρετρα καλῶι ποδὶ Φοῖβος ἀράσσει·
οὐχ ὁράαις; ἐπένευσεν ὁ Δήλιος ἡδύ τι φοῖνιξ
5 *ἐξαπίνης, ὁ δὲ κύκνος ἐν ἠέρι καλὸν ἀείδει.*
αὐτοὶ νῦν κατοχῆες ἀνακλίνεσθε πυλάων,
αὐταὶ δὲ κληῖδες· ὁ γὰρ θεὸς οὐκέτι μακρήν.
οἱ δὲ νέοι μολπήν τε καὶ ἐς χορὸν ἐντύνεσθε.

ὠπόλλων οὐ παντὶ φαείνεται, ἀλλ' ὅ τις ἐσθλός·
10 *ὅς μιν ἴδηι, μέγας οὗτος, ὃς οὐκ ἴδε, λιτὸς ἐκεῖνος.*
ὀψόμεθ', ὦ Ἑκάεργε, καὶ ἐσσόμεθ' οὔποτε λιτοί.
μήτε σιωπηλὴν κίθαριν μήτ' ἄψοφον ἴχνος
τοῦ Φοίβου τοὺς παῖδας ἔχειν ἐπιδημήσαντος,
εἰ τελέειν μέλλουσι γάμον πολιήν τε κερεῖσθαι,
15 *ἑστήξειν δὲ τὸ τεῖχος ἐπ' ἀρχαίοισι θεμέθλοις.*
ἠγασάμην τοὺς παῖδας, ἐπεὶ χέλυς οὐκέτ' ἀεργός.

εὐφημεῖτ' ἀίοντες ἐπ' Ἀπόλλωνος ἀοιδῆι.
εὐφημεῖ καὶ πόντος, ὅτε κλείουσιν ἀοιδοί
ἢ κίθαριν ἢ τόξα, Λυκωρέος ἔντεα Φοίβου.
20 *οὐδὲ Θέτις Ἀχιλῆα κινύρεται αἴλινα μήτηρ,*
ὁππόθ' ἰὴ παιῆον ἰὴ παιῆον ἀκούσηι.
καὶ μὲν ὁ δακρυόεις ἀναβάλλεται ἄλγεα πέτρος,
ὅστις ἐνὶ Φρυγίηι διερὸς λίθος ἐστήρικται,
μάρμαρον ἀντὶ γυναικὸς ὀιζυρόν τι χανούσης.

---

2 *οἶο*: corr. Lasc. ‖ 7 *μακράν*

25 *ἱὴ ἱὴ φθέγγεσθε· κακὸν μακάρεσσιν ἐρίζειν.*
ὃς μάχεται μακάρεσσιν, ἐμῶι βασιλῆι μάχοιτο·
ὅστις ἐμῶι βασιλῆι, καὶ Ἀπόλλωνι μάχοιτο.
τὸν χορὸν ὡπόλλων, ὅ τι οἱ κατὰ θυμὸν ἀείδει,
τιμήσει· δύναται γάρ, ἐπεὶ Διὶ δεξιὸς ἧσται.
30 *οὐδ' ὁ χορὸς τὸν Φοῖβον ἐφ' ἓν μόνον ἦμαρ ἀείσει,*
ἔστι γὰρ εὔυμνος· τίς ἂν οὐ ῥέα Φοῖβον ἀείδοι;
χρύσεα τὠπόλλωνι τό τ' ἐνδυτὸν ἥ τ' ἐπιπορπίς
ἥ τε λύρη τό τ' ἄεμμα τὸ Λύκτιον ἥ τε φαρέτρη,
χρύσεα καὶ τὰ πέδιλα· πολύχρυσος γὰρ Ἀπόλλων.
35 *καὶ δὲ πολυκτέανος· Πυθῶνί κε τεκμήραιο.*
καὶ μὲν ἀεὶ καλὸς καὶ ἀεὶ νέος· οὔποτε Φοίβου
θηλείηισ' οὐδ' ὅσσον ἐπὶ χνόος ἦλθε παρειαῖς.
αἱ δὲ κόμαι θυόεντα πέδωι λείβουσιν ἔλαια.
οὐ λίπος Ἀπόλλωνος ἀποστάζουσιν ἔθειραι,
40 *ἀλλ' αὐτὴν πανάκειαν· ἐν ἄστεϊ δ' ὧι κεν ἐκεῖναι*
πρῶκες ἔραζε πέσωσιν ἀκήρια πάντ' ἐγένοντο·
τέχνηι δ' ἀμφιλαφὴς οὔ τις τόσον ὅσσον Ἀπόλλων·
κεῖνος ὀιστευτὴν ἔλαχ' ἀνέρα, κεῖνος ἀοιδόν
(Φοίβωι γὰρ καὶ τόξον ἐπιτρέπεται καὶ ἀοιδή),
45 *κείνου δὲ θριαὶ καὶ μάντιες· ἐκ δέ νυ Φοίβου*
ἰητροὶ δεδάασιν ἀνάβλησιν θανάτοιο.
Φοῖβον καὶ Νόμιον κικλήσκομεν ἐξέτι κείνου,
ἐξότ' ἐπ' Ἀμφρυσσῶι ζευγίτιδας ἔτρεφεν ἵππους
ἠιθέου ὑπ' ἔρωτι κεκαυμένος Ἀδμήτοιο.
50 *ῥεῖά κε βουβόσιον τελέθοι πλέον, οὐδέ κεν αἶγες*
δεύοιντο βρεφέων ἐπιμηλάδες ἧισιν Ἀπόλλων
βοσκομένηισ' ὀφθαλμὸν ἐπήγαγεν· οὐδ' ἀγάλακτες
οἴιες οὐδ' ἄκυθοι, πᾶσαι δέ κεν εἶεν ὕπαρνοι,
ἡ δέ κε μουνοτόκος διδυμητόκος αἶψα γένοιτο.
55 *Φοίβωι δ' ἑσπόμενοι πόλιας διεμετρήσαντο*
ἄνθρωποι· Φοῖβος γὰρ ἀεὶ πολίεσσι φιληδεῖ
κτιζομένηισ', αὐτὸς δὲ θεμείλια Φοῖβος ὑφαίνει.

---

31 *ἀν' οὔρεα*: *ῥέα* dist. marg. Taur. ‖ 35 *καί τε*: corr. Schneider ‖ 36 *καί κεν*: corr. *e* ‖ 37 *θηλείαις* | 51 *μενεμηλάδες* (h. e. *ἐμμηλάδες* cf. Hesych.) v. l. in scholiis ‖ 54 *διδυμοτόκος* (*διδυματόκος a*): corr. Blomfield

τετραέτης τὰ πρῶτα θεμείλια Φοῖβος ἔπηξε
καλῆι ἐν Ὀρτυγίηι περιηγέος ἐγγύθι λίμνης.
60 Ἄρτεμις ἀγρώσσουσα καρήατα συνεχὲς αἰγῶν
Κυνθιάδων φορέεσκεν, ὃ δ' ἔπλεκε βωμὸν Ἀπόλλων.
δείματο μὲν κεράεσσιν ἐδέθλια, πῆξε δὲ βωμόν
ἐκ κεράων, κεραοὺς δὲ πέριξ ὑπεβάλλετο τοίχους.
ὧδ' ἔμαθεν τὰ πρῶτα θεμείλια Φοῖβος ἐγείρειν.
65 Φοῖβος καὶ βαθύγειον ἐμὴν πόλιν ἔφρασε Βάττωι
καὶ Λιβύην ἐσιόντι κόραξ ἡγήσατο λαῶι
δεξιὸς οἰκιστῆρι καὶ ὤμοσε τείχεα δώσειν
ἡμετέροις βασιλεῦσιν· ἀεὶ δ' εὔορκος Ἀπόλλων.
ὦπολλον, πολλοί σε Βοηδρόμιον καλέουσι,
70 πολλοὶ δὲ Κλάριον, πάντη δέ τοι οὔνομα πουλύ·
αὐτὰρ ἐγὼ Καρνεῖον· ἐμοὶ πατρώιον οὕτω.
Σπάρτη τοι Καρνεῖε τὸ δὴ πρώτιστον ἔδεθλον,
δεύτερον αὖ Θήρη, τρίτατόν γε μὲν ἄστυ Κυρήνης.
ἐκ μέν σε Σπάρτης ἕκτον γένος Οἰδιπόδαο
75 ἤγαγε Θηραίην ἐς ἀπόκτισιν· ἐκ δέ σε Θήρης
οὖλος Ἀριστοτέλης Ἀσβυστίδι πάρθετο γαίηι,
δεῖμε δέ τοι μάλα καλὸν ἀνάκτορον, ἐν δὲ πόληι
θῆκε τελεσφορίην ἐπετήσιον, ἧι ἔνι πολλοί
ὑστάτιον πίπτουσιν ἐπ' ἰσχίον, ὦ ἄνα, ταῦροι.
80 ἰὴ ἰὴ Καρνεῖε πολύλλιτε, σεῖο δὲ βωμοί
ἄνθεα μὲν φορέουσιν ἐν εἴαρι τόσσα περ Ὧραι
ποικίλ' ἀγινεῦσι ζεφύρου πνείοντος ἐέρσην,
χείματι δὲ κρόκον ἡδύν· ἀεὶ δέ τοι ἀέναον πῦρ,
οὐδέ ποτε χθιζὸν περιβόσκεται ἄνθρακα τέφρη.
85 ἦ ῥ' ἐχάρη μέγα Φοῖβος, ὅτε ζωστῆρες Ἐνυοῦς
ἀνέρες ὠρχήσαντο μετὰ ξανθῆισι Λιβύσσαις,
τέθμιαι εὖτέ σφιν Καρνειάδες ἤλυθον ὧραι.
οἱ δ' οὔπω πηγῆισι Κύρης ἐδύναντο πελάσσαι
Δωριέες, πυκινὴν δὲ νάπαις Ἄζιλιν ἔναιον.
90 τοὺς μὲν ἄναξ ἴδεν αὐτός, ἔηι δ' ἐπεδείξατο νύμφηι

---

67 οἰκιστήρ: corr. Bentley | 72 δή Kaibel: δὲ || 86 Λιβύσσης |
88 πηγαῖσι Schol. Pindar. Pyth. 4, 523: πηγῆς

στὰς ἐπὶ Μυρτούσσης κερατώδεος, ἧχι λέοντα
Ὑψηὶς κατέπεφνε βοῶν σίνιν Εὐρυπύλοιο.
οὐ κεῖνου χορὸν εἶδε θεώτερον ἄλλον Ἀπόλλων,
οὐδὲ πόλει τόσ' ἔνειμεν ὀφέλσιμα, τόσσα Κυρήνηι,
95 *μνωόμενος προτέρης ἁρπακτύος. οὐδὲ μὲν αὐτοὶ*
Βαττιάδαι Φοίβοιο πλέον θεὸν ἄλλον ἔτεισαν.

ἱὴ ἱὴ παιῆον ἀκούομεν, οὕνεκα τοῦτο
Δελφός τοι πρώτιστον ἐφύμνιον εὕρετο λαός,
ἦμος ἑκηβολίην χρυσέων ἐπεδείκνυσο τόξων.
100 *Πυθώ τοι κατιόντι συνήντετο δαιμόνιος θήρ,*
αἰνὸς ὄφις. τὸν μὲν σὺ κατήναρες ἄλλον ἐπ' ἄλλωι
βάλλων ὠκὺν ὀιστόν, ἐπηύτησε δὲ λαός,
'ἱὴ ἱὴ παιῆον, ἵει βέλος, εὐθύ σε μήτηρ
γείνατ' ἀοσσητῆρα'· τὸ δ' ἐξέτι κεῖθεν ἀείδηι.

105 *ὁ Φθόνος Ἀπόλλωνος ἐπ' οὔατα λάθριος εἶπεν*
'οὐκ ἄγαμαι τὸν ἀοιδὸν ὃς οὐδ' ὅσα πόντος ἀείδει'.
τὸν Φθόνον ὡπόλλων ποδί τ' ἤλασεν ὧδέ τ' ἔειπεν·
'Ἀσσυρίου ποταμοῖο μέγας ῥόος, ἀλλὰ τὰ πολλά
λύματα γῆς καὶ πολλὸν ἐφ' ὕδατι συρφετὸν ἕλκει.
110 *Δηοῖ δ' οὐκ ἀπὸ παντὸς ὕδωρ φορέουσι μέλισσαι,*
ἀλλ' ἥτις καθαρή τε καὶ ἀχράαντος ἀνέρπει
πίδακος ἐξ ἱερῆς ὀλίγη λιβὰς ἄκρον ἄωτον'.

χαῖρε ἄναξ· ὁ δὲ Μῶμος, ἵν' ὁ Φθόνος, ἔνθα νέοιτο.

---

93 *εἶδε* *F*: *ἴδε* *AE* ‖ 94 *ἔνειμε* *A* Lasc.: *ἔδειμε* *EF* ‖ 96 *ἔτισαν* | 113 schol. mutilum Gregor. Naz. codicis Clark. 12 f. 3ª (contulit Graeven) *ὃν γὰρ φ⟨θονεῖ⟩τις καὶ βασκαίνει μ⟨έμ⟩φεται καὶ σκώπτει, ⟨κα⟩θὼς φησι καί τις τῶν σοφ⟨ῶν· βα⟩σκανίης μνη⟨μεῖον ἀρι⟩φραδές ἐστιν ὁ μῶμ⟨ος⟩· καὶ ὁ καλλίμαχος. ⟨ὁ⟩ δὲ μῶμος ἵν' ὁ φθόνος ἔνθα νεύοιτο.*: *φθόρος.* invenerant verum etiam deteriores codd.

στὰς ἐπὶ Μυρτούσσης κερατώδεος, ἧχι λέοντα
Ὑψηῒς κατέπεφνε βοῶν σίνιν Εὐρυπύλοιο.
οὐ κείνου χορὸν εἶδε θεώτερον ἄλλον Ἀπόλλων,
οὐδὲ πόλει τόσ' ἔνειμεν ὀφέλσιμα, τόσσα Κυρήνῃ,
95 μνωόμενος προτέρης ἁρπακτύος. οὐδὲ μὲν αὐτοὶ
Βαττιάδαι Φοίβοιο πλέον θεὸν ἄλλον ἔτεισαν.

ἱὴ ἱὴ παιῆον ἀκούομεν, οὕνεκα τοῦτο
Δελφός τοι πρώτιστον ἐφύμνιον εὕρετο λαός,
ἦμος ἑκηβολίην χρυσέων ἀπεδείκνυσο τόξων.
100 Πυθώ τοι κατιόντι συνήντετο δαιμόνιος θήρ,
αἰνὸς ὄφις. τὸν μὲν σὺ κατήναρες ἄλλον ἐπ' ἄλλῳ
βάλλων ὠκὺν ὀιστόν, ἐπηύτησε δὲ λαός,
'ἱὴ ἱὴ παιῆον, ἵει βέλος, εὐθύ σε μήτηρ
γείνατ' ἀοσσητῆρα'· τὸ δ' ἐξέτι κεῖθεν ἀείδῃ.

105 ὁ Φθόνος Ἀπόλλωνος ἐπ' οὔατα λάθριος εἶπεν·
'οὐκ ἄγαμαι τὸν ἀοιδὸν ὃς οὐδ' ὅσα πόντος ἀείδει.'
τὸν Φθόνον ὡπόλλων ποδί τ' ἤλασεν ὧδέ τ' ἔειπεν·
'Ἀσσυρίου ποταμοῖο μέγας ῥόος, ἀλλὰ τὰ πολλά
λύματα γῆς καὶ πολλὸν ἐφ' ὕδατι συρφετὸν ἕλκει.
110 Δηοῖ δ' οὐκ ἀπὸ παντὸς ὕδωρ φορέουσι μέλισσαι,
ἀλλ' ἥτις καθαρή τε καὶ ἀχράαντος ἀνέρπει
πίδακος ἐξ ἱερῆς ὀλίγη λιβὰς ἄκρον ἄωτον.'

χαῖρε, ἄναξ· ὁ δὲ Μῶμος, ἵν' ὁ Φθόνος, ἔνθα νέοιτο.

III.

ΕΙΣ ΑΡΤΕΜΙΝ.

Ἄρτεμιν (οὐ γὰρ ἐλαφρὸν ἀειδόντεσσι λαθέσθαι)
ὑμνέομεν, τῆι τόξα λαγωβολίαι τε μέλονται
καὶ χορὸς ἀμφιλαφὴς καὶ ἐν οὔρεσιν ἑψιάασθαι,
ἄρχμενοι, ὡς ὅτε πατρὸς ἐφεζομένη γονάτεσσι
5 παῖς ἔτι κουρίζουσα τάδε προσέειπε γονῆα
'δός μοι παρθενίην αἰώνιον ἄππα φυλάσσειν,
καὶ πολυωνυμίην, ἵνα μή μοι Φοῖβος ἐρίζηι.
δὸς δ' ἰοὺς καὶ τόξα — ἔα πάτερ, οὔ σε φαρέτρην
οὐδ' αἰτέω μέγα τόξον· ἐμοὶ Κύκλωπες ὀιστοὺς
10 αὐτίκα τεχνήσονται, ἐμοὶ δ' εὐκαμπὲς ἄεμμα·
ἀλλὰ φαεσφορίην τε καὶ ἐς γόνυ μέχρι χιτῶνα
ζώννυσθαι λεγνωτόν, ἵν' ἄγρια θηρία καίνω.
δὸς δέ μοι ἑξήκοντα χορίτιδας Ὠκεανίνας,
πάσας εἰνέτεας, πάσας ἔτι παῖδας ἀμίτρους.
15 δὸς δέ μοι ἀμφιπόλους Ἀμνισίδας εἴκοσι νύμφας,
αἵ τέ μοι ἐνδρομίδας τε καὶ ὁππότε μηκέτι λύγκας
μήτ' ἐλάφους βάλλοιμι θοοὺς κύνας εὖ κομέοιεν,
δὸς δέ μοι οὔρεα πάντα· πόλιν δέ μοι ἥντινα νεῖμον
ἥντινα λῆις· σπαρνὸν γὰρ ὅτ' Ἄρτεμις ἄστυ κάτεισιν·
20 οὔρεσιν οἰκήσω, πόλεσιν δ' ἐπιμείξομαι ἀνδρῶν
μοῦνον ὅτ' ὀξείηισιν ὑπ' ὠδίνεσσι γυναῖκες
τειρόμεναι καλέουσι βοηθόον, ἧισί με Μοῖραι
γεινομένην τὸ πρῶτον ἐπεκλήρωσαν ἀρήγειν,
ὅττι με καὶ τίκτουσα καὶ οὐκ ἤλγησε φέρουσα

---

4 ἀρχόμενοι (-μενος A): corr. Blomfield ‖ 16 ἐνδρομίδας Et. gen. s. v.: ἐνδρομάδας ‖ 20 ἐπιμίξομαι ‖ 21 ὀξείησιν *F* -εισιν *A* εσσιν *E*

25 μήτηρ, ἀλλ' ἀμογητὶ φίλων ἀπεθήκατο γυίων.
ὡς ἡ παῖς εἰποῦσα γενειάδος ἤθελε πατρὸς
ἅψασθαι, πολλὰς δὲ μάτην ἐτανύσσατο χεῖρας,
μέχρις ἵνα ψαύσειε. πατὴρ δ' ἐπένευσε γελάσσας,
φῆ δὲ καταρρέζων 'ὅτε μοι τοιαῦτα θέαιναι
30 τίκτοιεν, τυτθόν κεν ἐγὼ ζηλήμονος Ἥρης
χωομένης ἀλέγοιμι. φέρευ τέκος ὅσσ' ἐθελημός
αἰτίζεις, καὶ δ' ἄλλα πατὴρ ἔτι μείζονα δώσει.
τρὶς δέκα τοι πτολίεθρα καὶ οὐχ ἕνα πύργον ὀπάσσω,
τρὶς δέκα τοι πτολίεθρα, τὰ μὴ θεὸν ἄλλον ἀέξειν
35 εἴσεται, ἀλλὰ μόνην σὲ καὶ Ἀρτέμιδος καλέεσθαι·
πολλὰς δὲ ξυνῇ πόλιας διαμετρήσασθαι
μεσσόγεως νήσους τε· καὶ ἐν πάσῃσιν ἔσονται
Ἀρτέμιδος βωμοί τε καὶ ἄλσεα. καὶ μὲν ἀγυιαῖς
ἔσσῃ καὶ λιμένεσσιν ἐπίσκοπος'. ὡς ὁ μὲν εἰπὼν
40 μῦθον ἐπεκρήηνε καρήατι. βαῖνε δὲ κούρη
λευκὸν ἐπὶ Κρηταῖον ὄρος κεκομημένον ὕλῃ·
ἔνθεν ἐπ' Ὠκεανόν· πολέας δ' ἐπελέξατο νύμφας,
[πάσας εἰνέτεας, πάσας ἔτι παῖδας ἀμίτρους.]
χαῖρε δὲ Καίρατος ποταμὸς μέγα, χαῖρε δὲ Τηθύς,
45 οὕνεκα θυγατέρας Λητωίδι πέμπον ἀμορβούς.
αὖθι δὲ Κύκλωπας μετεκίαθε· τοὺς μὲν ἔτετμε
νήσῳ ἐνὶ Λιπάρῃ (Λιπάρη νέον, ἀλλὰ τότ' ἔσκεν
οὔνομά οἱ Μελιγουνίς) ἐπ' ἄκμοσιν Ἡφαίστοιο
ἑσταότας περὶ μύδρον· ἐπείγετο γὰρ μέγα ἔργον·
50 ἱππείην τετύκοντο Ποσειδάωνι ποτίστρην.
αἱ νύμφαι δ' ἔδδεισαν, ὅπως ἴδον αἰνὰ πέλωρα
πρηόσιν οὐρείοισιν ἐοικότα, πᾶσι δ' ὑπ' ὀφρὺν
φάεα μουνόγληνα σάκει ἴσα τετραβοείῳ
δεινὸν ὑπογλαύσσοντα, καὶ ὁππότε δοῦπον ἄκουσαν
55 ἄκμονος ἠχήσαντος ἐπὶ μέγα πουλύ τ' ἄημα
φυσάων αἰρῶν τε βαρὺν στόνον· αὗε γὰρ Αἴτνη,

---

29 *ὅτι*: corr. Lasc. ‖ 37 *μεσόγεως*: corr. Lasc. | *ἀπάσῃσι*: corr. marg. Taur. ‖ 43 del. Vahlen ‖ 45 *πέμπον* Schol. Nic. Ther. 349: *πέμπεν* ‖ 52 *ὀσσείοισιν*: correxi | *ἐοικότας*: corr. m^2 recc | 54 *ὑπογλαύσοντα*: corr. Taur. ‖ 55 *ἐπεὶ*: corr. Bentley ‖ 56 *αὐτῶν τε*: correxi

25 ἰὴ ἰὴ φθέγγεσθε· κακὸν μακάρεσσιν ἐρίζειν.
ὃς μάχεται μακάρεσσιν, ἐμῶι βασιλῆι μάχοιτο·
ὅστις ἐμῶι βασιλῆι, καὶ Ἀπόλλωνι μάχοιτο.
τὸν χορὸν ὡπόλλων, ὅ τι οἱ κατὰ θυμὸν ἀείδει,
τιμήσει· δύναται γάρ, ἐπεὶ Διὶ δεξιὸς ἧσται.
30 οὐδ' ὁ χορὸς τὸν Φοῖβον ἐφ' ἓν μόνον ἦμαρ ἀείσει,
ἔστι γὰρ εὔυμνος· τίς ἂν οὐ ῥέα Φοῖβον ἀείδοι;
χρύσεα τὠπόλλωνι τό τ' ἐνδυτὸν ἥ τ' ἐπιπορπὶς
ἥ τε λύρη τό τ' ἄεμμα τὸ Λύκτιον ἥ τε φαρέτρη,
χρύσεα καὶ τὰ πέδιλα· πολύχρυσος γὰρ Ἀπόλλων.
35 καὶ δὲ πολυκτέανος· Πυθῶνί κε τεκμήραιο.
καὶ μὲν ἀεὶ καλὸς καὶ ἀεὶ νέος· οὔποτε Φοίβου
θηλείηισ' οὐδ' ὅσσον ἐπὶ χνόος ἦλθε παρειαῖς.
αἱ δὲ κόμαι θυόεντα πέδωι λείβουσιν ἔλαια.
οὐ λίπος Ἀπόλλωνος ἀποστάζουσιν ἔθειραι,
40 ἀλλ' αὐτὴν πανάκειαν· ἐν ἄστεϊ δ' ὧι κεν ἐκεῖναι
πρῶκες ἔραζε πέσωσιν ἀκήρια πάντ' ἐγένοντο·
τέχνηι δ' ἀμφιλαφὴς οὔ τις τόσον ὅσσον Ἀπόλλων·
κεῖνος ὀιστευτὴν ἔλαχ' ἀνέρα, κεῖνος ἀοιδόν
(Φοίβωι γὰρ καὶ τόξον ἐπιτρέπεται καὶ ἀοιδή),
45 κείνου δὲ θριαὶ καὶ μάντιες· ἐκ δέ νυ Φοίβου
ἰητροὶ δεδάασιν ἀνάβλησιν θανάτοιο.
Φοῖβον καὶ Νόμιον κικλήσκομεν ἐξέτι κείνου,
ἐξότ' ἐπ' Ἀμφρυσσῶι ζευγίτιδας ἔτρεφεν ἵππους
ἠιθέου ὑπ' ἔρωτι κεκαυμένος Ἀδμήτοιο.
50 ῥεῖά κε βουβόσιον τελέθοι πλέον, οὐδέ κεν αἶγες
δεύοιντο βρεφέων ἐπιμηλάδες ἧισιν Ἀπόλλων
βοσκομένηισ' ὀφθαλμὸν ἐπήγαγεν· οὐδ' ἀγάλακτες
οἴιες οὐδ' ἄκυθοι, πᾶσαι δέ κεν εἶεν ὕπαρνοι,
ἡ δέ κε μουνοτόκος διδυμητόκος αἶψα γένοιτο.
55 Φοίβωι δ' ἑσπόμενοι πόλιας διεμετρήσαντο
ἄνθρωποι· Φοῖβος γὰρ ἀεὶ πολίεσσι φιληδεῖ
κτιζομένηισ', αὐτὸς δὲ θεμείλια Φοῖβος ὑφαίνει.

---

31 *ἀν' οὔρεα*: *ῥέα* dist. marg. Taur. ‖ 35 *καί τε*: corr. Schneider ‖ 36 *καί κεν*: corr. *e* ‖ 37 *θηλείαις* | 51 *μενεμηλάδες* (h. e. *ἐμμηλάδες* cf. Hesych.) v. l. in scholiis ‖ 54 *διδυμοτόκος* (*διδυματόκος a*): corr. Blomfield

τετραέτης τὰ πρῶτα θεμείλια Φοῖβος ἔπηξε
καλῆι ἐν Ὀρτυγίηι περιηγέος ἐγγύθι λίμνης.
60 Ἄρτεμις ἀγρώσσουσα καρήατα συνεχὲς αἰγῶν
Κυνθιάδων φορέεσκεν, ὃ δ᾽ ἔπλεκε βωμὸν Ἀπόλλων.
δείματο μὲν κεράεσσιν ἐδέθλια, πῆξε δὲ βωμόν
ἐκ κεράων, κεραοὺς δὲ πέριξ ὑπεβάλλετο τοίχους.
ὧδ᾽ ἔμαθεν τὰ πρῶτα θεμείλια Φοῖβος ἐγείρειν.
65 Φοῖβος καὶ βαθύγειον ἐμὴν πόλιν ἔφρασε Βάττωι
καὶ Λιβύην ἐσιόντι κόραξ ἡγήσατο λαῶι
δεξιὸς οἰκιστῆρι καὶ ὤμοσε τείχεα δώσειν
ἡμετέροις βασιλεῦσιν· ἀεὶ δ᾽ εὔορκος Ἀπόλλων.
ὦπολλον, πολλοί σε Βοηδρόμιον καλέουσι,
70 πολλοὶ δὲ Κλάριον, πάντη δέ τοι οὔνομα πουλύ·
αὐτὰρ ἐγὼ Καρνεῖον· ἐμοὶ πατρώιον οὕτω.
Σπάρτη τοι Καρνεῖε τὸ δὴ πρώτιστον ἔδεθλον,
δεύτερον αὖ Θήρη, τρίτατόν γε μὲν ἄστυ Κυρήνης.
ἐκ μέν σε Σπάρτης ἕκτον γένος Οἰδιπόδαο
75 ἤγαγε Θηραίην ἐς ἀπόκτισιν· ἐκ δέ σε Θήρης
οὖλος Ἀριστοτέλης Ἀσβυστίδι πάρθετο γαίηι,
δεῖμε δέ τοι μάλα καλὸν ἀνάκτορον, ἐν δὲ πόληι
θῆκε τελεσφορίην ἐπετήσιον, ἧι ἐνὶ πολλοὶ
ὑστάτιον πίπτουσιν ἐπ᾽ ἰσχίον, ὦ ἄνα, ταῦροι.
80 ἰὴ ἰὴ Καρνεῖε πολύλλιτε, σεῖο δὲ βωμοὶ
ἄνθεα μὲν φορέουσιν ἐν εἴαρι τόσσα περ Ὧραι
ποικίλ᾽ ἀγινεῦσι ζεφύρου πνείοντος ἐέρσην,
χείματι δὲ κρόκον ἡδύν· ἀεὶ δέ τοι ἀέναον πῦρ,
οὐδέ ποτε χθιζὸν περιβόσκεται ἄνθρακα τέφρη.
85 ἦ ῥ᾽ ἐχάρη μέγα Φοῖβος, ὅτε ζωστῆρες Ἐνυοῦς
ἀνέρες ὠρχήσαντο μετὰ ξανθῆισι Λιβύσσαις,
τέθμιαι εὖτέ σφιν Καρνειάδες ἤλυθον ὧραι.
οἱ δ᾽ οὔπω πηγῆισι Κύρης ἐδύναντο πελάσσαι
Δωριέες, πυκινὴν δὲ νάπαις Ἄζιλιν ἔναιον.
90 τοὺς μὲν ἄναξ ἴδεν αὐτός, ἔηι δ᾽ ἐπεδείξατο νύμφηι

---

67 οἰκιστήρ: corr. Bentley | 72 δὴ Kaibel: δὲ | 86 Λιβύσσης | 88 πηγαῖσι Schol. Pindar. Pyth. 4, 523: πηγῆς

τετραέτης τὰ πρῶτα θεμείλια Φοῖβος ἔπηξε
καλῆι ἐν Ὀρτυγίηι περιηγέος ἐγγύθι λίμνης.
60 Ἄρτεμις ἀγρώσσουσα καρήατα συνεχὲς αἰγῶν
Κυνθιάδων φορέεσκεν, ὁ δ' ἔπλεκε βωμὸν Ἀπόλλων.
δείματο μὲν κεράεσσιν ἐδέθλια, πῆξε δὲ βωμόν
ἐκ κεράων, κεραοὺς δὲ πέριξ ὑπεβάλλετο τοίχους.
ὧδ' ἔμαθεν τὰ πρῶτα θεμείλια Φοῖβος ἐγείρειν.
65 Φοῖβος καὶ βαθύγειον ἐμὴν πόλιν ἔφρασε Βάττωι
καὶ Λιβύην ἐσιόντι κόραξ ἡγήσατο λαῶι
δεξιὸς οἰκιστῆρι καὶ ὤμοσε τείχεα δώσειν
ἡμετέροις βασιλεῦσιν· αἰεὶ δ' εὔορκος Ἀπόλλων.
ὤπολλον, πολλοί σε Βοηδρόμιον καλέουσι,
70 πολλοὶ δὲ Κλάριον, πάντη δέ τοι οὔνομα πουλύ·
αὐτὰρ ἐγὼ Καρνεῖον· ἐμοὶ πατρώιον οὕτω.
Σπάρτη τοι Καρνεῖε τὸ δὴ πρώτιστον ἔδεθλον,
δεύτερον αὖ Θήρη, τρίτατόν γε μὲν ἄστυ Κυρήνης.
ἐκ μέν σε Σπάρτης ἕκτον γένος Οἰδιπόδαο
75 ἤγαγε Θηραίην ἐς ἀπόκτισιν· ἐκ δέ σε Θήρης
οὖλος Ἀριστοτέλης Ἀσβυστίδι πάρθετο γαίηι,
δεῖμε δέ τοι μάλα καλὸν ἀνάκτορον, ἐν δὲ πόληι
θῆκε τελεσφορίην ἐπετήσιον, ἧι ἐνὶ πολλοὶ
ὑστάτιον πίπτουσιν ἐπ' ἰσχίον, ὦ ἄνα, ταῦροι.
80 ἰὴ ἰὴ Καρνεῖε πολύλλιτε, σεῖο δὲ βωμοὶ
ἄνθεα μὲν φορέουσιν ἐν εἴαρι τόσσα περ Ὧραι
ποικίλ' ἀγινεῦσι ζεφύρου πνείοντος ἐέρσην,
χείματι δὲ κρόκον ἡδύν· αἰεὶ δέ τοι ἀέναον πῦρ,
οὐδέ ποτε χθιζὸν περιβόσκεται ἄνθρακα τέφρη.
85 ἦ ῥ' ἐχάρη μέγα Φοῖβος, ὅτε ζωστῆρες Ἐνυοῦς
ἀνέρες ὠρχήσαντο μετὰ ξανθῆισι Λιβύσσαις,
τέθμιαι εὖτέ σφιν Καρνειάδες ἤλυθον ὧραι.
οἱ δ' οὔπω πηγῆισι Κύρης ἐδύναντο πελάσσαι
Δωριέες, πυκινὴν δὲ νάπαις Ἄζιλιν ἔναιον.
90 τοὺς μὲν ἄναξ ἴδεν αὐτός, ἔῆι δ' ἐπεδείξατο νύμφηι

---

67 *οἰκιστήρ*: corr. Bentley | 72 *δὴ* Kaibel: *δὲ* || 86 *Λιβύσσης* | 88 *πηγαῖσι* Schol. Pindar. Pyth. 4, 523: *πηγῆς*

στὰς ἐπὶ Μυρτούσσης κερατώδεος, ἧχι λέοντα
Ὑψηὶς κατέπεφνε βοῶν σίνιν Εὐρυπύλοιο.
οὐ κεῖνον χορὸν εἶδε θεώτερον ἄλλον Ἀπόλλων,
οὐδὲ πόλει τόσ' ἔνειμεν ὀφέλσιμα, τόσσα Κυρήνηι,
95 *μνωόμενος προτέρης ἁρπακτύος. οὐδὲ μὲν αὐτοὶ*
Βαττιάδαι Φοίβοιο πλέον θεὸν ἄλλον ἔτεισαν.

ἱὴ ἱὴ παιῆον ἀκούομεν, οὕνεκα τοῦτο
Δελφός τοι πρώτιστον ἐφύμνιον εὕρετο λαός,
ἦμος ἑκηβολίην χρυσέων ἐπεδείκνυσο τόξων.
100 *Πυθώ τοι κατιόντι συνήντετο δαιμόνιος θήρ,*
αἰνὸς ὄφις. τὸν μὲν σὺ κατήναρες ἄλλον ἐπ' ἄλλωι
βάλλων ὠκὺν διστόν, ἐπηύτησε δὲ λαός,
'ἱὴ ἱὴ παιῆον, ἵει βέλος, εὐθύ σε μήτηρ
γείνατ' ἀοσσητῆρα'· τὸ δ' ἐξέτι κεῖθεν ἀείδηι.

105 *ὁ Φθόνος Ἀπόλλωνος ἐπ' οὔατα λάθριος εἶπεν*
'οὐκ ἄγαμαι τὸν ἀοιδὸν ὃς οὐδ' ὅσα πόντος ἀείδει.
τὸν Φθόνον ὡπόλλων ποδί τ' ἤλασεν ὧδέ τ' ἔειπεν·
'Ἀσσυρίου ποταμοῖο μέγας ῥόος, ἀλλὰ τὰ πολλά
λύματα γῆς καὶ πολλὸν ἐφ' ὕδατι συρφετὸν ἕλκει.
110 *Δηοῖ δ' οὐκ ἀπὸ παντὸς ὕδωρ φορέουσι μέλισσαι,*
ἀλλ' ἥτις καθαρή τε καὶ ἀχράαντος ἀνέρπει
πίδακος ἐξ ἱερῆς ὀλίγη λιβὰς ἄκρον ἄωτον'.

χαῖρε ἄναξ· ὁ δὲ Μῶμος, ἵν' ὁ Φθόνος, ἔνθα νέοιτο.

---

93 *εἶδε F*: *ἴδε AE* ‖ 94 *ἔνειμε A* Lasc.: *ἔδειμε EF* ‖ 96 *ἔτισαν* ‖ 113 schol. mutilum Gregor. Naz. codicis Clark. 12 f. 3ª (contulit Graeven) *ὃν γὰρ φ⟨θονεῖ⟩τις καὶ βασκαίνει μ⟨έμ⟩φεται καὶ σκώπτει, ⟨κα⟩θὼς φησι καί τις τῶν σοφ⟨ῶν· βα⟩σκανίης μνη⟨μεῖον ἀρι⟩φραδές ἐστιν ὁ μῶμ⟨ος⟩· καὶ ὁ καλλίμαχος. ⟨ὁ⟩ δὲ μῶμος ἵν' ὁ φθόνος ἔνθα νεύοιτο.*: *φθόρος.* invenerant verum etiam deteriores codd.

III.

ΕΙΣ ΑΡΤΕΜΙΝ.

Ἄρτεμιν (οὐ γὰρ ἐλαφρὸν ἀειδόντεσσι λαθέσθαι)
ὑμνέομεν, τῇι τόξα λαγωβολίαι τε μέλονται
καὶ χορὸς ἀμφιλαφὴς καὶ ἐν οὔρεσιν ἑψιάασθαι,
ἄρχμενοι, ὡς ὅτε πατρὸς ἐφεζομένη γονάτεσσι
5 *παῖς ἔτι κουρίζουσα τάδε προσέειπε γονῆα*
'δός μοι παρθενίην αἰώνιον ἄππα φυλάσσειν,
καὶ πολυωνυμίην, ἵνα μή μοι Φοῖβος ἐρίζηι.
δὸς δ' ἰοὺς καὶ τόξα — ἔα πάτερ, οὔ σε φαρέτρην
οὐδ' αἰτέω μέγα τόξον· ἐμοὶ Κύκλωπες ὀιστοὺς
10 *αὐτίκα τεχνήσονται, ἐμοὶ δ' εὐκαμπὲς ἄεμμα·*
ἀλλὰ φαεσφορίην τε καὶ ἐς γόνυ μέχρι χιτῶνα
ζώννυσθαι λεγνωτόν, ἵν' ἄγρια θηρία καίνω.
δὸς δέ μοι ἑξήκοντα χορίτιδας Ὠκεανίνας,
πάσας εἰνέτεας, πάσας ἔτι παῖδας ἀμίτρους.
15 *δὸς δέ μοι ἀμφιπόλους Ἀμνισίδας εἴκοσι νύμφας,*
αἵ τέ μοι ἐνδρομίδας τε καὶ ὁππότε μηκέτι λύγκας
μήτ' ἐλάφους βάλλοιμι θοοὺς κύνας εὖ κομέοιεν,
δὸς δέ μοι οὔρεα πάντα· πόλιν δέ μοι ἥντινα νεῖμον
ἥντινα λῇις· σπαρνὸν γὰρ ὅτ' Ἄρτεμις ἄστυ κάτεισιν·
20 *οὔρεσιν οἰκήσω, πόλεσιν δ' ἐπιμείξομαι ἀνδρῶν*
μοῦνον ὅτ' ὀξείηισιν ὑπ' ὠδίνεσσι γυναῖκες
τειρόμεναι καλέουσι βοηθόον, ἧισί με Μοῖραι
γεινομένην τὸ πρῶτον ἐπεκλήρωσαν ἀρήγειν,
ὅττι με καὶ τίκτουσα καὶ οὐκ ἤλγησε φέρουσα

---

4 *ἀρχόμενοι* (*-μενος* A): corr. Blomfield ‖ 16 *ἐνδρομίδας* Et. gen. s. v.: *ἐνδρομάδας* ‖ 20 *ἐπιμίξομαι* ‖ 21 *ὀξείῃσιν* *F* *-εισιν* *A* *εσσιν* *E*

25 μήτηρ, ἀλλ' ἀμογητὶ φίλων ἀπεθήκατο γυίων.
ὡς ἡ παῖς εἰποῦσα γενειάδος ἤθελε πατρὸς
ἅψασθαι, πολλὰς δὲ μάτην ἐτανύσσατο χεῖρας,
μέχρις ἵνα ψαύσειε. πατὴρ δ' ἐπένευσε γελάσσας,
φῆ δὲ καταρρέζων 'ὅτε μοι τοιαῦτα θέαιναι
30 τίκτοιεν, τυτθόν κεν ἐγὼ ζηλήμονος Ἥρης
χωομένης ἀλέγοιμι. φέρευ τέκος ὅσσ' ἐθελημός
αἰτίζεις, καὶ δ' ἄλλα πατὴρ ἔτι μείζονα δώσει.
τρὶς δέκα τοι πτολίεθρα καὶ οὐχ ἕνα πύργον ὀπάσσω,
τρὶς δέκα τοι πτολίεθρα, τὰ μὴ θεὸν ἄλλον ἀέξειν
35 εἴσεται, ἀλλὰ μόνην σὲ καὶ Ἀρτέμιδος καλέεσθαι·
πολλὰς δὲ ξυνῇ πόλιας διαμετρήσασθαι
μεσσόγεως νήσους τε· καὶ ἐν πάσῃσιν ἔσονται
Ἀρτέμιδος βωμοί τε καὶ ἄλσεα. καὶ μὲν ἀγυιαῖς
ἔσσῃ καὶ λιμένεσσιν ἐπίσκοπος'. ὣς ὁ μὲν εἰπὼν
40 μῦθον ἐπεκρήηνε καρήατι. βαῖνε δὲ κούρη
λευκὸν ἐπὶ Κρηταῖον ὄρος κεκομημένον ὕλῃ·
ἔνθεν ἐπ' Ὠκεανόν· πολέας δ' ἐπελέξατο νύμφας,
[πάσας εἰνέτεας, πάσας ἔτι παῖδας ἀμίτρους.]
χαῖρε δὲ Καίρατος ποταμὸς μέγα, χαῖρε δὲ Τηθύς,
45 οὕνεκα θυγατέρας Λητωΐδι πέμπον ἀμορβούς.
αὖθι δὲ Κύκλωπας μετεκίαθε· τοὺς μὲν ἔτετμε
νήσῳ ἐνὶ Λιπάρῃ (Λιπάρη νέον, ἀλλὰ τότ' ἔσκεν
οὔνομά οἱ Μελιγουνίς) ἐπ' ἄκμοσιν Ἡφαίστοιο
ἑσταότας περὶ μύδρον· ἐπείγετο γὰρ μέγα ἔργον·
50 ἱππείην τετύκοντο Ποσειδάωνι ποτίστρην.
αἱ νύμφαι δ' ἔδδεισαν, ὅπως ἴδον αἰνὰ πέλωρα
πρηόσιν οὐρείοισιν ἐοικότα, πᾶσι δ' ὑπ' ὀφρὺν
φάεα μουνόγληνα σάκει ἶσα τετραβοείῳ
δεινὸν ὑπογλαύσσοντα, καὶ ὁππότε δοῦπον ἄκουσαν
55 ἄκμονος ἠχήσαντος ἐπὶ μέγα πουλύ τ' ἄημα
φυσάων αὐτῶν τε βαρὺν στόνον· αὖε γὰρ Αἴτνη,

---

29 ὅτι: corr. Lasc. ‖ 37 μεσόγεως: corr. Lasc. | ἀπάσῃσι: corr. marg. Taur. ‖ 43 del. Vahlen ‖ 45 πέμπον Schol. Nic. Ther. 349: πέμπεν ‖ 52 ὀσσείοισιν: correxi | ἐοικότας: corr. m^2 recc | 54 ὑπογλαύσοντα: corr. Taur. ‖ 55 ἐπεὶ: corr. Bentley ‖ 56 αὐτῶν τε: correxi

αὖε δὲ Τρινακίη, Σικανῶν ἕδος, αὖε δὲ γείτων
Ἰταλίη, μεγάλην δὲ βοὴν ἐπὶ Κύρνος ἀύτει,
εὖθ᾽ οἵ γε ῥαιστῆρας ἀειράμενοι ὑπὲρ ὤμων
60 ἢ χαλκὸν ζείοντα καμινόθεν ἠὲ σίδηρον
ἀμβολαδὶς τετυπόντες ἐπὶ μέγα μοχθήσειαν.
τῶι σφέας οὐκ ἐτάλασσαν ἀκηδέες Ὠκεανῖναι
οὔτ᾽ ἄντην ἰδέειν οὔτε κτύπον οὔασι δέχθαι.
οὐ νέμεσις· κείνους γε καὶ αἱ μάλα μηκέτι τυτθαὶ
65 οὐδέποτ᾽ ἀφρικτὶ μακάρων ὁρόωσι θύγατρες.
ἀλλ᾽ ὅτε κουράων τις ἀπειθέα μητέρι τεύχοι,
μήτηρ μὲν Κύκλωπας ἑῆι ἐπὶ παιδὶ καλιστρεῖ,
Ἄργην ἢ Στερόπην· ὁ δὲ δώματος ἐκ μυχάτοιο
ἔρχεται Ἑρμείης σποδιῆι κεχριμένος αἰθῆι·
70 αὐτίκα τὴν κούρην μορμύσσεται, ἡ δὲ τεκούσης
δύνει ἔσω κόλπους θεμένη ἐπὶ φάεσι χεῖρας.
κοῦρα σὺ δὲ προτέρω περ, ἔτι τριέτηρος ἐοῦσα,
εὖτ᾽ ἔμολεν Λητώ σε μετ᾽ ἀγκαλίδεσσι φέρουσα,
Ηφαίστου καλέοντος ὅπως ὀπτήρια δοίη,
75 Βρόντεώ σε στιβαροῖσιν ἐφεσσαμένη γονάτεσσι,
στήθεος ἐκ μεγάλου λασίης ἐδράξαο χαίτης,
ὤλοψας δὲ βίηφι· τὸ δ᾽ ἄτριχον εἰσέτι καὶ νῦν
μεσσάτιον στέρνοιο μένει μέρος, ὡς ὅτε κόρσηι
φωτὸς ἐνιδρυθεῖσα κόμην ἐπενείματ᾽ ἀλώπηξ.
80 τῶι μάλα θαρσαλέη σφε τάδε προσελέξαο τῆμος
'Κύκλωπες κήμοί τι Κυδώνιον εἰ δ᾽ ἄγε τόξον
ἠδ᾽ ἰοὺς κοίλην τε κατακληῖδα βελέμνων
τεύξατε· καὶ γὰρ ἐγὼ Λητωιὰς ὥσπερ Ἀπόλλων.
αἱ δέ κ᾽ ἐγὼ τόξοις μονιὸν δάκος ἤ τι πέλωρον
85 θηρίον ἀγρεύσω, τὸ δέ κεν Κύκλωπες ἔδοιεν'.
ἔννεπες· οἱ δ᾽ ἐτέλεσσαν· ἄφαρ δ᾽ ὡπλίσσαο δαῖμον.
αἶψα δ᾽ ἐπὶ σκύλακας πάλιν ἤιες· ἵκεο δ᾽ αὖλιν
Ἀρκαδικὴν ἔπι Πανός. ὁ δὲ κρέα λυγκὸς ἔταμνε
Μαιναλίης, ἵνα οἱ τοκάδες κύνες εἶδαρ ἔδοιεν.

---

61 *ἐπεί*: corr. Stephanus ‖ 64 *κείνους δὲ*: corr. Meineke ‖ 69 *κεχρημένος*: corr. *e*, marg. Taur. ‖ 70 *μορμύσεται*: corr. Lasc. ‖ 78 *κόρσην*; corr. marg. Taur. ‖ 81 *ἢ ἤμοι*: corr. Meineke ‖ 83 *Λητοιάς*: corr. Lasc.

90 τὶν δ' ὁ γενειήτης δύο μὲν κύνας ἤμισυ πηγούς
τρεῖς δὲ παρουαίους ἕνα δ' αἰόλον, οἳ ῥα λέοντας
αὐτοὺς αὖ ἐρύοντες, ὅτε δράξαιντο δεράων,
εἷλκον ἔτι ζώοντας ἐπ' αὔλιον, ἑπτὰ δ' ἔδωκε
θάσσονας αὐράων Κυνοσουρίδας, αἳ ῥα διῶξαι
95 ὤκισται νεβρούς τε καὶ οὐ μύοντα λαγωόν,
καὶ κοίτην ἐλάφοιο καὶ ὕστριχος ἔνθα καλιαί
σημῆναι, καὶ ζορκὸς ἐπ' ἴχνιον ἡγήσασθαι.
ἔνθεν ἀπερχομένη (μετὰ καὶ κύνες ἐσσεύοντο)
εὗρες ἐπὶ προμολῇσ' ὄρεος τοῦ Παρρασίοιο
100 σκαιρούσας ἐλάφους, μέγα τι χρέος· αἳ μὲν ἐπ' ὄχθῃς
αἰὲν ἐβουκολέοντο μελαμψήφιδος ἀναύρου,
μάσσονες ἢ ταῦροι, κεράων δ' ἀπελάμπετο χρυσός·
ἐξαπίνης δ' ἔταφές τε καὶ ὃν ποτὶ θυμὸν ἔειπες
'τοῦτό κεν Ἀρτέμιδος πρωτάγριον ἄξιον εἴη'.
105 πέντ' ἔσαν αἱ πᾶσαι· πίσυρας δ' ἕλες ὦκα θέουσα
νόσφι κυνοδρομίης, ἵνα τοι θοὸν ἅρμα φέρωσι.
τὴν δὲ μίαν Κελάδοντος ὑπὲρ ποταμοῖο φυγοῦσαν
Ἥρης ἐννεσίῃσιν, ἀέθλιον Ἡρακλῆι
ὕστερον ὄφρα γένοιτο, πάγος Κερύνειος ἔδεκτο.
110 Ἄρτεμι Παρθενίη Τιτυοκτόνε, χρύσεα μέν τοι
ἔντεα καὶ ζώνη, χρύσεον δ' ἐζεύξαο δίφρον,
ἐν δ' ἐβάλευ χρύσεια θεὴ κεμάδεσσι χαλινά.
ποῦ δέ σε τὸ πρῶτον κερόεις ὄχος ἤρξατ' ἀείρειν;
Αἵμωι ἐπὶ Θρήικι, τόθεν βορέαο καταῖξ
115 ἔρχεται ἀχλαίνοισι δυσαέα κρυμὸν ἄγουσα.
ποῦ δ' ἔταμες πεύκην, ἀπὸ δὲ φλογὸς ἥψαο ποίης;
Μυσῶι ἐν Οὐλύμπωι, φάεος δ' ἐνέηκας ἀυτμήν
ἀσβέστου, τό ῥα πατρὸς ἀποστάζουσι κεραυνοί.
ποσσάκι δ' ἀργυρέοιο θεὴ πειρήσαο τόξου;
120 πρῶτον ἐπὶ πτελέην, τὸ δὲ δεύτερον ἧκας ἐπὶ δρῦν,
τὸ τρίτον αὖτ' ἐπὶ θῆρα. τὸ τέτρατον οὐκέτ' ἐπὶ δρῦν,

. . . .

---

91 *παρουατίους*: corr. Haupt et Schneider ‖ 93 *εἶλον*: corr. *e* (Nonn. 25, 188) ‖ 100 ad *ὄχθης* cf. schol. T ad Ξ 445 ‖ 109 *ὕστερον* Schol. Apollon. I 996: *ὕστατον* ‖ 112 *θεά* ‖ post 121 versum deesse vidit Schneider

ἀλλά μιν εἰς ἀδίκων ἔβαλες πόλιν, οἵ τε περὶ σφέας
οἵ τε περὶ ξείνους ἀλιτήμονα πολλὰ τέλεσκον,
σχέτλιοι· οἷς τύνη χαλεπὴν ἐμμάξεαι ὀργήν·
125 κτήνεά φιν λοιμὸς καταβόσκεται, ἔργα δὲ πάχνη,
κείρονται δὲ γέροντες ἐφ' υἱάσιν, αἱ δὲ γυναῖκες
ἢ βληταὶ θνήισκουσι λεχωίδες ἠὲ φυγοῦσαι
τίκτουσιν τῶν οὐδὲν ἐπὶ σφυρὸν ὀρθὸν ἀνέστη.
οἷς δέ κεν εὐμειδής τε καὶ ἵλαος αὐγάσσηαι,
130 κείνοις εὖ μὲν ἄρουρα φέρει στάχυν, εὖ δὲ γενέθλη
τετραπόδων, εὖ δ' ὄλβος ἀέξεται· οὐδ' ἐπὶ σῆμα
ἔρχονται πλὴν εὖτε πολυχρόνιόν τι φέρωσιν·
οὐδὲ διχοστασίη τρώει γένος, ἥ τε καὶ εὖ περ
οἴκους ἑστηῶτας ἐσίνατο· ταὶ δὲ θυωρόν
135 εἰνάτερες γαλόωι τε μίαν περὶ δίφρα τίθενται.
πότνια, τῶν εἴη μὲν ἐμοὶ φίλος ὅστις ἀληθής,
εἴην δ' αὐτός, ἄνασσα, μέλοι δέ μοι αἰὲν ἀοιδή·
τῆι ἔνι μὲν Λητοῦς γάμος ἔσσεται, ἐν δὲ σὺ πολλή,
ἐν δὲ καὶ Ἀπόλλων, ἐν δ' οἵ σεο πάντες ἄεθλοι,
140 ἐν δὲ κύνες καὶ τόξα καὶ ἄντυγες, αἵ τέ σε ῥεῖα
θηητὴν φορέουσιν, ὅτ' ἐς Διὸς οἶκον ἐλαύνεις.
ἔνθα τοι ἀντιόωντες ἐνὶ προμολῆισι δέχονται
ὅπλα μὲν Ἑρμείης Ἀκακήσιος, αὐτὰρ Ἀπόλλων
θηρίον ὅττι φέρηισθα· πάροιθέ γέ, πρίν περ ἱκέσθαι
145 καρτερὸν Ἀλκεΐδην· νῦν δ' οὐκέτι τοῦτον ἄεθλον
Φοῖβος ἔχει, τοῖος γὰρ ἀεὶ Τιρύνθιος ἄκμων
ἕστηκε πρὸ πυλέων ποτιδέγμενος, εἴ τι φέρουσα
νεῖαι πῖον ἔδεσμα· θεοὶ δ' ἐπὶ πάντες ἐκείνωι
ἄλληκτον γελόωσι, μάλιστα δὲ πενθερὴ αὐτή,
150 ταῦρον ὅτ' ἐκ δίφροιο μάλα μέγαν ἢ ὅ γε χλούνην
κάπρον ὀπισθιδίοιο φέροι ποδὸς ἀσπαίροντα·
κερδαλέωι μύθωι σε θεὴ μάλα τῶιδε πινύσκει
„βάλλε κακοὺς ἐπὶ θῆρας, ἵνα θνητοί σε βοηθόν
ὡς ἐμὲ κικλήσκωσιν. ἔα πρόκας ἠδὲ λαγωούς

125 *λιμός*: corr. *e* recc. ‖ 128 *τῶν δ'* corr. Cobet ‖ 144 *πάροιθε δέ*: corr. Blomfield ‖ 144. 45 *Φοῖβος ἄ. τοῦτον* Pap. Amh. ‖ 150 *ὅτε χλ.*: corr. Lasc. ‖ 153 *θνητοῖσι*: corr. marg. Taur. ‖ 154 *κικλήσκωσιν* *F*: *-ουσιν* *AE*

155 οὔρεα βόσκεσθαι· τί κε μιν πρόκες ἠδὲ λαγωοὶ
ῥέξειαν; σύες ἔργα, σύες φυτὰ λυμαίνονται.
καὶ βόες ἀνθρώποισι κακὸν μέγα· βάλλ' ἐπὶ καὶ τούς."
ὣς ἔνεπεν, ταχινὸς δὲ μέγαν περὶ θῆρα πονεῖτο.
οὐ γὰρ ὅ γε Φρυγίηι περ ὑπὸ δρυὶ γυῖα θεωθεὶς
160 παύσατ' ἀδηφαγίης· ἔτι οἱ πάρα νηδὺς ἐκείνη,
τῆι ποτ' ἀροτριόωντι συνήντετο Θειοδάμαντι.
σοὶ δ' Ἀμνισιάδες μὲν ὑπὸ ζεύγληφι λυθείσας
ψήχουσιν κεμάδας, παρὰ δέ σφισι πουλὺ νέμεσθαι
Ἥρης ἐκ λειμῶνος ἀμησάμεναι φορέουσιν
165 ὠκύθοον τριπέτηλον, ὃ καὶ Διὸς ἵπποι ἔδουσιν·
ἐν καὶ χρυσείας ὑποληνίδας ἐπλήσαντο
ὕδατος, ὄφρ' ἐλάφοισι ποτὸν θυμάρμενον εἴη.
αὐτὴ δ' ἐς πατρὸς δόμον ἔρχεαι· οἱ δέ σ' ἐφ' ἕδρην
πάντες ὁμῶς καλέουσι· σὺ δ' Ἀπόλλωνι παρίζεις.
170 ἡνίκα δ' αἱ νύμφαι σε χορῶι ἔνι κυκλώσονται
ἀγχόθι πηγάων Αἰγυπτίου Ἰνωποῖο
ἢ Πιτάνης (καὶ γὰρ Πιτάνη σέθεν) ἢ ἐνὶ Λίμναις,
ἢ ἵνα δαῖμον Ἁλὰς Ἀραφηνίδας οἰκήσουσα
ἦλθες ἀπὸ Σκυθίης, ἀπὸ δ' εἴπαο τέθμια Ταύρων,
175 μὴ νειὸν τημοῦτος ἐμαὶ βόες εἵνεκα μισθοῦ
τετράγυον τέμνοιεν ὑπ' ἀλλοτρίωι ἀροτῆρι·
ἦ γάρ κεν γυιαί τε καὶ αὐχένα κεκμηυῖαι
κόπρον ἔπι προγένοιντο, καὶ εἰ Στυμφαιίδες εἶεν
εἰναετιζόμεναι κεραελκέες, αἳ μέγ' ἄρισται
180 τέμνειν ὦλκα βαθεῖαν· ἐπεὶ θεὸς οὔποτ' ἐκεῖνον
ἦλθε παρ' Ἠέλιος καλὸν χορόν, ἀλλὰ θεῆται
δίφρον ἐπιστήσας, τὰ δὲ φάεα μηκύνονται.
τίς δέ νύ τοι νήσων, ποῖον δ' ὄρος εὔαδε πλεῖστον,
τίς δὲ λιμήν, ποίη δὲ πόλις; τίνα δ' ἔξοχα νυμφέων
185 φίλαο, καὶ ποίας ἡρωίδας ἔσχες ἑταίρας;
εἰπὲ θεὴ σὺ μὲν ἄμμιν, ἐγὼ δ' ἑτέροισιν ἀείσω.
νήσων μὲν Δολίχη, πολίων δέ τοι εὔαδε Πέργη,

---

155 *τί κεν πρόκες*: correxi ‖ 165 *ὠκύθοον* Hesych.: *ὠκύθεον* ‖ 176 *τετρογυνον* Pap. Amh. ‖ 184 *ἔξοχον*: corr. Lasc. ‖ 186 *θεό* ‖ 187 *δολίχην*: corr. recc.

Τηύγετον δ' ὀρέων, λιμένες γε μὲν Εὐρίποιο.
ἔξοχα δ' ἀλλάων Γορτυνίδα φίλαο νύμφην,
190 ἐλλοφόνον Βριτόμαρτιν ἐύσκοπον· ἧς ποτε Μίνως
πτοιηθεὶς ὑπ' ἔρωτι κατέδραμεν οὔρεα Κρήτης.
ἡ δ' ὁτὲ μὲν λασίῃσιν ὑπὸ δρυσὶ κρύπτετο νύμφη,
ἄλλοτε δ' εἰαμενῇσιν· ὁ δ' ἐννέα μῆνας ἐφοίτα
παίπαλά τε κρημνούς τε καὶ οὐκ ἀνέπαυσε διωκτύν,
195 μέσφ' ὅτε μαρπτομένη καὶ δὴ σχεδὸν ἥλατο πόντον
πρηόνος ἐξ ὑπάτοιο καὶ ἔνθορεν εἰς ἁλιήων
δίκτυα, τά σφ' ἐσάωσαν· ὅθεν μετέπειτα Κύδωνες
νύμφην μὲν Δίκτυναν, ὄρος δ' ὅθεν ἥλατο νύμφη
Δικταῖον καλέουσιν, ἀνεστήσαντο δὲ βωμοὺς
200 ἱερά τε ῥέζουσι· τὸ δὲ στέφος ἤματι κείνωι
ἢ πίτυς ἢ σχῖνος, μύρτοιο δὲ χεῖρες ἄθικτοι·
δὴ τότε γὰρ πέπλοισιν ἐνέσχετο μύρσινος ὄζος
τῆς κούρης, ὅτ' ἔφευγεν· ὅθεν μέγα χώσατο μύρτωι.
Οὖπι ἄνασσ' εὐῶπι φαεσφόρε, καὶ δὲ σὲ κείνης
205 Κρηταέες καλέουσιν ἐπωνυμίην ἀπὸ νύμφης.
καὶ μὴν Κυρήνην ἑταρίσσαο, τῇι ποτ' ἔδωκας
αὐτὴ θηρητῆρε δύω κύνε, τοῖς ἔνι κούρη
Ὑψηὶς παρὰ τύμβον Ἰώλκιον ἔμμορ' ἀέθλου.
καὶ Κεφάλου ξανθὴν ἄλοχον Δηιονίδαο
210 πότνια σὴν ὁμόθηρον ἐθήκαο· καὶ δὲ σὲ φασὶ
καλὴν Ἀντίκλειαν ἴσον φαέεσσι φιλῆσαι,
αἳ πρῶται θοὰ τόξα καὶ ἀμφ' ὤμοισι φαρέτρας
ἰοδόκους ἐφόρησαν· ἀσύλλωτοι δέ φιν ὦμοι
δεξιτεροὶ καὶ γυμνὸς ἀεὶ παρεφαίνετο μαζός.
215 ᾔνησας δ' ἔτι πάγχυ ποδορρώρην Ἀταλάντην,
κούρην Ἰασίοιο συοκτόνον Ἀρκασίδαο,
καί ἑ κυνηλασίην τε καὶ εὐστοχίην ἐδίδαξας.
οὔ μιν ἐπίκλητοι Καλυδωνίου ἀγρευτῆρες
μέμφονται κάπροιο· τὰ γὰρ σημήια νίκης
220 Ἀρκαδίην εἰσῆλθεν, ἔχει δ' ἔτι θηρὸς ὀδόντας·

---

204 κείνης: correxi ‖ 123 ἀσύλλωποι m^2, cf. Danielson Indogerm Forsch. 1894 p. 158

οὐδὲ μὲν Ὑλαῖόν τε καὶ ἄφρονα Ῥοῖκον ἔολπα
οὐδέ περ ἐχθαίροντας ἐν Ἄιδι μωμήσασθαι
τοξότιν· οὐ γάρ σφιν λαγόνες συνεπιψεύσονται,
τάων Μαιναλίη νᾶεν φόνωι ἀκρώρεια.
225 πότνια πουλυμέλαθρε πολύπτολι χαῖρε Χιτώνη
Μιλήτωι ἐπίδημε· σὲ γὰρ ποιήσατο Νηλεύς
ἡγεμόνην, ὅτε νηυσὶν ἀνήγετο Κεκροπίηθεν.
Χησιὰς Ἰμβρασίη πρωτόθρονε, σοὶ δ᾽ Ἀγαμέμνων
πηδάλιον νηὸς σφετέρης ἐγκάτθετο νηῶι
230 μείλιον ἀπλοΐης, ὅτε οἱ κατέδησας ἀήτας,
Τευκρῶν ἡνίκα νῆες Ἀχαιίδες ἄστεα κήδειν
ἔπλεον ἀμφ᾽ Ἑλένηι Ῥαμνουσίδι θυμωθεῖσαι.
ἦ μέν τοι Προῖτός γε δύω ἐκαθίσσατο νηούς,
ἄλλον μὲν Κορίης, ὅτι οἱ συνελέξαο κούρας
235 οὔρεα πλαζομένας Ἀζήνια, τὸν δ᾽ ἐνὶ Λούσοις
Ἡμέρηι, οὕνεκα θυμὸν ἀπ᾽ ἄγριον εἵλεο παίδων.
σοὶ καὶ Ἀμαζονίδες πολέμου ἐπιθυμήτειραι
ἔν ποτε παρραλίηι Ἐφέσωι βρέτας ἱδρύσαντο
φηγῶι ὑπὸ πρέμνωι, τέλεσεν δέ τοι ἱερὸν Ἱππώ·
240 αὐταὶ δ᾽, Οὖπι ἄνασσα, περὶ πρύλιν ὠρχήσαντο
πρῶτα μὲν ἐν σακέεσσιν ἐνόπλιον, αὖθι δὲ κύκλωι
στησάμεναι χορὸν εὐρύν· ὑπήεισαν δὲ λίγειαι
λεπταλέον σύριγγες, ἵνα ῥήσσωσιν ὁμαρτῆι
(οὐ γάρ πω νέβρεια δι᾽ ὀστέα τετρήναντο,
245 ἔργον Ἀθηναίης ἐλάφωι κακόν)· ἔδραμε δ᾽ ἠχώ
Σάρδιας ἔς τε νομὸν Βερεκύνθιον. αἱ δὲ πόδεσσιν
οὖλα κατεκροτάλιζον, ἐπεψόφεον δὲ φαρέτραι.
κεῖνο δέ τοι μετέπειτα περὶ βρέτας εὐρὺ θέμειλον
δωμήθη, τοῦ δ᾽ οὔτε θεώτερον ὄψεται ἠώς
250 οὐδ᾽ ἀφνειότερον· ῥέα κεν Πυθῶνα παρέλθοι.
τῶι ῥα καὶ ἠλαίνων ἀλαπαξέμεν ἠπείλησε
Λύγδαμις ὑβριστής· ἐπὶ δὲ στρατὸν ἱππημολγῶν
ἤγαγε Κιμμερίων ψαμάθωι ἴσον, οἵ ῥα παρ᾽ αὐτόν

---

233 γε F p[2] Lasc.: τε AE ‖ 234 Κορίη marg. Taur. ‖ 235 Ἀξείνια: corr. Spanheim ‖ 238 κοτε: corr. recc. ‖ 243 πλήσωσιν AF, πλήσσωσιν E: corr. de Jan ‖ 253 ἤλασε Et. M. s. v. ἴσος

κεκλιμένοι ναίουσι βοὸς πόρον Ἰναχιώνης.
255 *ἆ δειλὸς βασιλέων, ὅσον ἤλιτεν· οὐ γὰρ ἔμελλεν*
οὔτ' αὐτὸς Σκυθίηνδε παλιμπετὲς οὔτε τις ἄλλος
ὅσσων ἐν λειμῶνι Καϋστρίωι ἔσταν ἅμαξαι
νοστήσειν· Ἐφέσου γὰρ ἀεὶ τεὰ τόξα πρόκειται.
πότνια Μουνιχίη λιμενοσκόπε, χαῖρε Φεραίη.
260 *μή τις ἀτιμήσηι τὴν Ἄρτεμιν (οὐδὲ γὰρ Οἰνεῖ*
βωμὸν ἀτιμάσσαντι καλοὶ πόλιν ἦλθον ἀγῶνες),
μηδ' ἐλαφηβολίην μηδ' εὐστοχίην ἐριδαίνειν
(οὐδὲ γὰρ Ἀτρεΐδης ὀλίγωι ἔπι κόμπασε μισθῶι),
μηδέ τινα μνᾶσθαι τὴν παρθένον (οὐδὲ γὰρ Ὦτος,
265 *οὐδὲ μὲν Ὠαρίων ἀγαθὸν γάμον ἐμνήστευσαν),*
μηδὲ χορὸν φεύγειν ἐνιαύσιον (οὐδὲ γὰρ Ἱππὼ
ἀκλαυτεὶ περὶ βωμὸν ἀπείπατο κυκλώσασθαι)·
χαῖρε μέγα κρείουσα καὶ εὐάντησον ἀοιδῇ.

---

261 *ἀτιμάσαντι*: corr. Schneider ‖ 263 *ἐπεκόμπασε*: corr. Meineke

IV.

ΕΙΣ ΔΗΛΟΝ.

Τὴν ἱερήν, ὦ θυμέ, τίνα χρόνον ἢ πότ' ἀείσεις
Δῆλον, Ἀπόλλωνος κουροτρόφον; ἦ μὲν ἅπασαι
Κυκλάδες, αἳ νήσων ἱερώταται εἰν ἁλὶ κεῖνται,
εὔυμνοι· Δῆλος δ' ἐθέλει τὰ πρῶτα φέρεσθαι
5 *ἐκ Μουσέων, ὅτι Φοῖβον ἀοιδάων μεδέοντα*
λοῦσέ τε καὶ σπείρωσε καὶ ὡς θεὸν ἤινεσε πρώτη.
ὡς Μοῦσαι τὸν ἀοιδὸν ὃ μὴ Πίμπλειαν ἀείσηι
ἔχθουσιν, τὼς Φοῖβος ὅτις Δήλοιο λάθηται.
Δήλωι νῦν οἴμης ἀποδάσσομαι, ὡς ἂν Ἀπόλλων
10 *Κύνθιος αἰνήσηι με φίλης ἀλέγοντα τιθήνης.*
κείνη δ' ἠνεμόεσσα καὶ ἄτροπος οἷά θ' ἁλιπλὴξ
αἰθυίηις καὶ μᾶλλον ἐπίδρομος ἠέπερ ἵπποις
πόντωι ἐνεστήρικται· ὁ δ' ἀμφί ἑ πουλὺς ἑλίσσων
Ἰκαρίου πολλὴν ἀπομάσσεται ὕδατος ἄχνην·
15 *τῶι σφε καὶ ἰχθυβολῆες ἁλίπλοοι ἐννάσσαντο.*
ἀλλά οἱ οὐ νεμεσητὸν ἐνὶ πρώτηισι λέγεσθαι,
ὁππότ' ἐς Ὠκεανόν τε καὶ ἐς Τιτηνίδα Τηθὺν
νῆσοι ἀολλίζονται, ἀεὶ δ' ἔξαρχος ὁδεύει.
ἡ δ' ὄπιθεν Φοίνισσα μετ' ἴχνια Κύρνος ὀπηδεῖ
20 *οὐκ ὀνοτὴ καὶ Μάκρις Ἀβαντιὰς Ἑλλοπιήων*
Σαρδώ θ' ἱμερόεσσα καὶ ἣν ἐπενήξατο Κύπρις
ἐξ ὕδατος τὰ πρῶτα, σαοῖ δέ μιν ἀντ' ἐπιβάθρων.
κεῖναι μὲν πύργοισι περισκεπέεσσιν ἐρυμναί,
Δῆλος δ' Ἀπόλλωνι· τί δὲ στιβαρώτερον ἕρκος;

---

5 *ἀοιδέων*: corr. Lasc. ‖ *ἀείσῃ* schol. Lycophr. 275: *ἀείσει* ‖ 10 *Κάνθιον* A, *κανθιος* p, *καύριος* mqF: corr. Lasc. ‖ 19 *ὄπισθεν*: corr. dett.

25 τείχεα μὲν καὶ λᾶες ὑπαὶ ῥιπῆς κε πέσοιεν
Στρυμονίου βορέαο· θεὸς δ' αἰεὶ ἀστυφέλικτος·
Δῆλε φίλη, τοῖός σε βοηθόος ἀμφιβέβηκεν.
εἰ δὲ λίην πολέες σε περιτροχόωσιν ἀοιδαί,
ποίηι ἐνιπλέξω σε; τί τοι θυμῆρες ἀκοῦσαι;
30 ἢ ὡς τὰ πρώτιστα μέγας θεὸς οὔρεα θείνων
ἄορι τριγλώχινι, τό οἱ Τελχῖνες ἔτευξαν,
νήσους εἰναλίας εἰργάζετο, νέρθε δ' ἐλάσσας
ἐκ νεάτων ὤχλισσε καὶ εἰσεκύλισε θαλάσσηι;
καὶ τὰς μὲν κατὰ βυσσόν, ἵν' ἠπείροιο λάθωνται,
35 πρυμνόθεν ἐρρίζωσε· σὲ δ' οὐκ ἔθλιψεν ἀνάγκη,
ἀλλ' ἄφετος πελάγεσσιν ἐπέπλεες, οὔνομα δ' ἦν τοι
Ἀστερίη τὸ παλαιόν, ἐπεὶ βαθὺν ἥλαο τάφρον
οὐρανόθεν φεύγουσα Διὸς γάμον ἀστέρι ἴση.
τόφρα μὲν οὔπω τοι χρυσέη ἐπεμίσγετο Λητώ,
40 τόφρα δ' ἔτ' Ἀστερίη σὺ καὶ οὐδέπω ἔκλεο Δῆλος.
πολλάκι σε Τροιζῆνος ἀπὸ ξάνθοιο πολίχνης
ἐρχόμενοι Ἐφύρηνδε Σαρωνικοῦ ἔνδοθι κόλπου
ναῦται ἐπεσκέψαντο, καὶ ἐξ Ἐφύρης ἀνιόντες
οἱ μὲν ἔτ' οὐκ ἴδον αὖθι, σὺ δὲ στεινοῖο παρ' ὀξὺν
45 ἔδραμες Εὐρίποιο πόρον καναχηδὰ ῥέοντος,
Χαλκιδικῆς δ' αὐτῆμαρ ἀνηναμένη ἁλὸς ὕδωρ
μέσφ' ἐς Ἀθηναίων προσενήξαο Σούνιον ἄκρον
ἢ Χίον ἢ νήσοιο διάβροχον ὕδατι μαστόν
Παρθενίης (οὔπω γὰρ ἔην Σάμος), ἧχι σε νύμφαι
50 γείτονες Ἀγκαίου Μυκαλησσίδες ἐξείνισσαν.
ἡνίκα δ' Ἀπόλλωνι γενέθλιον οὖδας ὑπέσχες,
τοῦτό τοι ἀντημοιβὸν ἁλίπλοοι οὔνομ' ἔθεντο,
οὕνεκεν οὐκέτ' ἄδηλος ἐπέπλεες, ἀλλ' ἐνὶ πόντου
κύμασιν Αἰγαίοιο ποδῶν ἐνεθήκαο ῥίζας.
55 οὐδ' Ἥρην κοτέουσαν ὑπέτρεσας· ἣ μὲν ἁπάσαις
δεινὸν ἐπεβρωμᾶτο λεχωίσιν αἳ Διὶ παῖδας

---

29 τοίη: corr. Aldina ‖ 30 ἢ ὡς marg. Taur.: χ' ὡς ‖ 32 δὲ πάσας: corr. Meineke ‖ 34 βυθὸν: corr. marg. Taur. ‖ 36 et 39 σοί: correxi ‖ 41 πολλάκις ἐκ: σ' dist. marg. Taur. corr. Reiske ‖ 50 Μυκαλησίδες (cf. Steph. Byz. s. v.)

ἐξέφερον, Λητοῖ δὲ διακριδόν, οὕνεκα μούνη
Ζηνὶ τεκεῖν ἤμελλε φιλαίτερον Ἄρεος υἷα.
τῶι ῥα καὶ αὐτὴ μὲν σκοπιὴν ἔχεν αἰθέρος εἴσω
60 σπερχομένη μέγα δή τι καὶ οὐ φατόν, εἶργε δὲ Λητώ
τειρομένην ὠδῖσι· δύω δέ οἱ εἵατο φρουροί
γαῖαν ἐποπτεύοντες, ὁ μὲν πέδον ἠπείροιο
ἥμενος ὑψηλῆς κορυφῆς ἔπι Θρήικος Αἵμου
θοῦρος Ἄρης ἐφύλασσε σὺν ἔντεσι, τὼ δέ οἱ ἵππω
65 ἑπτάμυχον βορέαο παρὰ σπέος ηὐλίζοντο·
ἡ δ' ἐπὶ νησάων ἑτέρη σκοπὸς εὐρειάων
ἧστο κόρη Θαύμαντος ἐπαΐξασα Μίμαντι.
ἔνθ' οἱ μὲν πολίεσσιν ὅσαις ἐπεβάλλετο Λητώ
μίμνον ἀπειλητῆρες, ἀπετρώπων δὲ |δέχεσθαι.
70 φεῦγε μὲν Ἀρκαδίη, φεῦγεν δ' ὄρος ἱερὸν Αὔγης
Παρθένιον, φεῦγεν δ' ὁ γέρων μετόπισθε Φενειός.
φεῦγε δ' ὅλη Πελοπηὶς ὅση παρακέκλιται Ἰσθμῶι,
ἔμπλην Αἰγιαλοῦ γε καὶ Ἄργεος· οὐ γὰρ ἐκείνας
ἀτραπιτοὺς ἐπάτησεν, ἐπεὶ λάχεν Ἴναχον Ἥρη.
75 φεῦγε καὶ Ἀονίη τὸν ἕνα δρόμον, αἱ δ' ἐφέποντο
Δίρκη τε Στροφίη τε μελαμψήφιδος ἔχουσαι
Ἰσμηνοῦ χέρα πατρός, ὁ δ' εἵπετο πολλὸν ὄπισθεν
Ἀσωπὸς βαρύγουνος, ἐπεὶ πεπάλακτο κεραυνῶι.
ἡ δ' ὑποδινηθεῖσα χοροῦ ἀπεπαύσατο νύμφη
80 αὐτόχθων Μελίη καὶ ὑπόχλοον ἔσχε παρειὴν
ἥλικος ἀσθμαίνουσα περὶ δρυός, ὡς ἴδε χαίτην
σειομένην Ἑλικῶνος. ἐμαὶ θεαί, εἴπατε Μοῦσαι,
ἦ ῥ' ἐτεὸν ἐγένοντο τότε δρύες ἡνίκα Νύμφαι;
„Νύμφαι μὲν χαίρουσιν, ὅτε δρύας ὄμβρος ἀέξει,
85 Νύμφαι δ' αὖ κλαίουσιν, ὅτε δρυσὶν οὐκέτι φύλλα".
ταῖς μὲν ἔτ' Ἀπόλλων ὑποκόλπιος αἰνὰ χολώθη,
φθέγξατο δ' οὐκ ἀτέλεστον ἀπειλήσας ἐπὶ Θήβηι·
Θήβη τίπτε τάλαινα τὸν αὐτίκα πότμον ἐλέγχεις;
μήπω μή μ' ἀέκοντα βιάζεο μαντεύεσθαι.

---

64 ἐφύλασσε δὲ σὺν: corr. r m[2] Lasc. ‖ 70. 71 φεῦγε δ' | Φεναιός: corr. Arnaldus ‖ 73 τε καί: correxi

90 *οὔπω μοι Πυθῶνι μέλει τριποδήιος ἕδρη,*
οὐδέ τί πω τέθνηκεν ὄφις μέγας, ἀλλ' ἔτι κεῖνο
θηρίον αἰνογένειον ἀπὸ Πλειστοῖο καθέρπον
Παρνησὸν νιφόεντα περιστέφει ἐννέα κύκλοις·
ἀλλ' ἔμπης ἐρέω τι τομώτερον ἢ ἀπὸ δάφνης.
95 *φεῦγε πρόσω· ταχινός σε κιχήσομαι αἵματι λούσων*
τόξον ἐμόν· σὺ δὲ τέκνα κακογλώσσοιο γυναικός
ἔλλαχες. οὐ σύ γ' ἐμεῖο φίλη τροφὸς οὐδὲ Κιθαιρών
ἔσσεται· εὐαγέων δὲ καὶ εὐαγέεσσι μελοίμην'.
ὣς ἄρ' ἔφη. Λητὼ δὲ μετάτροπος αὖτις ἐχώρει.
100 *ἀλλ' ὅτ' Ἀχαιιάδες μιν ἀπηρνήσαντο πόληες*
ἐρχομένην, Ἑλίκη τε Ποσειδάωνος ἑταίρη
Βοῦρά τε Δεξαμενοῖο βοόστασις Οἰκιάδαο,
ἄψ δ' ἐπὶ Θεσσαλίην πόδας ἔτρεπε, φεῦγε δ' Ἄναυρος
καὶ μεγάλη Λάρισα καὶ αἱ Χειρωνίδες ἄκραι,
105 *φεῦγε δὲ καὶ Πηνειὸς ἑλισσόμενος διὰ Τεμπέων·*
Ἥρη σοὶ δ' ἔτι τῆμος ἀνηλεὲς ἦτορ ἔκειτο
οὐδὲ κατεκλάσθης τε καὶ ᾤκτισας, ἡνίκα πήχεις
ἀμφοτέρους ὀρέγουσα μάτην ἐφθέγξατο τοῖα
'Νύμφαι Θεσσαλίδες, ποταμοῦ γένος, εἴπατε πατρί
110 *κοιμῆσαι μέγα χεῦμα· περιπλέξασθε γενείωι*
λισσόμεναι τὰ Ζηνὸς ἐν ὕδατι τέκνα τεκέσθαι.
Πηνειὲ Φθιῶτα, τί νῦν ἀνέμοισιν ἐρίζεις;
ὦ πάτερ, οὐ μὴν ἵππον ἀέθλιον ἀμφιβέβηκας.
ἦ ῥά τοι ὧδ' αἰεὶ ταχινοὶ πόδες, ἢ ἐπ' ἐμεῖο
115 *μοῦνοι ἐλαφρίζουσι, πεποίησαι δὲ πέτεσθαι*
σήμερον ἐξαπίνης;' ὁ δ' ἀνήκοος. 'ὦ ἐμὸν ἄχθος,
ποῖ σε φέρω; μέλεοι γὰρ ἀπειρήκασι τένοντες.
Πήλιον ὦ Φιλύρης νυμφήιον, ἀλλὰ σὺ μεῖνον,
μεῖνον, ἐπεὶ καὶ θῆρες ἐν οὔρεσι πολλάκι σεῖο
120 *ὠμοτόκους ὠδῖνας ἀπηρείσαντο λέαιναι.'*
τὴν δ' ἄρα καὶ Πηνειὸς ἀμείβετο δάκρυα λείβων
'Λητοῖ, Ἀναγκαίη μεγάλη θεός. οὐ γὰρ ἔγωγε

---

94 ad *τομώτερον* cf. epist. ad Hebr. 4, 12 ‖ 100 *πόλιες*: corr. Lasc. ‖ 104 *λάρισσα* Lasc. (schol? in cod. *e*): *λάρις*

πότνια σὰς ὠδῖνας ἀναίνομαι (οἶδα καὶ ἄλλας
λουσαμένας ἀπ᾽ ἐμεῖο λεχωΐδας)· ἀλλά μοι Ἥρη
125 δαψιλὲς ἠπείλησεν. ἀπαύγασαι, οἷος ἔφεδρος
οὔρεος ἐξ ὑπάτου σκοπιὴν ἔχει, ὅς κέ με ῥεῖα
βυσσόθεν ἐξερύσειε. τί μήσομαι; ἦ ἀπολέσθαι
ἡδύ τί τοι Πηνειόν; ἴτω πεπρωμένον ἦμαρ·
τλήσομαι εἵνεκα σεῖο καὶ εἰ μέλλοιμι ῥοάων
130 διψαλέην ἄμπωτιν ἔχων αἰώνιον ἔρρειν
καὶ μόνος ἐν ποταμοῖσιν ἀτιμότατος καλέεσθαι.
ἠνίδ᾽ ἐγώ· τί περισσά; κάλει μόνον Εἰλήθυιαν.᾽
εἶπε καὶ ἠρώησε μέγαν ῥόον. ἀλλά οἱ Ἄρης
Παγγαίου προθέλυμνα καρήατα μέλλεν ἀείρας
135 ἐμβαλέειν δίνῃσιν, ἀποκρύψαι δὲ ῥέεθρα·
ὑψόθε δ᾽ ἐσμαράγησε καὶ ἀσπίδα τύψεν ἀκωκῆι
δούρατος· ἡ δ᾽ ἐλέλιξεν ἐνόπλιον· ἔτρεμε δ᾽ Ὄσσης
οὔρεα καὶ πεδίον Κραννώνιον αἵ τε δυσαεῖς
ἐσχατιαὶ Πίνδοιο, φόβωι δ᾽ ὠρχήσατο πᾶσα
140 Θεσσαλίη· τοῖος γὰρ ἀπ᾽ ἀσπίδος ἔβραμεν ἦχος.
ὡς δ᾽ ὁπότ᾽ Αἰτναίου ὄρεος πυρὶ τυφομένοιο
σείονται μυχὰ πάντα κατουδαίοιο γίγαντος
εἰς ἑτέρην Βριαρῆος ἐπωμίδα κινυμένοιο,
θερμάστραι τε βρέμουσιν ὑφ᾽ Ἡφαίστοιο πυράγραις
145 ἔργα θ᾽ ὁμοῦ, δεινὸν δὲ πυρίκμητοί τε λέβητες
καὶ τρίποδες πίπτοντες ἐπ᾽ ἀλλήλοις ἰαχεῦσι·
τῆμος ἔγεντ᾽ ἄραβος σάκεος τόσος εὐκύκλοιο.
Πηνειὸς δ᾽ οὐκ αὖτις ἐχάζετο, μίμνε δ᾽ ὁμοίως
καρτερὸς ὡς τὰ πρῶτα, θοὰς δ᾽ ἐστήσατο δίνας,
150 εἰσόκε οἱ Κοιηὶς ἐκέκλετο ʽσώιζεο χαίρων,
σώιζεο· μὴ σύ γ᾽ ἐμεῖο πάθῃς κακὸν εἵνεκα τῆσδε
ἀντ᾽ ἐλεημοσύνης, χάριτος δέ τοι ἔσσετ᾽ ἀμοιβή᾽.
ἦ καὶ πολλὰ πάροιθεν ἐπεὶ κάμεν ἔστιχε νήσους
εἰναλίας· αἱ δ᾽ οὔ μιν ἐπερχομένην ἐδέχοντο,

---

126 ὑπάτοιο: ὑπάτοι *r*, corr. *e* ‖ 138 κραινώνιον: κρανώνιον Lasc. ‖ 140 ἔβραχεν F ‖ 144 θερμάστραι κάμινοι Hesych. et schol.: θερμαύστραι ‖ πυράγρῃς Meineke: πυράγρης ‖ 148 αὖτις *EF*: αὖθις *Am* ‖ 154 εἰναλίδας: corr. Lasc.

155 οὐ λιπαρὸν νήεσσιν Ἐχινάδες ὅρμον ἔχουσαι,
οὐδ' ἥτις Κέρκυρα φιλοξεινωτάτη ἄλλων,
Ἶρις ἐπεὶ πάσῃσιν ἐφ' ὑψηλοῖο Μίμαντος
σπερχομένη μάλα πολλὸν ἀπέτραπεν· αἱ δ' ὑπ' ὁμοκλῆς
πανσυδίῃ φοβέοντο κατὰ ῥόον ἥντινα τέτμοι.
160 ὠγυγίην δήπειτα Κόων, Μεροπηίδα νῆσον,
ἵκετο, Χαλκιόπης ἱερὸν μυχὸν ἡρωίνης.
ἀλλά ἑ παιδὸς ἔρυκεν ἔπος τόδε 'μὴ σύ γε μῆτερ
τῇι με τέκοις. οὔτ' οὖν ἐπιμέμφομαι οὐδὲ μεγαίρω
νῆσον, ἐπεὶ λιπαρή τε καὶ εὔβοτος, εἴ νύ τις ἄλλη·
165 ἀλλά οἱ ἐκ Μοιρέων τις ὀφειλόμενος θεὸς ἄλλος
ἐστί, Σαωτήρων ὕπατον γένος· ὧι ὑπὸ μίτρην
ἵξεται οὐκ ἀέκουσα Μακηδόνι κοιρανέεσθαι
ἀμφοτέρη μεσόγεια καὶ αἳ πελάγεσσι κάθηνται,
μέχρις ὅπου περάτη τε καὶ ὁππόθεν ὠκέες ἵπποι
170 Ἠέλιον φορέουσιν· ὁ δ' εἴσεται ἤθεα πατρός.
καί νύ ποτε ξυνός τις ἐλεύσεται ἄμμιν ἄεθλος
ὕστερον, ὁππότ' ἂν οἳ μὲν ἐφ' Ἑλλήνεσσι μάχαιραν
βαρβαρικὴν καὶ Κελτὸν ἀναστήσαντες Ἄρηα
ὀψίγονοι Τιτῆνες ἀφ' ἑσπέρου ἐσχατόωντος
175 ῥώσωνται νιφάδεσσιν ἐοικότες ἢ ἰσάριθμοι
τείρεσιν, ἡνίκα πλεῖστα κατ' ἠέρα βουκολέονται,
φρούρια καὶ . . . .
καὶ πεδία Κρισσαῖα καὶ ἤπειροι . . . . .
ἀμφιπεριστείνωνται, ἴδωσι δὲ πίονα καπνὸν
180 γείτονος αἰθομένοιο, καὶ οὐκέτι μοῦνον ἀκουῆι
ἀλλ' ἤδη παρὰ νηὸν ἀπαυγάζωνται † φάλαγγες
δυσμενέων, ἤδη δὲ παρὰ τριπόδεσσιν ἐμεῖο
φάσγανα καὶ ζωστῆρας ἀναιδέας ἐχθομένας τε
ἀσπίδας, αἳ Γαλάτῃσι κακὴν ὁδὸν ἄφρονι φύλωι
185 στήσονται· τέων αἱ μὲν ἐμοὶ γέρας, αἱ δ' ἐπὶ Νείλωι
ἐν πυρὶ τοὺς φορέοντας ἀποπνεύσαντας ἰδοῦσαι

---

173 Ἄρην: corr. Lasc. m² ‖ 175 ῥώσονται: corr. Lasc. ‖ 178 ἢ Πλειστοῖο χαράδρῃ Meineke ‖ 179 ἀμφιπεριστείνονται: corr. anon. Bern. | καρπὸν: corr. Reiske ‖ 181 ἀπαυγάζοιντο: corr. Reiske ‖ conieci ἁμάξας

κείσονται βασιλῆος ἀέθλια πολλὰ καμόντος.
ἐσσόμενε Πτολεμαῖε, τά τοι μαντήια φαίνω.
αἰνήσεις μέγα δή τι τὸν εἰσέτι γαστέρι μάντιν
190 ὕστερον ἤματα πάντα. σὺ δὲ ξυμβάλλεο μῆτερ·
ἔστι διειδομένη τις ἐν ὕδατι νῆσος ἀραιή,
πλαζομένη πελάγεσσι· πόδες δέ οἱ οὐχ ἑνὶ χώρωι,
ἀλλὰ παλιρροίηι ἐπινήχεται ἀνθέρικος ὥς,
ἔνθα νότος, ἔνθ' εὖρος, ὅπη φορέηισι θάλασσα.
195 τῆι με φέροις· κείνην γὰρ ἐλεύσεαι εἰς ἐθέλουσαν.'
αἳ μὲν τόσσα λέγοντος ἀπέτρεχον εἰν ἁλὶ νῆσοι·
Ἀστερίη φιλόμολπε, σὺ δ' Εὐβοίηθε κατήιεις,
Κυκλάδας ὀψομένη περιηγέας, οὔ τι παλαιόν,
ἀλλ' ἔτι τοι μετόπισθε Γεραίστιον εἵπετο φῦκος·
200 . . . .
. . . . φλέξας ἐπεὶ περικαίεο πυρί,
τλήμον' ὑπ' ὠδίνεσσι βαρυνομένην ὁρόωσα·
'Ἥρη τοῦτό με ῥέξον ὅ τοι φίλον· οὐ γὰρ ἀπειλὰς
ὑμετέρας ἐφύλαξα· πέρα, πέρα εἰς ἐμὲ Λητοῖ'.
205 ἔννεπες· ἡ δ' ἀρητὸν ἄλης ἀπεπαύσατο λυγρῆς,
ἕζετο δ' Ἰνωποῖο παρὰ ῥόον, ὅντε βάθιστον
γαῖα τότ' ἐξανίησιν, ὅτε πλήθοντι ῥεέθρωι
Νεῖλος ἀπὸ κρημνοῖο κατέρχεται Αἰθιοπῆος·
λύσατο δὲ ζώνην, ἀπὸ δ' ἐκλίθη ἔμπαλιν ὤμοις
210 φοίνικος ποτὶ πρέμνον ἀμηχανίης ὑπὸ λυγρῆς
τειρομένη· νότιος δὲ διὰ χροὸς ἔρρεεν ἱδρώς.
εἶπε δ' ἀλυσθμαίνουσα 'τί μητέρα κοῦρε βαρύνεις;
αὕτη τοι φίλε νῆσος ἐπιπλώουσα θαλάσσηι.
γείνεο, γείνεο κοῦρε καὶ ἤπιος ἔξιθι κόλπου'.
215 νύμφα Διὸς βαρύθυμε, σὺ δ' οὐκ ἄρ' ἔμελλες ἄπυστος
δὴν ἔμεναι· τοίη σε προσέδραμεν ἀγγελιῶτις,
εἶπε δ' ἔτ' ἀσθμαίνουσα, φόβωι δ' ἀνεμίσγετο μῦθος,
'Ἥρη τιμήεσσα, πολὺ προὔχουσα θεάων
σὴ μὲν ἐγώ, σὰ δὲ πάντα, σὺ δὲ κρείουσα κάθησαι

---

195 εἰσεθέλουσα: corr. Lasc. ‖ 201 ἔλεξας marg. Taur., κηρί Th. Canter ‖ 205 ἄρητον: corr. Dilthey

220 γνησίη Οὐλύμποιο, καὶ οὐ χέρα δείδιμεν ἄλλην
θηλυτέρην, σὺ δ' ἄνασσα τὸν αἴτιον εἴσεαι ὀργῆς.
Λητώ τοι μίτρην ἀναλύεται ἔνδοθι νήσου.
ἄλλαι μὲν πᾶσαί μιν ἀπέστυγον οὐδ' ἐδέχοντο·
Ἀστερίη δ' ὀνομαστὶ παρερχομένην ἐκάλεσσεν,
225 Ἀστερίη, πόντοιο κακὸν σάρον· οἶσθα καὶ αὐτή.
ἀλλὰ φίλη, δύνασαι γάρ, ἀμύνειν πότνια δούλοις
ὑμετέροις, οἳ σεῖο πέδον πατέουσιν ἐφετμῆι'.
ἦ καὶ ὑπὸ χρύσειον ἐδέθλιον ἵζε κύων ὥς,
Ἀρτέμιδος ἥτις τε, θοῆς ὅτε παύσεται ἄγρης,
230 ἵζει θηρήτειρα παρ' ἴχνεσιν, οὔατα δ' αὐτῆς
ὀρθὰ μάλ', αἰὲν ἑτοῖμα θεῆς ὑποδέχθαι ὀμοκλήν·
τῆι ἰκέλη Θαύμαντος ὑπὸ θρόνον ἵζετο κούρη.
κείνη δ' οὐδέποτε σφετέρης ἐπιλήθεται ἕδρης,
οὐδ' ὅτε οἱ ληθαῖον ἐπὶ πτερὸν ὕπνος ἐρείσει,
235 ἀλλ' αὐτοῦ μεγάλοιο ποτὶ γλωχῖνα θρόνοιο
τυτθὸν ἀποκλίνασα καρήατα λέχριος εὕδει.
οὐδέ ποτε ζώνην ἀναλύεται οὐδὲ ταχείας
ἐνδρομίδας, μή οἵ τι καὶ αἰφνίδιον ἔπος εἴπηι
δεσπότις. ἣ δ' ἀλεγεινὸν ἀλαστήσασα προσηύδα
240 'οὕτω νῦν ὦ Ζηνὸς ὀνείδεα καὶ γαμέοισθε
λάθρια καὶ τίκτοιτε κεκρυμμένα, μηδ' ὅθι δειλαὶ
δυστοκέες μογέουσιν ἀλετρίδες, ἀλλ' ὅθι φῶκαι
εἰνάλιαι τίκτουσιν, ἐνὶ σπιλάδεσσιν ἐρήμοις.
Ἀστερίηι δ' οὐδέν τι βαρύνομαι εἵνεκα τῆσδε
245 ἀμπλακίης, οὐδ' ἔστιν ὅπως ἀποθύμια ῥέξω·
τόσσα δέω· μάλα γάρ τε κακῶς ἐχαρίσσατο Λητοῖ·
ἀλλά μιν ἔκπαγλόν τι σεβίζομαι, οὕνεκ' ἐμεῖο
δέμνιον οὐκ ἐπάτησε, Διὸς δ' ἀνθείλετο πόντον'.
ἣ μὲν ἔφη· κύκνοι δὲ θεοῦ μέλποντες ἀοζοι
250 Μηιόνιον Πακτωλὸν ἐκυκλώσαντο λιπόντες
ἑβδομάκις περὶ Δῆλον, ἐπήεισαν δὲ λοχείηι
Μουσάων ὄρνιθες, ἀοιδότατοι πετεηνῶν·

---

246 δέω Reiske: δὲ οἱ ‖ 248 ἀνθέλλετο: corr. Lasc. ‖ 249 ἀοιδοί: corr. Meineke

ἔνθεν ὁ παῖς τοσσάσδε λύρηι ἐνεδήσατο χορδάς
ὕστερον, ὁσσάκι κύκνοι ἐπ' ὠδίνεσσιν ἄεισαν.
255 ὄγδοον οὐκέτ' ἄεισαν, ὁ δ' ἔκθορεν, αἱ δ' ἐπὶ μακρόν
νύμφαι Δηλιάδες, ποταμοῦ γένος ἀρχαίοιο,
εἶπαν Ἐλειθυίης ἱερὸν μέλος, αὐτίκα δ' αἰθήρ
χάλκεος ἀντήχησε διαπρυσίην ὀλολυγήν,
οὐδ' Ἥρη νεμέσησεν, ἐπεὶ χόλον ἐξέλετο Ζεύς.
260 χρύσεά τοι τότε πάντα θεμείλια γείνετο Δῆλε,
χρυσῶι δὲ τροχόεσσα πανήμερος ἔρρεε λίμνη,
χρύσειον δ' ἐκόμησε γενέθλιον ἔρνος ἐλαίης,
χρυσῶι δὲ πλήμυρε βαθὺς Ἰνωπὸς ἑλιχθείς.
αὐτὴ δὲ χρυσέοιο ἀπ' οὔδεος εἵλεο παῖδα,
265 ἐν δ' ἐβάλευ κόλποισιν, ἔπος δ' ἐφθέγξαο τοῖον
„ὦ μεγάλη πολύβωμε πολύπτολι πολλὰ φέρουσα,
πίονες ἤπειροί τε καὶ αἳ περιναίετε νῆσοι·
αὕτη ἐγὼ τοιήδε· δυσήροτος, ἀλλ' ἀπ' ἐμεῖο
Δήλιος Ἀπόλλων κεκλήσεται, οὐδέ τις ἄλλη
270 γαιάων τοσσόνδε θεῶι πεφιλήσεται ἄλλωι,
οὐ Κερχνὶς κρείοντι Ποσειδάωνι Λεχαίου,
οὐ πάγος Ἑρμείηι Κυλλήνιος, οὐ Διὶ Κρήτη,
ὡς ἐγὼ Ἀπόλλωνι· καὶ ἔσσομαι οὐκέτι πλαγκτή".
ὧδε σὺ μὲν κατέλεξας· ὁ δὲ γλυκὺν ἔσπασε μαζόν.
275 τῶι καὶ νησάων ἁγιωτάτη ἐξέτι κείνου
κλήζηι, Ἀπόλλωνος κουροτρόφος· οὐδέ σ' Ἐνυώ
οὐδ' Ἀίδης οὐδ' ἵπποι ἐπιστείβουσιν Ἄρηος·
ἀλλά τοι ἀμφιετεῖς δεκατηφόροι αἰὲν ἀπαρχαί
πέμπονται, πᾶσαι δὲ χοροὺς ἀνάγουσι πόληες,
280 αἵ τε πρὸς ἠοίην αἵ θ' ἕσπερον αἵ τ' ἀνὰ μέσσην
κλήρους ἐστήσαντο, καὶ οἳ καθύπερθε βορείης
οἰκία θινὸς ἔχουσι, πολυχρονιώτατον αἷμα.
οἳ μέν τοι καλάμην τε καὶ ἱερὰ δράγματα πρῶτοι
ἀσταχύων φορέουσιν· ἃ Δωδώνηθι Πελασγοί

---

266 μεγάλη *Fpq*: μεγάλε *Amd* (μεγάλ' ὦ Lasc.) ‖ 268 αὐτή: corr. Reiske ‖ 271 Λεχαίῳ: corr. Hemsterhusius ‖ 284 Δωδώνηθε: corr. marg. Taur.

285 τηλόθεν ἐκβαίνοντα πολὺ πρώτιστα δέχονται,
γηλεχέες θεράποντες ἀσιγήτοιο λέβητος·
δεύτερον Ἱερὸν ἄστυ καὶ οὔρεα Μηλίδος αἴης
ἔρχονται· κεῖθεν δὲ διαπλώουσιν Ἀβάντων
εἰς ἀγαθὸν πεδίον Δηλάντιον· οὐδ᾽ ἔτι μακρός
290 ὁ πλόος Εὐβοίηθεν, ἐπεὶ σέο γείτονες ὅρμοι.
πρῶταί τοι τάδ᾽ ἔνεικαν ἀπὸ ξανθῶν Ἀριμασπῶν
Οὖπίς τε Λοξώ τε καὶ εὐαίων Ἑκαέργη,
θυγατέρες Βορέαο, καὶ ἄρσενες οἳ τότ᾽ ἄριστοι
ἠιθέων· οὐδ᾽ οἵ γε παλιμπετὲς οἴκαδ᾽ ἵκοντο,
295 εὔμοιροι δ᾽ ἐγένοντο, καὶ ἀκλέες οὔποτ᾽ ἐκεῖνοι.
ἦ τοι Δηλιάδες μέν, ὅτ᾽ εὐήχης ὑμέναιος
ἤθεα κουράων μορμύσσεται, ἥλικα χαίτην
παρθενικαῖς, παῖδες δὲ θέρος τὸ πρῶτον ἰούλων
ἄρσενες ἠιθέοισιν ἀπαρχόμενοι φορέουσιν.
300 Ἀστερίη θυόεσσα, σὲ μὲν περί τ᾽ ἀμφί τε νῆσοι
κύκλον ἐποιήσαντο καὶ ὡς χορὸν ἀμφεβάλοντο·
οὔτε σιωπηλὴν οὔτ᾽ ἄψοφον οὖλος ἐθείραις
Ἕσπερος, ἀλλ᾽ αἰεί σε καταβλέπει ἀμφιβόητον.
οἳ μὲν ὑπαείδουσι νόμον Λυκίοιο γέροντος,
305 ὅν τοι ἀπὸ Ξάνθοιο θεοπρόπος ἤγαγεν Ὠλήν·
αἳ δὲ ποδὶ πλήσσουσι χορίτιδες ἀσφαλὲς οὖδας.
δὴ τότε καὶ στεφάνοισι βαρύνεται ἱρὸν ἄγαλμα
Κύπριδος ἀρχαίης ἀριήκοον, ἥν ποτε Θησεύς
εἵσατο σὺν παίδεσσιν, ὅτε Κρήτηθεν ἀνέπλει.
310 οἳ χαλεπὸν μύκημα καὶ ἄγριον υἷα φυγόντες
Πασιφάης καὶ γναμπτὸν ἕδος σκολιοῦ λαβυρίνθου
πότνια σὸν περὶ βωμὸν ἐγειρομένου κιθαρισμοῦ
κύκλιον ὠρχήσαντο, χοροῦ δ᾽ ἡγήσατο Θησεύς.
ἔνθεν ἀειζώοντα θεωρίδος ἱερὰ Φοίβωι
315 Κεκροπίδαι πέμπουσι, τοπήια νηὸς ἐκείνης.
Ἀστερίη πολύβωμε πολύλλιτε, τίς δέ σε ναύτης
ἔμπορος Αἰγαίοιο παρήλυθε νηὶ θεούσηι;

---

298 παρθενικαὶ ... ἰούλῳ: corr. *e*, marg. Taur. ‖ 307 ἱρόν *pd* (Lasc.): ἱερόν *AF qm*

οὐχ οὕτω μεγάλοι μιν ἐπιπνείουσιν ἀῆται,
χρειὼ δ' ὅττι τάχιστον ἄγει πλόον, ἀλλὰ τὰ λαίφη
320 ὠκέες ἐστείλαντο καὶ οὐ πάλιν αὖτις ἔβησαν,
πρὶν μεγάλῃ σέο βωμὸν ὑπὸ πληγῇσιν ἑλίξαι
ῥησσόμενον καὶ πρέμνον ὀδακτάσαι ἁγνὸν ἐλαίης
χεῖρας ἀποστρέψαντας· ἃ Δηλιὰς εὕρετο νύμφη
παίγνια κουρίζοντι καὶ Ἀπόλλωνι γελαστύν.
325 ἱστίη ὦ νήσων εὐέστιε χαῖρε μὲν αὐτή,
χαίροι δ' Ἀπόλλων τε καὶ ἣν ἐλοχεύσαο Λητώ.

---

220 *αὖθις*: corr. *f* ‖ 321 *μεγάλῃ* scripsi: *μέγαν ἤ* ‖ 326 *ἐλοχεύσατο*: correxi

V.

ΕΙΣ ΛΟΥΤΡΑ ΤΗΣ ΠΑΛΛΑΔΟΣ.

Ὅσσαι λωτροχόοι τᾶς Παλλάδος ἔξιτε πᾶσαι,
    ἔξιτε· τᾶν ἵππων ἄρτι φρυασσομενᾶν
τᾶν ἱερᾶν ἐσάκουσα, καὶ ἁ θεὸς εὔτυκος ἕρπειν·
    σοῦσθέ νυν, ὦ ξανθαὶ σοῦσθε Πελασγιάδες.
5 οὔποκ' Ἀθαναία μεγάλως ἀπενίψατο πάχεις
    πρὶν κόνιν ἱππειᾶν ἐξελάσαι λαγόνων,
οὐδ' ὅκα δὴ λύθρῳ πεπαλαγμένα πάντα φέροισα
    τεύχεα τῶν ἀδίκων ἦνθ' ἀπὸ γηγενέων,
ἀλλὰ πολὺ πράτιστον ὑφ' ἅρματος αὐχένας ἵππων
10 λυσαμένα παγαῖς ἔκλυσεν Ὠκεανῶ
ἱδρῶ καὶ ῥαθάμιγγας, ἐφοίβασεν δὲ παγέντα
    πάντα χαλινοφάγων ἀφρὸν ἀπὸ στομάτων.

ὦ ἴτ' Ἀχαιιάδες, καὶ μὴ μύρα μηδ' ἀλαβάστρως
    (συρίγγων ἀίω φθόγγον ὑπαξονίων),
15 μὴ μύρα λωτροχόοι τᾶι Παλλάδι μηδ' ἀλαβάστρως
    (οὐ γὰρ Ἀθαναία χρίματα μεικτὰ φιλεῖ)
οἴσετε μηδὲ κάτοπτρον· ἀεὶ καλὸν ὄμμα τὸ τήνας.
    οὐδ' ὅκα τὰν Ἴδαι Φρὺξ ἐδίκαζεν ἔριν,
οὔτ' ἐς ὀρείχαλκον μεγάλα θεὸς οὔτε Σιμοῦντος
20 ἔβλεψεν δίναν ἐς διαφαινομέναν·
οὐδ' Ἥρα· Κύπρις δὲ διαυγέα χαλκὸν ἑλοῖσα
    πολλάκι τὰν αὐτὰν δὶς μετέθηκε κόμαν·
ἁ δέ, δὶς ἑξήκοντα διαθρέξασα διαύλως,
    οἷα παρ' Εὐρώται τοὶ Λακεδαιμόνιοι

---

3 ἕρπει: ἕρπεν Schneider ‖ 5 ποτ' Ἀθηναία ‖ 7 φέρουσα ‖ 16 Ἀθηναία EF | μικτά ‖ 18 ἴδαν: corr. Bentley ‖ 19 οὐδ' — οὐδέ: corr. Meineke ‖ 20 διαφαινομένην ‖ 21 Ἥρη ‖ 24 οἷάπερ: corr. Lasc.

25 ἀστέρες, ἐμπεράμως ἐνετρίψατο λιτὰ βαλοῖσα
  χρίματα, τᾶς ἰδίας ἔκγονα φυταλιᾶς·
ὦ κῶραι, τὸ δ' ἔρευθος ἀνέδραμε, πρώιον οἵαν
  ἢ ῥόδον ἢ σίβδας κόκκος ἔχει χροΐαν.
τῶι καὶ νῦν ἄρσεν τι κομίξατε μῶνον ἔλαιον,
30 ὧι Κάστωρ, ὧι καὶ χρίεται Ἡρακλέης·
οἴσετε καὶ κτένα οἱ παγχρύσεον, ὡς ἀπὸ χαίταν
  πέξηται, λιπαρὸν σμασαμένα πλόκαμον.

ἔξιθ' Ἀθαναία· πάρα τοι καταθύμιος ἴλα,
  παρθενικαὶ μεγάλων παῖδες Ἀρεστοριδᾶν·
35 ὡθάνα, φέρεται δὲ καὶ ἁ Διομήδεος ἀσπίς,
  ὡς ἔθος Ἀργείων τοῦτο παλαιότερον·
. . . .
. . . .
Εὐμήδης ἐδίδαξε, τεὶν κεχαρισμένος ἱρεύς·
  ὅς ποκα βωλευτὸν γνοὺς ἐπί οἱ θάνατον
δᾶμον ἑτοιμάζοντα φυγᾶι τεὸν ἱρὸν ἄγαλμα
40 ὤιχετ' ἔχων, Κρεῖον δ' εἰς ὄρος ὠικίσατο·
Κρεῖον ὄρος· σὲ δὲ δαῖμον ἀπορρώγεσσιν ἔθηκεν
  ἐν πέτραις, αἷς νῦν οὔνομα Παλλατίδες.

ἔξιθ' Ἀθαναία περσέπτολι χρυσεοπήληξ,
  ἵππων καὶ σακέων ἁδομένα πατάγωι.
45 σάμερον ὑδροφόροι μὴ βάπτετε — σάμερον Ἄργος
  πίνετ' ἀπὸ κρανᾶν μηδ' ἀπὸ τῶ ποταμῶ,
σάμερον αἱ δῶλαι τὰς κάλπιδας ἢ 'ς Φυσάδειαν
  ἢ ἐς Ἀμυμώναν οἴσετε τὰν Δαναῶ.
καὶ γὰρ δὴ χρυσῶι τε καὶ ἄνθεσιν ὕδατα μείξας
50 ἡξεῖ φορβαίων Ἴναχος ἐξ ὀρέων
τἀθάναι τὸ λοετρὸν ἄγων καλόν. ἀλλὰ Πελασγέ

25 ἐτρίψατο: corr. Meineke | βαλοῖσα EF: λαβοῖσα Ap[1]m[1] ‖ 27 κόραι | οἷον: corr. dett. ‖ 28 σίβδης | χροίην ‖ 29 ἄρσεν τε: corr. Bergk | κομίσσατε μοῦνον ‖ 34 Ἀκεστοριδᾶν: corr. Valckenaer ‖ post 36 narrabatur, quo modo Eumedes postquam rediit sacrum lavandi Palladii ritum instituisset ‖ 38 ποτὲ βουλευτὸν ‖ 46 τῶν ποτάμων: corr. anon. Bernensis ‖ 48 Ἀμυμώνην ‖ 49 ὕδατι: corr. Politianus | μίξας

φράζεο μὴ οὐκ ἐθέλων τὰν βασίλειαν ἴδῃς.
ὅς κεν ἴδῃ γυμνὰν τὰν Παλλάδα τὰν πολιοῦχον,
τῶργος ἐσοψεῖται τοῦτο πανυστάτιον.
5 *πότνι' Ἀθαναία τὺ μὲν ἔξιθι· μέσφα δ' ἐγώ τι*
ταῖσδ' ἐρέω. μῦθος δ' οὐκ ἐμός, ἀλλ' ἑτέρων.

παῖδες, Ἀθαναία νύμφαν μίαν ἔν ποκα Θήβαις
πουλύ τι καὶ πέρι δὴ φίλατο τᾶν ἑταρᾶν,
ματέρα Τειρεσίαο, καὶ οὔποκα χωρὶς ἔγεντο·
0 *ἀλλὰ καὶ ἀρχαίων εὖτ' ἐπὶ Θεσπιέων*
- ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏑ *ἢ εἰς Ἁλίαρτον ἐλαύνοι*
ἵππως, Βοιωτῶν ἔργα διερχομένα,
ἢ 'πὶ Κορωνείας, ἵνα οἱ τεθυωμένον ἄλσος
καὶ βωμοὶ ποταμῶι κεῖντ' ἐπὶ Κουραλίωι·
5 *πολλάκις ἁ δαίμων νιν ἑῶ ἐπεβάσατο δίφρω,*
οὐδ' ὄαροι νυμφᾶν οὐδὲ χοροστασίαι
ἁδεῖαι τελέθεσκον, ὄκ' οὐχ ἁγεῖτο Χαρικλώ·
ἀλλ' ἔτι καὶ τήναν δάκρυα πόλλ' ἔμενεν,
καίπερ Ἀθαναίαι καταθύμιον ἔσσαν ἑταίραν.
0 *δή ποκα γὰρ πέπλων λυσαμένα περόνας*
ἵππω ἐπὶ κράναι Ἑλικωνίδι καλὰ ῥεοίσαι
λῶντο· μεσαμβρινὰ δ' εἶχ' ὄρος ἁσυχία.
ἀμφότεραι λώοντο, μεσαμβριναὶ δ' ἔσαν ὧραι,
πολλὰ δ' ἁσυχία τῆνο κατεῖχεν ὄρος.
75 *Τειρεσίας δ' ἔτι μῶνος ἁμᾶ κυσὶν ἄρτι γένεια*
περκάζων ἱερὸν χῶρον ἀνεστρέφετο·
διψάσας δ' ἄφατόν τι ποτὶ ῥόον ἤλυθε κράνας,
σχέτλιος· οὐκ ἐθέλων δ' εἶδε τὰ μὴ θεμιτά·
τὸν δὲ χολωσαμένα περ ὅμως προσέφασεν Ἀθάνα
80 *'τίς σε, τὸν ὀφθαλμὼς οὐκέτ' ἀποισόμενον,*
ὦ Εὐηρείδα, χαλεπὰν ὁδὸν ἄγαγε δαίμων;'
ἃ μὲν ἔφα, παιδὸς δ' ὄμματα νὺξ ἔλαβεν.

---

55 *σὺ* ‖ 61 *ἢ 'πὶ Κορωνείας*: sustuli ‖ 62 *ἵππους* ‖ 65 *μιν* ‖ 67 *ὃθ'* ‖ 70 *ποτε* ‖ 75 *μοῦνος* ‖ 78 *θεμιτά F*: *θέμιδες E*, om. *Aq* ‖ 81 *χαλεπὴν* ‖ 82 *ἔβαλεν*: corr. Vindob.

ἑστάκη δ' ἄφθογγος, ἐκόλλασαν γὰρ ἀνῖαι
γώνατα καὶ φωνὰν ἔσχεν ἀμηχανία.
85 ἁ νύμφα δ' ἐβόασε 'τί μοι τὸν κῶρον ἔρεξας
πότνια; τοιαῦται δαίμονες ἐστὲ φίλαι;
ὄμματά μοι τῶ παιδὸς ἀφείλεο. τέκνον ἄλαστε
εἶδες Ἀθαναίας στήθεα καὶ λαγόνας,
ἀλλ' οὐκ ἀέλιον πάλιν ὄψεαι. ὢ ἐμὲ δειλάν,
90 ὢ ὄρος, ὢ Ἑλικὼν οὐκέτι μοι παριτέ,
ἦ μεγάλ' ἀντ' ὀλίγων ἐπράξαο· δόρκας ὀλέσσας
καὶ πρόκας οὐ πολλὰς φάεα παιδὸς ἔχεις.'
† ἁ μὲν ἀμφοτέραισι φίλον περὶ παῖδα λαβοῖσα
† μάτηρ μὲν γοερᾶν οἶτον ἀηδονίδων
95 ἆγε βαρὺ κλαίοισα, θεὰ δ' ἐλέησεν ἑταίραν
καί νιν Ἀθαναία πρὸς τόδ' ἔλεξεν ἔπος
'δῖα γύναι μετὰ πάντα βαλεῦ πάλιν ὅσσα δι' ὀργὰν
εἶπας· ἐγὼ δ' οὔ τοι τέκνον ἔθηκ' ἀλαόν.
οὐ γὰρ Ἀθαναίαι γλυκερὸν πέλει ὄμματα παίδων
100 ἁρπάζειν· Κρόνιοι δ' ὧδε λέγοντι νόμοι·
ὅς κε τιν' ἀθανάτων, ὅκα μὴ θεὸς αὐτὸς ἕληται,
ἀθρήσηι, μισθῶ τοῦτον ἰδεῖν μεγάλω.
δῖα γύναι, τὸ μὲν οὐ παλινάγρετον αὖθι γένοιτο
ἔργον· ἐπεὶ μοιρᾶν ὧδ' ἐπένησε λίνα,
105 ἁνίκα τὸ πρᾶτόν νιν ἐγείναο· νῦν δὲ κομίζευ,
ὦ Εὐηρείδα, τέλθος ὀφειλόμενον.
πόσσα μὲν ἁ Καδμηὶς ἐς ὕστερον ἔμπυρα καυσεῖ,
πόσσα δ' Ἀρισταῖος, τὸν μόνον εὐχόμενοι
παῖδα, τὸν ἁβατὰν Ἀκταίονα, τυφλὸν ἰδέσθαι.
110 καὶ τῆνος μεγάλας σύνδρομος Ἀρτέμιδος
ἐσσεῖτ'· ἀλλ' οὐκ αὐτὸν ὅ τε δρόμος αἵ τ' ἐν ὄρεσσι
ῥυσεῦνται ξυναὶ τᾶμος ἑκαβολίαι,

---

83 ἐστάθη: corr. Buttmann. ‖ 85 ἐβόησε ‖ 87 τοῦ | ἀφείλετο: corr. Lasc. m² ‖ 93 conieci ἆγε μὲν | λαβοῦσα ‖ 94 conieci ἁ μάτηρ, γ. | γοερῶν ‖ 96 μιν ‖ 104 ἐπένευσε: corr. Spanheim ‖ 105 ἡνίκα | πρῶτον | κομίζου ‖ 107. 108 πόσσα cf. praef. p. 12 ‖ 109 Ἀκταίωνα: corr. Lasc. ‖ 111 ἔσσεται ‖ 112 ἐκηβολίαι

ὁππόκα κοὐκ ἐθέλων περ ἴδηι χαρίεντα λοετρά
δαίμονος· ἀλλ' αὐταὶ τὸν πρὶν ἄνακτα κύνες
115 τουτάκι δειπνησεῦντι· τὰ δ' υἱέος ὀστέα μάτηρ
λεξεῖται δρυμὼς πάντας ἐπερχομένα·
ὀλβίσταν ἐρέει σε καὶ εὐαίωνα γενέσθαι,
ἐξ ὀρέων ἀλαὸν παῖδ' ἀποδεξαμέναν.
ὦ ἑτάρα, τῶι μή τι μινύρεο· τῶιδε γὰρ ἄλλα
120 τεῦ χάριν ἐξ ἐμέθεν πολλὰ μενεῦντι γέρα.
μάντιν ἐπεὶ θησῶ νιν ἀοίδιμον ἐσσομένοισιν,
ἦ μέγα τῶν ἄλλων δή τι περισσότερον.
γνωσεῖται δ' ὄρνιχας, ὃς αἴσιος οἵ τε πέτονται
ἤλιθα καὶ ποίων οὐκ ἀγαθαὶ πτέρυγες.
125 πολλὰ δὲ Βοιωτοῖσι θεοπρόπα, πολλὰ δὲ Κάδμωι
χρησεῖ, καὶ μεγάλοις ὕστερα Λαβδακίδαις,
δωσῶ καὶ μέγα βάκτρον, ὅ οἱ πόδας ἐς δέον ἀξεῖ,
δωσῶ καὶ βιότω τέρμα πολυχρόνιον.
καὶ μόνος, εὖτε θάνηι, πεπνυμένος ἐν νεκύεσσι
130 φοιτασεῖ, μεγάλωι τίμιος Ἀγεσίλαι.'
ὣς φαμένα κατένευσε· τὸ δ' ἐντελὲς ὧι κ' ἐπι νεύσηι
Παλλάς, ἐπεὶ μώναι Ζεὺς τό γε θυγατέρων
δῶκεν Ἀθαναίαι, πατρώια πάντα φέρεσθαι,
λωτροχόοι, μάτηρ δ' οὔτις ἔτικτε θεάν,
135 ἀλλὰ Διὸς κορυφά. κορυφὰ Διὸς οὐκ ἐπινεύει
ψεύδεα αι θυγάτηρ.

ἔρχετ' Ἀθαναία νῦν ἀτρεκές· ἀλλὰ δέχεσθε
τὰν θεόν, ὦ κῶραι, τὦργον ὅσαις μέλεται,
σύν τ' εὐαγορίαι σύν τ' εὔγμασι σύν τ' ὀλολυγαῖς.
140 χαῖρε θεά, κάδευ δ' Ἄργεος Ἰναχίω.
χαῖρε καὶ ἐξελάοισα, καὶ ἐς πάλιν αὖτις ἐλάσσαις
ἵππως, καὶ Δαναῶν κλᾶρον ἅπαντα σάω.

---

113 ὁππόταν οὐκ: correxi ‖ 118 ὑποδεξ.: corr. Meineke ‖ 123 ὄρνιθας ‖ 128 cf. praef. p. 12 | βιότου ‖ 131 ἐπινεύσῃ: distinxi ‖ 136 cf. praef. p. 12 ‖ 137 ἔρχεται Ἀθ. ‖ 138 τὥργος: corr. Boissonade ‖ 140 Ἰναχίου ‖ 142 ἵππους

VI.

ΕΙΣ ΔΗΜΗΤΡΑ.

Τῶ καλάθω κατιόντος ἐπιφθέγξασθε γυναῖκες
'Δάματερ μέγα χαῖρε πολύτροφε πουλυμέδιμνε'.
τὸν κάλαθον κατιόντα χαμαὶ θασεῖσθε βέβαλοι,
μηδ' ἀπὸ τῶ τέγεος μηδ' ὑψόθεν αὐγάσσησθε
5 μὴ παῖς μηδὲ γυνὰ μηδ' ἃ κατεχεύατο χαίταν,
μηδ' ὄκ' ἀφ' αὐαλέων στομάτων πτύωμες ἄπαστοι.
Ἕσπερος ἐκ νεφέων ἐσκέψατο (πανίκα νεῖται;),
Ἕσπερος, ὅστε πιεῖν Δαμάτερα μῶνος ἔπεισεν,
ἁρπαγίμας ὄκ' ἄπυστα μετέστιχεν ἴχνια κώρας.
10 πότνια πῶς σε δύναντο πόδες φέρεν ἔστ' ἐπὶ δυθμάς,
ἔστ' ἐπὶ τὼς μέλανας καὶ ὅπα τὰ χρύσεα μᾶλα;
οὐ πίες οὔτ' ἄρ' ἔδες τῆνον χρόνον οὐδὲ λοέσσα.
τρὶς μὲν δὴ διέβας Ἀχελώιον ἀργυροδίναν,
τοσσάκι δ' ἀενάων ποταμῶν ἐπέρασας ἕκαστον,
15 τρὶς δ' ἐπὶ Καλλιχόρωι χαμάδις ἐκαθίσσαο φρητί
αὐσταλέα ἄποτός τε καὶ οὐ φάγες οὐδὲ λοέσσα.
μὴ μὴ ταῦτα λέγωμες ἃ δάκρυον ἄγαγε Δηοῖ·
κάλλιον, ὡς πολίεσσιν ἑαδότα τέθμια δῶκε·
κάλλιον, ὡς καλάμαν τε καὶ ἱερὰ δράγματα πρᾶτα
20 ἀσταχύων ἀπέκοψε καὶ ἐν βόας ἧκε πατῆσαι,
ἁνίκα Τριπτόλεμος ἀγαθὰν ἐδιδάσκετο τέχναν·
κάλλιον, ὡς (ἵνα καί τις ὑπερβασίας ἀλέηται)

---

2 *ἐν ὕμνωι Δήμητρος καλάθου* schol. Plat. Symp. 218b ‖ 4 *τοῦ* ‖ 9 *ὅτ'* ‖ 11 *τοὺς* ‖ 12 *οὐδ'* correxeram, sed cf. var. lect. δ 566 | *λοέσσω* ‖ 13 *ἀργυροδίνην* ‖ 15 integrum serv. *F*, cf. praef. 12 | *καλλιχόροιο*: corr. recc. ‖ 17 *ἤγαγε* ‖ 18 integrum serv. *F* | *πτολίεσσιν* ‖ 19 *καλάμην* ‖ 22 integrum serv. *F*

π . . . . ἰδέσθαι
Οὔπω τὰν Κνιδίαν, ἔτι Δώτιον ἱρὸν ἔναιον,
25 τῆ δ' αὐτᾶι καλὸν ἄλσος ἐποιήσαντο Πελασγοί
δένδρεσιν ἀμφιλαφές· διά κεν μόλις ἦνθεν ὀιστός·
ἐν πίτυς, ἐν μεγάλαι πτελέαι ἔσαν, ἐν δὲ καὶ ὄχναι,
ἐν δὲ καλὰ γλυκύμαλα· τὸ δ' ὥστ' ἀλέκτρινον ὕδωρ
ἐξ ἀμαρᾶν ἀνέθυε. θεὰ δ' ἐπεμαίνετο χώρωι
30 ὅσσον Ἐλευσῖνι, Τριόπαι θ' ὅσον ὁκκόσον Ἕνναι.
ἀλλ' ὅκα Τριοπίδαισιν ὁ δεξιὸς ἄχθετο δαίμων,
τουτάκις ἁ χείρων Ἐρυσίχθονος ἅψατο βωλά·
σεύατ' ἔχων θεράποντας ἐείκοσι, πάντας ἐν ἀκμᾶι,
πάντας δ' ἀνδρογίγαντας ὅλαν πόλιν ἀρκίος ἆραι,
35 ἀμφότερον πελέκεσσι καὶ ἀξίναισιν ὁπλίσσας,
ἐς δὲ τὸ τᾶς Δάματρος ἀναιδέες ἔδραμον ἄλσος.
ἧς δέ τις αἴγειρος, μέγα δένδρεον αἰθέρι κῦρον,
τῶι ἔπι ταὶ νύμφαι ποτὶ τὤνδιον ἑψιόωντο,
ἃ πράτα πλαγεῖσα κακὸν μέλος ἴαχεν ἄλλαις.
40 ἄισθετο Δαμάτηρ, ὅτι οἱ ξύλον ἱερὸν ἄλγει,
εἶπε δὲ χωσαμένα ʽτίς μοι καλὰ δένδρεα κόπτει;'
αὐτίκα Νικίππαι, τάν οἱ πόλις ἀράτειραν
δαμοσίαν ἔστασαν, ἐείσατο, γέντο δὲ χειρί
στέμματα καὶ μάκωνα, κατωμαδίαν δ' ἔχε κλᾶιδα.
45 φᾶ δὲ παραψύχοισα κακὸν καὶ ἀναιδέα φῶτα
ʽτέκνον, ὅτις τὰ θεοῖσιν ἀνειμένα δένδρεα κόπτεις,
τέκνον ἐλίνυσον, τέκνον πολύθεστε τοκεῦσι,
παύεο καὶ θεράποντας ἀπότρεπε, μή τι χαλεφθῆι
πότνια Δαμάτηρ, τᾶς ἱερὸν ἐκκεραΐζεις'.
50 τὰν δ' ἄρ' ὑποβλέψας χαλεπώτερον ἠὲ κυναγόν
ὤρεσιν ἐν Τμαρίοισιν ὑποβλέπει ἄνδρα λέαινα
ὠμοτόκος, τᾶς φαντὶ πέλειν βλοσυρώτατον ὄμμα,
ʽχάζευ' ἔφα ʽμή τοι πέλεκυν μέγαν ἐν χροῒ πάξω.

---

23 *π* solus *A*, *ἰδέσθαι* soli *pd* servant ‖ 25 *τεῖδ'* Schneider: *τὶν δ'* ‖ 30 *θ' EF*: *δ' A* ‖ 34 *ἄρκιος*: corr. Reiske ‖ 35 *ἀξίνῃσιν* ‖ 37 *ἧς* Lasc. *ἐς p*: *ἦν* ‖ 38 *τῷ δ' ἔπι*: corr. Schneider ‖ 40 *ᾔσθετο* | *ἀλγεῖ*: corr. Meineke ‖ 41 *χωσαμένη* ‖ *Νικίππῃ* | *ἀρήτειραν* ‖ 43 *δημοσίαν* ‖ 44 *κατωμαδίην*

ταῦτα δ' ἐμὸν θησεῖ στεγανὸν δόμον, ὧι ἔνι δαῖτας
55 αἰὲν ἐμοῖς ἑτάροισιν ἄδην θυμαρέας ἀξῶ.'
εἶπεν ὁ παῖς, Νέμεσις δὲ κακὰν ἐγράψατο φωνάν.
Δαμάτηρ δ' ἄφατόν τι κοτέσσατο, εἴσατο δ' ἁ θεύς·
ἴθματα μὲν χέρσω, κεφαλὰ δέ οἱ ἅψατ' Ὀλύμπω.
οἱ μὲν ἄρ' ἡμιθνῆτες, ἐπεὶ τὰν πότνιαν εἶδον,
60 ἐξαπίνας ἀπόρουσαν ἐνὶ δρυσὶ χαλκὸν ἀφέντες.
ἃ δ' ἄλλως μὲν ἔασεν, ἀναγκαῖαι γὰρ ἕποντο
δεσποτικὰν ὑπὸ χεῖρα, βαρὺν δ' ἀπαμείψατ' ἄνακτα
'ναὶ ναί, τεύχεο δῶμα κύον κύον ὧι ἔνι δαῖτας
ποιησεῖς· θαμιναὶ γὰρ ἐς ὕστερον εἰλαπίναι τοι.'
65 ἃ μὲν τόσσ' εἰποῖσ' Ἐρυσίχθονι τεῦχε πονηρά.
αὐτίκα οἱ χαλεπόν τε καὶ ἄγριον ἔμβαλε λιμόν
αἴθωνα κρατερόν, μεγάλαι δ' ἐστρεύγετο νούσωι.
σχέτλιος, ὅσσα πάσαιτο τόσων ἔχεν ἵμερος αὖτις.
εἴκατι δαῖτα πένοντο, δυώδεκα δ' οἶνον ἄφυσσον·
70 τόσσα Διώνυσον γὰρ ἃ καὶ Δάματρα χαλέπτει·
καὶ γὰρ τᾶι Δάματρι συνωχίσθη Διόνυσος.
οὔτε νιν εἰς ἐράνως οὔτε ξυνδείπνια πέμπον
αἰδόμενοι γονέες, προχανὰ δ' εὑρίσκετο πᾶσα.
ἦνθον Ἰτωνιάδος νιν Ἀθαναίας ἐπ' ἄεθλα
75 Ὀρμενίδαι καλέοντες· ἀπ' ὧν ἀρνήσατο μάτηρ
'οὐκ ἔνδοι, χθιζὸς γὰρ ἐπὶ Κραννῶνα βέβακε
τέλθος ἀπαιτησῶν ἑκατὸν βόας'. ἦνθε Πολυξώ,
μάτηρ Ἀκτορίωνος, ἐπεὶ γάμον ἄρτυε παιδί,
ἀμφότερον Τριόπαν τε καὶ υἱέα κικλήσκοισα.
80 τὰν δὲ γυνὰ βαρύθυμος ἀμείβετο δάκρυ χέοισα
'νεῖταί τοι Τριόπας, Ἐρυσίχθονα δ' ἤλασε κάπρος
Πίνδον ἀν' εὐάγκειαν, ὁ δ' ἐννέα φάεα κεῖται'.
δειλαία φιλότεκνε, τί δ' οὐκ ἐψεύσαο, μᾶτερ;
δαίνυεν εἰλαπίναν τις· 'ἐν ἀλλοτρίοις Ἐρυσίχθων'.
85 ἄγετό τις νύμφαν· ''Ἐρυσίχθονα δίσκος ἔτυψεν',

57 εἴσατο scripsi, cf. ν 352: γείνατο ‖ 60 ἐξαπίνης ‖ 61 ἄλλους ‖ 67 μεγάλη ‖ 71 συνωργίσθη: correxi ‖ διόννσσος ΑΕ, διώνυσος F ‖ 72 μιν ‖ 74 μιν ‖ 75 οὖν ἠρνήσατο ‖ 76 βέβηκε ‖ 79 κικλήσκουσα ‖ 80 δακρυχέουσα

ἢ ‛ἔπεσ᾽ ἐξ ἵππων᾽, ἢ ‛ἐν Ὄθρυϊ ποίμνι᾽ ἀμιθρεῖ᾽.
ἐνδόμυχος δἤπειτα πανάμερος εἰλαπιναστάς
ἤσθιε μυρία πάντα· κακὰ δ᾽ ἐξάλλετο γαστήρ
αἰεὶ μᾶλλον ἔδοντι, τὰ δ᾽ ἐς βυθὸν οἷα θαλάσσας
90 ἀλεμάτως ἀχάριστα κατέρρεεν εἴδατα πάντα.
ὡς δὲ Μίμαντι χιών, ὡς ἀελίῳ ἔνι πλαγγών,
καὶ τούτων † ἔτι μεῖζον ἐτάκετο μέσφ᾽ ἐπὶ νευράς· †
δειλαίῳ ἶνές τε καὶ ὀστέα μῶνον ἔλειφθεν,
κλαῖε μὲν ἁ μάτηρ, βαρὺ δ᾽ ἔστενον αἱ δύ᾽ ἀδελφαί
95 χὠ μαστὸς τὸν ἔπωνε καὶ αἱ δέκα πολλάκι δῶλαι.
καὶ δ᾽ αὐτὸς Τριόπας πολιαῖς ἐπὶ χεῖρας ἔβαλλε,
τοῖα τὸν οὐκ ἀίοντα Ποσειδάωνα καλιστρέων·
‛ψευδοπάτωρ ἴδε τόνδε τεοῦ τρίτον, εἴπερ ἐγὼ μέν
σεῦ τε καὶ Αἰολίδος Κανάκας γένος, αὐτὰρ ἐμεῖο
100 τοῦτο τὸ δείλαιον γένετο βρέφος· αἴθε γὰρ αὐτόν
βλητὸν ὑπ᾽ Ἀπόλλωνος ἐμαὶ χέρες ἐκτερέιξαν·
νῦν δὲ κακὰ βούβρωστις ἐν ὀφθαλμοῖσι κάθηται.
ἤ οἱ ἀπόστασον χαλεπὰν νόσον ἠέ νιν αὐτός
βόσκε λαβών· ἁμαὶ γὰρ ἀπειρήκαντι τράπεζαι.
105 χῆραι μὲν μάνδραι, κενεαὶ δέ μοι αὔλιες ἤδη
τετραπόδων, ἤδη γὰρ ἀπαρνήσαντο μάγειροι.᾽
ἀλλὰ καὶ οὐρῆας μεγαλᾶν ὑπέλυσαν ἁμαξᾶν,
καὶ τὰν βῶν ἔφαγεν, τὰν Ἑστίαι ἔτρεφε μάτηρ,
καὶ τὸν ἀεθλοφόρον καὶ τὸν πολεμήιον ἵππον,
110 καὶ τὰν αἴλουρον, τὰν ἔτρεμε θηρία μικκά.
μέσφ᾽ ὄκα μὲν Τριόπαο δόμοις ἔνι χρήματα κεῖτο,
μῶνοι ἄρ᾽ οἰκεῖοι θάλαμοι κακὸν ἠπίσταντο.
ἀλλ᾽ ὄκα τὸν βαθὺν οἶκον ἀνεξήραναν ὀδόντες,
καὶ τόχ᾽ ὁ τῶ βασιλῆος ἐνὶ τριόδοισι καθῆστο
115 αἰτίζων ἀκόλως τε καὶ ἔκβολα λύματα δαιτός.
Δάματερ, μὴ τῆνος ἐμὶν φίλος, ὅς τοι ἀπεχθής,
εἴη μηδ᾽ ὁμότοιχος· ἐμοὶ κακογείτονες ἐχθροί.

---

86 *ἀμιθρεῖ* Ruhnken: *ἀμι—* *A*, *ἀμ—* *E*, *ἀμέλγει* *F*, *ἀριθμεῖ* Lasc. ‖ 93 *ἔλιφθεν*: corr. Lasc. ‖ 99 *Κανάκης* ‖ 103 *μιν* ‖ 108 *ἔφαγε*: corr. *m* ‖ 111 *ὅτε* ‖ 113 *ὅτε* | *ἀνεξήραινον*: corr. *m* ‖ 114 *τότ᾽* ‖ 115 *ἀκόλους*

ἄισατε παρθενικαί, καὶ ἐπιφθέγξασθε τεκοῖσαι
'Δάματερ μέγα χαῖρε πολύτροφε πουλυμέδιμνε'.
120 *χὠς αἱ τὸν κάλαθον λευκότριχες ἵπποι ἄγοντι*
τέσσαρες, ὣς ἁμὶν μεγάλα θεὸς εὐρυάνασσα
λευκὸν ἔαρ, λευκὸν δὲ θέρος καὶ χεῖμα φέροισα
ἡξεῖ καὶ φθινόπωρον, ἔτος δ' εἰς ἄλλο φυλαξεῖ.
ὡς δ' ἀπεδίλωτοι καὶ ἀνάμπυκες ἄστυ πατεῦμες,
125 *ὣς πόδας, ὣς κεφαλὰς παναπηρέας ἕξομες αἰεί.*
ὡς δ' αἱ λικνοφόροι χρυσῶ πλέα λίκνα φέροντι,
ὣς ἁμὲς τὸν χρυσὸν ἀφειδέα πασαίμεσθα.
μέσφα τὰ τᾶς πόλιος πρυτανήια τὰς ἀτελέστως,
τὰς δὲ τελεσφορέας ποτὶ τὰν θεὸν ἄχρις ὁμαρτεῖν,
130 *αἵτινες ἑξήκοντα κατώτεραι· αἱ δὲ βαρεῖαι*
χἄτις Ἐλειθυίαι τείνει χέρα χἄτις ἐν ἄλγει,
ὣς ἅλις, ὡς αὐτᾶν ἱκανὸν γόνυ· ταῖσι δὲ Δηὼ
δωσεῖ πάντ' ἐπίμεστα καὶ ὡς ποτὶ ναὸν ἵκωνται.
χαῖρε θεὰ καὶ τάνδε σάω πόλιν ἔν θ' ὁμονοίαι
135 *ἔν τ' εὐηπελίαι, φέρε δ' ἀγρόθι νόστιμα πάντα·*
φέρβε βόας, φέρε μᾶλα, φέρε στάχυν, οἶσε θερισμόν,
φέρβε καὶ εἰράναν, ἵν' ὃς ἄροσε τῆνος ἀμάσῃ.
ἵλαθί μοι τρίλλιστε μέγα κρείοισα θεάων.

---

118 *ἄσατε* *F*: om. *AE* | *τεκοῦσαι* ‖ 120 *χὤσαι*: distinxit Stephanus ‖ 122 *φέρουσα* ‖ 126 *δ'* add. Meineke ‖ 129 *τελεσφορίας*: corr. anon. Bernensis ‖ 130 *αἴ τε*: corr. Ernesti ‖ 133 *νηόν* ‖ 134 *θ'* recc.: *τ'* *F* Lasc., *δ'* *AE* ‖ 137 *κεῖνος ἀμάσσει*: corr. Meineke ‖ 138 *κρείουσα*

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

I.

Ξεῖνος Ἀταρνείτης τις ἀνήρετο Πιττακὸν οὕτω
τὸν Μυτιληναῖον, παῖδα τὸν Ὑρράδιον·
'ἄττα γέρον, δοιός με καλεῖ γάμος· ἡ μία μὲν δή
νύμφη καὶ πλούτωι καὶ γενεῆι κατ' ἐμέ,
5 *ἡ δ' ἑτέρη προβέβηκε· τί λώιον; εἰ δ' ἄγε σύμ μοι*
βούλευσον, ποτέρην εἰς ὑμέναιον ἄγω.'
εἶπεν· ὁ δὲ σκίπωνα, γεροντικὸν ὅπλον, ἀείρας,
'ἠνίδε, κεῖνοί τοι πᾶν ἐρέουσιν ἔπος.'
οἱ δ' ἄρ' ὑπὸ πληγῆισι θοὰς βέμβικας ἔχοντες
10 *ἔστρεφον εὐρείηι παῖδες ἐνὶ τριόδωι.*
'κείνων ἔρχεο' φησὶ 'μετ' ἴχνια'. χὼ μὲν ἐπέστη
πλησίον· οἱ δ' ἔλεγον· 'τὴν κατὰ σαυτὸν ἔλα'.
ταῦτ' ἀίων ὁ ξεῖνος ἐφείσατο μείζονος οἴκου
δράξασθαι παίδων κληδόνι συνθέμενος,
15 *τὴν δ' ὀλίγην ὡς κεῖνος ἐς οἰκίον ἤγετο νύμφην.*
οὕτω καὶ σύ, Δίων, τὴν κατὰ σαυτὸν ἔλα.

Diogen. I 79 (inde Anth. Pal. VII 89) 1 *ἀνείρετο* AP ‖ 2 *Ὑρραδίου*: corr. Schneider ‖ 8 *σοι* ‖ 14 *κληδόνα* AP ‖ 15 *οἶκον ἐπήγετο* AP 16 *γ' ἰών* AP

II.

Εἶπέ τις Ἡράκλειτε τεὸν μόρον, ἐς δέ με δάκρυ
ἤγαγεν, ἐμνήσθην δ' ὁσσάκις ἀμφότεροι
ἥλιον ἐν λέσχηι κατεδύσαμεν· ἀλλὰ σὺ μέν που
ξεῖν' Ἁλικαρνησεῦ τετράπαλαι σποδιή·
5 *αἱ δὲ τεαὶ ζώουσιν ἀηδόνες, ἧισιν ὁ πάντων*
ἁρπακτὴς Ἀίδης οὐκ ἐπὶ χεῖρα βαλεῖ.

Diogen. IX 17 (inde AP VII 80)

IV.

Τίμων, οὐ γὰρ ἔτ' ἐσσί, τί τοι, σκότος ἢ φάος ἐχθρόν;
'τὸ σκότος· ὑμέων γὰρ πλείονες εἰν 'Αίδηι',

AP VII 317 2 ὑμείων

V.

Κόγχος ἐγὼ Ζεφυρῖτι πάλαι τέρας· ἀλλὰ σὺ νῦν με
Κύπρι Σεληναίης ἄνθεμα πρῶτον ἔχεις,
ναυτίλος ὃς πελάγεσσιν ἐπέπλεον, εἰ μὲν ἀῆται,
τείνας οἰκείων λαῖφος ἀπὸ προτόνων,
5 *εἰ δὲ Γαληναίη, λιπαρὴ θεός, οὖλος ἐρέσσων*
ποσσί νιν, ὥστ' ἔργωι τοὔνομα συμφέρεται,
ἔστ' ἔπεσον παρὰ θῖνας 'Ιουλίδας, ὄφρα γένωμαι
σοὶ τὸ περίσκεπτον παίγνιον, 'Αρσινόη.
μηδέ μοι ἐν θαλάμηισιν ἔθ' ὡς πάρος, εἰμὶ γὰρ ἄπνους,
10 *τίκτηται νοτερῆισ' ὤεον ἀλκυονίς.*
Κλεινίου ἀλλὰ θυγατρὶ δίδου χάριν, οἶδε γὰρ ἐσθλά
ῥέζειν καὶ Σμύρνης ἐστὶν ἀπ' Αἰολίδος.

Athen. VII 318 1 παλαίτερος: corr. Schneider | μου: corr. Musurus ‖ 3 ναυτίλον : corr. Kaibel ‖ 6 ποσσιν ἵν': distinxit G. Hermann | ὥσπεργωι: corr. Casaubonus ‖ 8 'Αρσινόη Et. M. s. v. περισκέπτῳ: 'Αρσινόης Ath. ‖ 10 τίκτει τ' αἰνοτέρης: corr. Bentley (νοτερῆς) et Kaibel | ἀλκυόνης: corr. Kaibel

VI.

Τοῦ Σαμίου πόνος εἰμὶ δόμωι ποτὲ θεῖον ἀοιδόν
δεξαμένου, κλείω δ' Εὔρυτον, ὅσσ' ἔπαθεν,
καὶ ξανθὴν 'Ιόλειαν, 'Ομήρειον δὲ καλεῦμαι
γράμμα· Κρεωφύλωι, Ζεῦ φίλε, τοῦτο μέγα.

Strab. XIV 638 Sext. Emp. p. 609. Schol. Dion. Thrac. p. 163 usque ad 4. Κρεωφύλου (sic) 1 Τοῦ Σαμίου Strab.: Κρεωφύλου Sext. schol. | ἀοιδόν Sext.: Ὅμηρον Strab. utrumque codd. schol. ‖ 2 κλείω Sext.: κλαίω Strab. utrumque codd. schol.

VII.

Ἦλθε Θεαίτητος καθαρὴν ὁδόν. εἰ δ' ἐπὶ κισσόν
τὸν τεὸν οὐχ αὕτη, Βάκχε, κέλευθος ἄγει·
ἄλλων μὲν κήρυκες ἐπὶ βραχὺν οὔνομα καιρόν
φθέγξονται, κείνου δ' 'Ελλὰς ἀεὶ σοφίην.

AP IX 565 1 κισσὸν Plan.: κισσοῦ ‖ 4 σοφίαν

VIII.

Μικρή τις Διόνυσε καλὰ πρήσσοντι ποιητῆι
ῥῆσις· ὁ μὲν 'νικῶ' φησὶ τὸ μακρότατον,
ὧι δὲ σὺ μὴ πνεύσῃς ἐπιδέξιος, ἤν τις ἔρηται
'πῶς ἔβαλες'; φησί 'σκληρὰ τὰ γιγνόμενα'.
5 *τῶι μεμψηρίξαντι τὰ μὴ 'νδικα τοῦτο γένοιτο*
τοὔπος· ἐμοὶ δ', ὦναξ, ἡ βραχυσυλλαβίη.

AP IX 566 3 *ἐνδέξιος*: corr. Kaibel

IX.

Τῇδε Σάων ὁ Δίκωνος Ἀκάνθιος ἱερὸν ὕπνον
κοιμᾶται· θνήισκειν μὴ λέγε τοὺς ἀγαθούς.

AP VII 451 1 *Ἀκ.* Plan.: *ὁ Ἀκ.* ‖ 2 *θνήισκειν* Plan.: *θνάσκειν*

X.

Ἢν δίζῃι Τίμαρχον ἐν Ἄιδος, ὄφρα πύθηαι
ἤ τι περὶ ψυχῆς ἢ πάλι πῶς ἔσεαι,
δίζησθαι φυλῆς Πτολεμαίδος υἱέα πατρός
Παυσανίου· δήεις δ' αὐτὸν ἐν εὐσεβέων.

AP VII 520 3 *δίζεσθαι* ‖ 6 cf. titulos sepulcrales Alexandrinos Athen. Mitteil. XXVI 288 sqq.

XI.

Σύντομος ἦν ὁ ξεῖνος, ὃ καὶ στίχος οὐ μακρὰ λέξων
'Θῆρις Ἀρισταίου Κρής' ἐπ' ἐμοὶ δολιχός.

AP VII 447 1 *λέξω* P[1] Plan. sepulcrum staturae Theridis conveniens tam exiguum se esse profitetur, ut nomen defuncti uno versu perscribi non potuerit.

XII.

Κύζικον ἢν ἔλθῃς, ὀλίγος πόνος Ἱππακὸν εὑρεῖν
καὶ Διδύμην· ἀφανὴς οὔ τι γὰρ ἡ γενεή.
καί σφιν ἀνιηρὸν μὲν ἐρεῖς ἔπος, ἔμπα δὲ λέξαι
τοῦθ', ὅτι τὸν κείνων ὧδ' ἐπέχω Κριτίην.

AP VII 521 1 *ἔλθῃς* Plan.: *ἐθέλῃς* ‖ 4 *ὧδ' ἐπέχω* P marg.: *ἔχω* P[1]

XIII.

Ἦ ῥ' ὑπὸ σοὶ Χαρίδας ἀναπαύεται; 'εἰ τὸν Ἀρίμμα
τοῦ Κυρηναίου παῖδα λέγεις, ὑπ' ἐμοί.'

ὦ Χαρίδα, τί τὰ νέρθε; ʽπολὺ σκότος᾽. αἱ δ᾽ ἄνοδοι τί;
ʽψεῦδος᾽. ὁ δὲ Πλούτων; ʽμῦθος᾽. ἀπωλόμεθα.
5 *ʽοὗτος ἐμὸς λόγος ὔμμιν ἀληθινός· εἰ δὲ τὸν ἡδύν*
βούλει, Πελλαίου βοῦς μέγας εἰν ᾽Αίδηι.

AP VII 524 3 *πολύς* P, verum Plan. ‖ 6 cf. Kaibel Herm. 31, 265.

XIV.

Δαίμονα τίς δ᾽ εὖ οἶδε τὸν Αὔριον; ἁνίκα καὶ σέ
Χάρμι τὸν ὀφθαλμοῖς χθιζὸν ἐν ἁμετέροις
ταῖ ἑτέραι κλαύσαντες ἐθάπτομεν· οὐδὲν ἐκείνου
εἶδε πατὴρ Διοφῶν χρῆμ᾽ ἀνιαρότερον.

AP VII 519 4 *ἀνιηρ.*

XV.

ʽΤιμονόη.᾽ τίς δ᾽ ἐσσί; μὰ δαίμονας, οὔ σ᾽ ἂν ἐπέγνων,
εἰ μὴ Τιμοθέου πατρὸς ἐπῆν ὄνομα
στήληι καὶ Μήθυμνα, τεὴ πόλις. ἦ μέγα φημί
χῆρον ἀνιᾶσθαι σὸν πόσιν Εὐθυμένη.

AP VII 522 1 *Τιμονίη* AP, verum Plan.

XVI.

Κρηθίδα τὴν πολύμυθον ἐπισταμένην καλὰ παίζειν
δίζηνται Σαμίων πολλάκι θυγατέρες,
ἡδίστην συνέριθον ἀεὶ λάλον· ἡ δ᾽ ἀποβρίζει
ἐνθάδε τὸν πάσαις ὕπνον ὀφειλόμενον.

AP VII 459 2 *Σαμίην* P¹ ‖ 3 *ἡδίσταν*

XVII.

Ὤφελε μηδ᾽ ἐγένοντο θοαὶ νέες· οὐ γὰρ ἂν ἡμεῖς
παῖδα Διοκλείδου Σώπολιν ἐστένομεν.
νῦν δ᾽ ὁ μὲν εἰν ἁλί που φέρεται νέκυς, ἀντὶ δ᾽ ἐκείνου
οὔνομα καὶ κενεὸν σῆμα παρερχόμεθα.

AP VII 271 4 *σᾶμα*

XVIII.

Νάξιος οὐκ ἐπὶ γῆς ἔθανεν Λύκος, ἀλλ᾽ ἐνὶ πόντωι
ναῦν ἅμα καὶ ψυχὴν εἶδεν ἀπολλυμένην,

ἀποβολή [illegible] xix 4

ἔμπορος Αἰγίνηθεν ὅτ' ἔπλεε. χῶ μὲν ἐν ὑγρῆι
νεκρός, ἐγὼ δ' ἄλλως οὔνομα τύμβος ἔχων
5 κηρύσσω πανάληθες ἔπος τόδε 'φεῦγε θαλάσσηι
συμμίσγειν ἐρίφων ναυτίλε δυομένων'.

AP VII 272 1 θάνεν P, verum Pl. ‖ 6 δυσμενέων P[1]

XIX.

Δωδεκέτη τὸν παῖδα πατὴρ ἀπέθηκε Φίλιππος
ἐνθάδε τὴν πολλὴν ἐλπίδα Νικοτέλην.

AP VII 453

XX.

Ἠῶιοι Μελάνιππον ἐθάπτομεν, ἠελίου δέ
δυομένου Βασιλὼ κάτθανε παρθενική
αὐτοχερί· ζώειν γὰρ ἀδελφεὸν ἐν πυρὶ θεῖσα
οὐκ ἔτλη. δίδυμον δ' οἶκος ἐσεῖδε κακόν
5 πατρὸς Ἀριστίπποιο, κατήφησεν δὲ Κυρήνη
πᾶσα τὸν εὔτεκνον χῆρον ἰδοῦσα δόμον.

AP VII 517

XXI.

Ὅστις ἐμὸν παρὰ σῆμα φέρεις πόδα, Καλλιμάχου με
ἴσθι Κυρηναίου παῖδά τε καὶ γενέτην.
εἰδείης δ' ἄμφω κεν· ὁ μέν κοτε πατρίδος ὅπλων
ἦρξεν, ὁ δ' ἤεισεν κρέσσονα βασκανίης·
5 οὐ νέμεσις· Μοῦσαι γὰρ ὅσους ἴδον ὄμματι παῖδας
μὴ λοξῶι, πολιοὺς οὐκ ἀπέθεντο φίλους.

* * *

AP VII 525 6 μὴ λοξῷ schol. Hesiod. Theog. 82: ἄχρι βίου. ‖ mutilum carmen esse vidit Schneider. deest Batti nomen et fortasse Batti Cyrenarum conditoris mentio, cf. Strab. XVII 827. sequebatur in libro Callimachi ep. 35.

XXII.

Ἀστακίδην τὸν Κρῆτα τὸν αἰπόλον ἥρπασε Νύμφη
ἐξ ὄρεος, καὶ νῦν ἱερὸς Ἀστακίδης.
οὐκέτι Δικταίηισιν ὑπὸ δρυσίν, οὐκέτι Δάφνιν
ποιμένες, Ἀστακίδην δ' αἰὲν ἀεισόμεθα.

AP VII 518 3 οὐκεὶ Δικτ.: corr. Salmasius

XXIII.

Εἴπας "Ἥλιε χαῖρε" Κλεόμβροτος Ὡμβρακιώτης
ἥλατ' ἀφ' ὑψηλοῦ τείχεος εἰς Ἀίδην,
ἄξιον οὐδὲν ἰδὼν θανάτου κακόν, ἀλλὰ Πλάτωνος
ἓν τὸ περὶ ψυχῆς γράμμ' ἀναλεξάμενος.

AV VII 471 Sextus Emp. p. 609 schol. Dionys. Thrac. p. 160 alii cf. Th. Sinko Eos XI 1. 1 *Ἀμβρ.* Sext. | 2 *Ἀίδαν* AP | 3 *οὔτι παθὼν* schol. | *θανάτου τέλος* Sext. | *ἢ τὸ Πλ.* AP ‖ 4 *ἐν τῷ π.* AP

XXIV.

Ἥρως Αἰετίωνος ἐπίσταθμος Ἀμφιπολίτεω
ἵδρυμαι μικρῶι μικρὸς ἐπὶ προθύρωι
λοξὸν ὄφιν καὶ μοῦνον ἔχων ξίφος· ἀνδρὶ † ιπειωι
θυμωθεὶς πεζὸν κἀμὲ παρῳκίσατο.

AP IX 336 1 *ηιετίωνος* P[1], *ἠετίωνος* Pl. ‖ 3 *ἀνδρὶ δὴ ἱππεῖ* Pl.

XXV.

Ὤμοσε Καλλίγνωτος Ἰωνίδι μήποτ' ἐκείνης
ἕξειν μήτε φίλον κρέσσονα μήτε φίλην.
ὤμοσεν· ἀλλὰ λέγουσιν ἀληθέα τοὺς ἐν ἔρωτι
ὅρκους μὴ δύνειν οὔατ' ἐς ἀθανάτων.
5 *νῦν δ' ὁ μὲν ἀρσενικῶι θέρεται πυρί· τῆς δὲ ταλαίνης*
νύμφης ὡς Μεγαρέων οὐ λόγος οὐδ' ἀριθμός.

AP V 6

XXVI.

Εἶχον ἀπὸ σμικρῶν ὀλίγον βίον οὔτε τι δεινόν
ῥέζων οὔτ' ἀδικῶν οὐδένα. Γαῖα φίλη,
Μικύλος εἴ τι πονηρὸν ἐπήινεσα, μήτε σὺ κούφη
γίνεο μήθ' ἵλεω δαίμονες οἵ μ' ἔχετε.

AP VII 460 3 *Μείκυλος* | 4 *μήτ' ἄλλοι*: correxi

XXVII.

Ἡσιόδου τό τ' ἄεισμα καὶ ὁ τρόπος· οὐ τὸν ἀοιδόν
ἔσχατον, ἀλλ' ὀκνέω μὴ τὸ μελιχρότατον

τῶν ἐπέων ὁ Σολεὺς ἀπεμάξατο· χαίρετε λεπταί
ῥήσιες, Ἀρήτου σύμβολον ἀγρυπνίης.

AP IX 507, Achilles vit. Arat. p. 76. 78 cf. 191 Maass.
1 τόδ' ὁ.: corr. Blomfield ‖ 4 σύγγονος ἀγρυπνίης Ach. σύντονος ἀγρυπνίη AP: corr. Ruhnken (cf. AP 9, 689).

XXVIII.

Ἐχθαίρω τὸ ποίημα τὸ κυκλικόν, οὐδὲ κελεύθωι
χαίρω τίς πολλοὺς ὧδε καὶ ὧδε φέρει,
μισῶ καὶ περίφοιτον ἐρώμενον, οὐδ' ἀπὸ κρήνης
πίνω· σικχαίνω πάντα τὰ δημόσια.
5 Λυσανίη σὺ δὲ ναιχὶ καλὸς καλός —. ἀλλὰ πρὶν εἰπεῖν
τοῦτο σαφῶς, Ἠχώ φησί τις 'ἄλλος ἔχει'.

AP XII 43 3 οὔτ' ἀπό: corr. Meineke

XXIX.

Ἔγχει καὶ πάλιν εἰπὲ 'Διοκλέος'. οὐδ' Ἀχελῶιος
κείνου τῶν ἱερῶν αἰσθάνεται κυάθων.
καλὸς ὁ παῖς Ἀχελῶιε λίην καλός, εἰ δέ τις οὐχί
φησίν — ἐπισταίμην μοῦνος ἐγὼ τὰ καλά.

AP XII 51 Διοκλέος schol. Theocr. II 147: Διοκλέες

XXX.

Θεσσαλικὲ Κλεόνικε τάλαν, τάλαν, οὐ μὰ τὸν ὀξύν
ἥλιον, οὐκ ἔγνων· σχέτλιε ποῦ γέγονας;
ὀστέα σοὶ καὶ μοῦνον ἔτι τρίχες· ἦ ῥά σε δαίμων
οὑμὸς ἔχει, χαλεπῆι δ' ἤντεο θευμορίηι;
5 ἔγνων· Εὐξίθεός σε συνήρπασε, καὶ σὺ γὰρ ἐλθών
τὸν καλόν, ὦ μοχθηρ', ἔβλεπες ἀμφοτέροις.

AP XII 71 2 ἔγνω: corr. apogr. ‖ 5 με συν. corr. Salmasius

XXXI.

Ὡγρευτὴς Ἐπίκυδες ἐν οὔρεσι πάντα λαγωόν
διφᾶι καὶ πάσης ἴχνια δορκαλίδος
στείβηι καὶ νιφετῶι κεχαρημένος, ἢν δέ τις εἴπηι
'τῆ, τόδε βέβληται θηρίον' οὐκ ἔλαβεν.

χοὐμὸς ἔρως τοιόσδε· τὰ γὰρ φεύγοντα διώκειν
οἶδε, τὰ δ' ἐν μέσσωι κείμενα παρπέτεται.

AP XII 102 3 *κεχρημένος*: corr. Bentley ‖ 4 *μέσωι*: corr. apogr., *παρπέταται*: corr. Nauck

XXXII.

Οἶδ' ὅτι μοι πλούτου κενεαὶ χέρες, ἀλλὰ Μένιππε
μὴ λέγε πρὸς Χαρίτων τοὐμὸν ὄνειρον ἐμοί.
ἀλγέω τὴν διὰ παντὸς ἔπος τόδε πικρὸν ἀκούων·
ναὶ φίλε, τῶν παρὰ σοῦ τοῦτ' ἀνεραστότατον.

AP XII 148 1 *μου*: corr. apogr. ‖ 4 *τῶν* apogr.: *τόν*; cf. Vahlen ind. 89/90 p. 9.

XXXIII.

Ἄρτεμι τὶν τόδ' ἄγαλμα Φιληρατὶς εἵσατο τῇδε·
ἀλλὰ σὺ μὲν δέξαι πότνια, τὴν δὲ σάω.

AP VI 347 1 *τήν*: corr. apogr.

XXXIV.

Τίν με λεοντάγχ' ὦνα συοκτόνε φήγινον ὄζον
θῆκε 'τίς'; Ἀρχῖνος 'ποῖος'; ὁ Κρής 'δέχομαι'.

AP VI 351 *ὦνα* Lobeck: *ωνε*

XXXV.

Βαττιάδεω παρὰ σῆμα φέρεις πόδας εὖ μὲν ἀοιδὴν
εἰδότος, εὖ δ' οἴνωι καίρια συγγελάσαι.

AP VII 415

XXXVII.

Ὁ Λύκτιος Μενίτας
τὰ τόξα ταῦτ' ἐπειπὼν
ἔθηκε 'τῆ, κέρας τοι
δίδωμι καὶ φαρέτρην
5 *Σάραπι· τοὺς δ' ὀιστοὺς*
ἔχουσιν Ἑσπερῖται'.

AP XIII 7 1 *μενείτης* metricus pap. Oxyr. 220 col. 10. cf. I G II 1020, Waddington Asie mineure 255 al.

XXXVIII.

Τὰ δῶρα τἀφροδίτηι
Σῖμον ἡ περίφοιτος, εἰκόν᾽ αὑτῆς,
ἔθηκε, τήν τε μίτρην
† ἡμᾶς τοὺς ἐφίλησε τόν τε πᾶνα
5 *† καὶ τοὺς αὐτοὺς ὁρῆι τάλαινα θάρσους.*

AP XIII 24 1 *τῇ ἀφρ.* ‖ 2 *σειμονη*: distinxi | *αυτη*: corr. Salmasius ‖ 4 *ἡ μαστοὺς* Daceria | *πᾶμα* P ante correctorem

XXXIX.

Δήμητρι τῆι Πυλαίηι,
τῆι τοῦτον οὐκ Πελασγῶν
Ἀκρίσιος τὸν νηὸν ἐδείματο, ταῦθ᾽ ὁ Ναυκρατίτης
καὶ τῆι κάτω θυγατρί
5 *τὰ δῶρα Τιμόδημος*
εἵσατο τῶν κερδέων δεκατεύματα· καὶ γὰρ εὔξαθ᾽ οὕτως.

AP XIII 25 1—3 Hephaest. cap. 15 ‖ 2 *τοῦτον οὐκεπελασγῶν* AP

XL.

Ιερέη Δήμητρος ἐγώ ποτε καὶ πάλιν Καβείρων,
ὦνερ, καὶ μετέπειτα Δινδυμήνης
ἡ γρῆυς γενόμην, ἡ νῦν κόνις, ἡ Νο . . . . .
πολλῶν προστασίη νέων γυναικῶν.
5 *καί μοι τέκν᾽ ἐγένοντο δύ᾽ ἄρσενα. κἠπέμυσ᾽ ἐκείνων*
εὐγήρως ἐνὶ χερσίν· ἕρπε χαίρων.

AP VII 728

XLI.

Ἥμισύ μευ ψυχῆς ἔτι τὸ πνέον, ἥμισυ δ᾽ οὐκ οἶδ᾽
εἴτ᾽ Ἔρος εἴτ᾽ Ἀίδης ἥρπασε, πλὴν ἀφανές.
ἦ ῥά τιν᾽ ἐς παίδων πάλιν ᾤχετο; καὶ μὲν ἀπεῖπον
πολλάκι 'τὴν δρῆστιν μὴ ὑποδέχεσθε νέοι'.
5 *†ουκισυνιφησον· ἐκεῖσε γὰρ ἡ λιθόλευστος*
κείνη καὶ δύσερως οἶδ᾽ ὅτι που στρέφεται

AP XII 73 1. 2 Choerob. in Heph. 226 Consbr. ‖ 2 *ἔρος* Choer.: *ἔρις* AP | *εἴθ᾽ ἀιδης* Ch. | *πλὴν ἀφανές* AP: *ἐκ μετώπων* cod. Choer. (supplementum interpolatoris) ‖ 4 *μὴ ὑπέχεσθε*: corr. Hecker; *ὑπόδεχθε* Bentley

XLII.

Εἰ μὲν ἑκὼν Ἀρχῖν' ἐπεκώμασα, μυρία μέμφου,
εἰ δ' ἄκων ἥκω, τὴν προπέτειαν ἔα.
Ἄκρητος καὶ Ἔρως μ' ἠνάγκασαν, ὧν ὁ μὲν αὐτῶν
εἷλκεν, ὁ δ' οὐκ εἴα τὴν προπέτειαν ἐᾶν.
5 *ἐλθὼν δ' οὐκ ἐβόησα, τίς ἢ τίνος, ἀλλ' ἐφίλησα*
τὴν φλιήν· εἰ τοῦτ' ἔστ' ἀδίκημ', ἀδικέω.

AP XII 118, Cram. An. Par. IV 384 1 *ἄρχειν* AP | 2 *ἔα* Cram. et paries Esquilinus (Kaibel Epigr. p. 502): *ὅραι* AP ‖ 3 *με ἤναγκ.* Cram. *με ἀν.* AP.; latet aliud | 4 . . . *ετηανεαν* paries: *τὴν βίαν ὅσσην ὅρα* Cram.: *σώφρονα θυμὸν ἔχειν* AP ‖ 6 *φλιήν* Plutarchus de coh. ira 5: *φιλίην* Cram. *ἱαρήν* AP

XLIII.

Ἕλκος ἔχων ὁ ξεῖνος ἐλάνθανεν· ὡς ἀνιηρόν
πνεῦμα διὰ στηθέων (εἶδες;) ἀνηγάγετο,
τὸ τρίτον ἡνίκ' ἔπινε, τὰ δὲ ῥόδα φυλλοβολεῦντα
τὠνδρὸς ἀπὸ στεφάνων πάντ' ἐγένοντο χαμαί·
5 *ὤπτηται μέγα δή τι· μὰ δαίμονας οὐκ ἀπὸ ῥυσμοῦ*
εἰκάζω, φωρὸς δ' ἴχνια φὼρ ἔμαθον.

AP XII 134 3 *ηγκεπινε*: corr. Scaliger | 4 *ἀπὸ στεφάνων* Athen. XV 669: *ἀπὸ στομάτων* AP | 5 *ὤπτημαι μεγαλητί*: corr. Bentley

XLIV.

Ἔστι τι ναὶ τὸν Πᾶνα κεκρυμμένον, ἔστι τι ταύτηι
ναὶ μὰ Διώνυσον πῦρ ὑπὸ τῆι σποδιῆι·
οὐ θαρσέω· μὴ δή με περίπλεκε. πολλάκι λήθει
τοῖχον ὑποτρώγων ἡσύχιος ποταμός·
5 *τῶι καὶ νῦν δείδοικα, Μενέξενε, μή με παρεισδὺς*
† οὗτος ὁσειγαρνης εἰς τὸν ἔρωτα βάληι.

AP XII 139 2 *διόνυσον*: corr. apogr. ‖ 6 *ὁ σιγέρπης* Bentley

XLV.

῾Ληφθήσει, περίφευγε Μενέκρατες' εἶπα Πανήμου
εἰκάδι, καὶ Λώιου τῆι τίνι; τῆι δεκάτηι

ἦλθεν ὁ βοῦς ὑπ' ἄροτρον ἑκούσιος. εὖ γ', ἐμὸς Ἑρμῆς,
εὖ γ', ἐμός· οὐ παρὰ τὰς εἴκοσι μεμφόμεθα.

AP XII 149 3 Ἑρμᾶς

XLVI.

Ὡς ἀγαθὰν Πολύφαμος ἀνεύρετο τὰν ἐπαοιδάν
τὠραμένωι· ναὶ Γᾶν, οὐκ ἀμαθὴς ὁ Κύκλωψ·
αἱ Μοῦσαι τὸν ἔρωτα κατισχναίνοντι Φίλιππε·
ἦ πανακὲς πάντων φάρμακον ἁ σοφία.
5 τοῦτο, δοκέω, χὰ λιμὸς ἔχει μόνον ἐς τὰ πονηρά
τὠγαθόν· ἐκκόπτει τὰν φιλόπαιδα νόσον.
ἔσθ' ἁμὶν † χὰκαστὰς ἀφειδέα ποττὸν Ἔρωτα
τοῦτ' εἶπαι 'κείρευ τὰ πτερὰ παιδάριον,
οὐδ' ὅσον ἀττάραγόν τυ δεδοίκαμες'· αἱ γὰρ ἐπωιδαί
10 οἴκοι τῶ χαλεπῶ τραύματος ἀμφότεραι.

AP XII 150 1 ἀνεύρατο ‖ 2 τώρραμενων αιγαν: distinxerunt Eldik et Hecker | οὐ καθ' ἡμᾶς: corr. Eldik ‖ 4 ἡ πανακής Clemens strom. V 684; ἢ πάνες: corr. Bentley ‖ 5 τοῦ δοκέω: corr. Salmasius ‖ 7 χἀκάστοτ' conieci. πρὸς τὸν ‖ 8 τουτιπαι: corr. Kaibel ‖ 9 τυ Bentley: σε AP, τοι Et. gen. s. v. ἀττάρ. ‖ 10 οἴκω

XLVII.

Τὴν ἀλίην Εὔδημος, ἀφ' ἧς ἅλα λιτὸν ἐπέσθων
χειμῶνας μεγάλους ἐξέφυγεν δανέων,
θῆκε θεοῖς Σαμόθρηιξι λέγων ὅτι τήνδε κατ' εὐχήν,
ὦ μεγάλοι, σωθεὶς ἐξ ἁλὸς ὧδ' ἔθετο.

AP VI 301 ἀφ' Blomfield: ἐφ' ‖ 3 Σαμόθραξι ‖ 4 ὦ λαοί: correxi

XLVIII.

Εὐμαθίην ᾐτεῖτο διδοὺς ἐμὲ Σῆμος ὁ Μίκκου
ταῖς Μούσαις· αἱ δὲ Γλαῦκος ὅκως ἔδοσαν
ἀντ' ὀλίγου μέγα δῶρον. ἐγὼ δ' ἀνὰ τῇιδε κεχηνώς
κεῖμαι τοῦ Σαμίου διπλόον ὁ τραγικός
5 παιδαρίων Διόνυσος ἐπήκοος· οἱ δὲ λέγουσιν
'ἱερὸς ὁ πλόκαμος' τοὐμὸν ὄνειαρ ἐμοί.

AP VI 310 1 διδοὺς Apollon. de synt. p. 341: δίδου | Σῖμος P[1] Pl. ‖ 2 γλεῦκος: corr. Bentley ‖ 3 τήνδε: corr. Bergk.

XLIX.

Τῆς Ἀγοράνακτός με λέγε ξένε κωμικὸν ὄντως
ἀγκεῖσθαι νίκης μάρτυρα τοῦ Ῥοδίου
Πάμφιλον, οὐ μὲν ἔρωτι δεδαγμένον, ἥμισυ δ' ὀπτῆι
ἰσχάδι καὶ λύχνοις Ἴσιδος εἰδόμενον.

AP VI 311 3 *οὐκ ἐν*: correxi; *εὖ μὲν* Meineke | *ὄπται*: corr. Meineke

L.

Τὴν Φρυγίην Αἴσχρην, ἀγαθὸν γάλα, πᾶσιν ἐν ἐσθλοῖς
Μίκκος καὶ ζωὴν οὖσαν ἐγηροκόμει
καὶ φθιμένην ἀνέθηκεν, ἐπεσσομένοισιν ὁρᾶσθαι,
ἡ γρῆυς μαστῶν ὡς ἀπέχει χάριτας.

AP VII 458 1 *παισίν*: corr. Bentley

LI.

Τέσσαρες αἱ Χάριτες, ποτὶ γὰρ μία ταῖς τρισὶ τήναις
ἄρτι ποτεπλάσθη κἤτι μύροισι νοτεῖ.
εὐαίων ἐν πᾶσιν ἀρίζαλος Βερενίκα,
ἇς ἄτερ οὐδ' αὐταὶ ταὶ Χάριτες Χάριτες.

AP V 145 1 *κείναις* ‖ 3 *ἀρίζηλος*

LII.

Τὸν τὸ καλὸν μελανεῦντα Θεόκριτον, εἰ μὲν ἔμ' ἔχθει,
τετράκι μισοίης, εἰ δὲ φιλεῖ, φιλέοις·
ναιχὶ πρὸς εὐχαίτεω Γανυμήδεος, οὐράνιε Ζεῦ·
καὶ σύ ποτ' ἠράσθης — οὐκέτι μακρὰ λέγω.

AP XII 230 *ὀχθεῖ*: corr. apogr. ‖ 4 *οὐ* Bentley: *ἀ* | *ποθ'*

LIII.

Καὶ πάλιν Εἰλήθυια Λυκαινίδος ἐλθὲ καλεύσης
εὔλοχος ὠδίνων ὧδε σὺν εὐτοκίηι,
ὡς τόδε νῦν μέν, ἄνασσα, κόρης ὕπερ, ἀντὶ δὲ παιδὸς
ὕστερον εὐώδης ἄλλο τι νηὸς ἔχοι.

AP VI 146 et post 274 2 *εὐτυχίη* 274 ‖ 3 *ὡς τοι* 146

LIV.

Τὸ χρέος ὡς ἀπέχεις Ἀσκληπιέ, τὸ πρὸ γυναικὸς
Δημοδίκης Ἀκέσων ὤφελεν εὐξάμενος,

ἀρίγασος - W. Schmid, Philol. 78. 1922. 376

γινώσκειν, ἣν δ' ἄρα λάθηι καί † μιν ἀπαιτῆις,
φησὶ παρέξεσθαι μαρτυρίην ὁ πίναξ.

AP VI 147 1 *πρὸς* P[1] ‖ 3 *γιγνώσκειν*

LV.

Τῶι με Κανωπίται Καλλίστιον εἴκοσι μύξαις
πλούσιον ἁ Κριτίου λύχνον ἔθηκε θεῶι
εὐξαμένα περὶ παιδὸς Ἀπελλίδος· ἐς δ' ἐμὰ φέγγη
ἀθρήσας φάσεις "Ἕσπερε πῶς ἔπεσες".

AP VI 148 2 *ἡ* ‖ 4 *φήσεις*

LVI.

Φησὶν ὅ με στήσας Εὐαίνετος (οὐ γὰρ ἔγωγε
γινώσκω) νίκης ἀντί με τῆς ἰδίης
ἀγκεῖσθαι χάλκειον ἀλέκτορα Τυνδαρίδηισι·
πιστεύω Φαίδρου παιδὶ Φιλοξενίδεω.

AP VI 149 2 *γιγν*

LVII.

Ἰναχίης ἕστηκεν ἐν Ἴσιδος ἡ Θάλεω παῖς
Αἰσχυλὶς Εἰρήνης μητρὸς ὑποσχεσίηι.

AP VI 150

LVIII.

Τίς, ξένος ὦ ναυηγέ; Λεόντιχος ἐνθάδε νεκρόν
εὗρέ σ' ἐπ' αἰγιαλοῦ, χῶσε δὲ τῶιδε τάφωι
δακρύσας ἐπίκηρον ἑὸν βίον· οὐδὲ γὰρ αὐτός
ἥσυχον, αἰθυίηι δ' ἶσα θαλασσοπορεῖ.

AV VII 277 2 *εὗρεν*: correxi | *αἰγιαλοὺς*: corr. Hecker | *τε* P[1]

LIX.

Εὐδαίμων ὅτι τἄλλα μανεὶς ὡρχαῖος Ὀρέστας,
† λευκαρεταυμαν οὐκ ἐμάνη μανίαν
οὐδ' ἔλαβ' ἐξέτασιν τῶ Φωκέος ἅτις ἐλέγχει
τὸν φίλον, † ἀλλαιχ' ἐν δρᾶμ' ἐδίδαξε μόνον·

5 ἦ τάχα κα τὸν ἑταῖρον ἀπώλεσε τοῦτο ποήσας —
κἠγὼ τὼς πολλὼς οὐκέτ' ἔχω Πυλάδας.

AP XI 362 2 *μανίην* ‖ 4 *ἐδίκαξε* Emperius ‖ 5 *κα* Meineke: *καὶ* ‖ 6 *κἀγὼ τοὺς πολλούς*

LX.

Οἵτινες Ἀλείοιο παρέρπετε σῆμα Κίμωνος,
ἴστε τὸν Ἱππαίου παῖδα παρερχόμενοι.

AP VII 523 *ἀλίοιο*

LXI.

Αἴνιε καὶ σὺ γὰρ ὧδε Μενέκρατες οὐκ ἐπὶ πουλὺ
ἦσθα· τί σε ξείνων λῷιστε κατειργάσατο;
ἦ ῥα τὸ καὶ Κένταυρον; ὅ μοι πεπρωμένος ὕπνος
ἦλθεν, ὁ δὲ τλήμων οἶνος ἔχει πρόφασιν.

AP VII 725 1 *οὐκέτι πουλύς*: corr. Zedel ‖ 2 *ὥστε*: corr. Zedel

LXII.

† *Κυνθιάδες θαρσεῖτε, τὰ γὰρ τοῦ Κρητὸς Ἐχέμμα*
κεῖται ἐν Ὀρτυγίηι τόξα παρ' Ἀρτέμιδι,
οἷς ὑμέων ἐκένωσεν ὄρος μέγα· νῦν δὲ πέπανται,
αἶγες, ἐπεὶ σπονδὰς ἡ θεὸς εἰργάσατο.

AP VII 21 1 *Κυνθιάδες* Suid. s. v.: *Κυνθίδες* AP; corruptum: in Cyntho nemo venari poterat ‖ 3 *πέπαυ*$^{\nu}$*ται*

LXIII.

Οὕτως ὑπνώσαις Κωνώπιον, ὡς ἐμὲ ποιεῖς
κοιμᾶσθαι ψυχροῖς τοῖσδε παρὰ προθύροις.
οὕτως ὑπνώσαις ἀδικωτάτη, ὡς τὸν ἐραστὴν
κοιμίζεις, ἐλέου δ' οὐδ' ὄναρ ἠντίασας.
5 *γείτονες οἰκτείρουσι, σὺ δ' οὐδ' ὄναρ. ἡ πολιὴ δὲ*
αὐτίκ' ἀναμνήσει ταῦτά σε πάντα κόμη.

AP V 23

Lipsiae, typis I. B. Hirschfeldi.